

Iz Jernejeve malhe

Ob novem letu vam želim napisati nekaj misli, ki se mi porajajo ob delu v naši občini. Dveletno obdobje delovanja lokalnih skupnosti in s tem tudi naše občine lahko imenujemo uspešno. Želja je veliko, možnosti, da bi dosegli cilj pa manj. Še tako droben, vendar nedosežen cilj pa povzroči občutek nemoči in nezadovoljstva, vzrok za to pa najraje iščemo zunaj sebe. Optimizem vsekakor obstaja, tudi razočaranja so neizogiben sestavni del mlade demokracije. Mnoge stvari si želimo v prihodnosti, a si jih žal ne znamo prilagoditi niti v sedanjosti. Potreben je čas.

Preslabo poznamo pristojnosti lokalnih skupnosti in največkrat pozabljamo, da moramo biti kot občani neprestano vpeti v delo v domačem kraju, pri vseh odločitvah in ob vseh napovedanih akcijah. V tem letu nismo mogli izpeljati kar nekaj zastavljenih nalog, ker so se posamezniki zavedli svoje moči šele, ko je bila naloga pred realizacijo oziroma preden so zaropotali stroji. Pohvala in dobre želje za naprej pa veljajo vsem tistim, ki so dvomili o uspehu, pa je njihova sposobnost za dogovarjanje rodila sadove, čeprav je bil v določenem trenutku ogrožen tudi njihov osebni interes. Lastninska vprašanja so pač zelo občutljiva.

Nihče naj se v tej naši lokalni skupnosti ne počuti kot upravitelj stroja, na katerega nima vpliva ali ga ne zna upravljati. Dovolj je vsestranskih aktivnosti v krajevnih skupnostih, kjer lahko vsakdo pristopi k ljudem, ki se že zavedajo svojih odgovornosti. Destruktivni vpliv in manipulacija ob svojevoljavi razmišljanju in presojanju brez upoštevanja, da ima vsaka rešitev več plati in da so različni pogledi na eno in isto stvar hkrati pravilni, nam dela veliko škodo. Zakoni so lahko učinkoviti le tedaj, ko jih upoštevamo in se po njih ravnamo. Vrsta stvari v življenju pa je takih, da jih sploh ni mogoče pametno urediti z zakoni in predpisi in jih je treba prepustiti svobodnemu odločanju. Kakšni so odnosi med ljudmi v tem odprtem prostoru, pa je odvisno predvsem od naše splošne moralnoetične osveščenosti in odgovornosti. Spomnimo se le problemov ob načrtovanju cest pa ob izdaji lastninskih soglasij pri gradnji kanalizacije, vodovoda, telefonskega omrežja... Vse te probleme najhitreje in najboljše rešimo kar sami v sosesčini, brez posredovanja pooblaščenih institucij in brez obremenjevanja izvoljenih predstavnikov naše lokalne skupnosti.

Spoštovane občanke in občani!

V novem letu bi želeli pozabiti na vse težave, ki nam jih prinaša življenje. Želje po boljšem, bolj urejenem in kvalitetnejšem življenju naj se uresničijo vsem. Novoletni blišč naj se skupaj s spomini na nekdanjo skromno okrašeno smrečico prenese v naša srca, da napolnimo z dobrim vse okoli nas, predvsem pa sebe. Materialna nepotešenost naj ne nadomesti dobre volje, strpnosti, sprave, našega notranjega zadovoljstva. Pojdimo naproti ljudem, ki imajo drugačne interese in razmišljajo drugače. Živimo skupaj in skupaj bomo tudi ostali. Pametna presoja dela in realno spoznavanje sveta naj nam omogoči uspešnost pri delu in v zasebnem življenju. Tudi lokalna skupnost se ravna po tem načelu.

Voščilo ob božičnih in novoletnih praznikih naj bo preprosto, kot na zaprašenih voščilnicah.

Naj zdaj, ko božič,
leto gre čez prag,
ustavi za hip se bežeči korak.
Naj bo zdravo in veselo,
naj prežene vse skrbi,
le veselje naj živi.

Župan Jernej

Ob bližnjih praznikih, praznovanju Božiča in Novega leta želim vsem občanom Občine Ivančna Gorica prijetno družinsko razpoloženje, zdravja in sreče ter razumevanja v letu, ki je pred nami. Delovnim kolektivom, podjetnikom in vsem pa tudi uspešno poslovanje in uspehov.

Jernej Lampret, župan

Naša država praznuje. Čeprav je mlada, je sad bogate državotvorne zgodovine. Tudi v skupnih državah z drugimi narodi je želela biti samostojna in odločna. Srečni smo lahko, da je ravno z našo pomočjo prestopila prag tako zaželenega zgodovinskega cilja. Zaželimo njej in vsem nam najboljše želje ob 6. rojstnem dnevu.

VABILO!

Osrednja občinska prireditev ob 6. obletnici državnosti bo v četrtek, 26. 12. 1996, ob 18.00 uri v Kulturnem domu v Ivančni Gorici.

VABLJENI!

KOLEDNICA IZ LESKOVCA PRI VIŠNJI GORI

Prav daleč smo prišli
mi semkaj k vam,
novga lejšta smo prinesli
oznanit ga vam.
Ena sreča ti voščimo,
ljub hišni gospodar,
da b' dolg lejt še na setu živ,
pa de b' grešiv nikdar.
Če boste nam kaj darval,
vsaj ena kronca al pa dve,
ker nas tak u nuge zebe,
da gremo brž naprej.

Zapel 91-letni Videtov oče, rojen na Hudem pri Ivančni Gorici.

Mihaela Zajc

LaMaS

d.o.o.
računalniški inženiring
Ulica 25. maja 14
1295 Ivančna Gorica
tel: 0609 / 612-923

POPOLNA
PONUDBA

RAČUNALNIKI (486DX5, Pentium 75-200 Mhz)
TISKALNIKI (InkJet, laserski, matrični)
MULTIMEDIA (CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki)
PROGRAMSKA OPREMA (uporabn. in komercialna)

TRADICIONALNO SREČANJE ZBIRALCEV V M-KZ STIČNA

NAJBOLJŠA ZBIRALNICA JE NA KRKI

Tudi letos smo v decembru organizirali tradicionalno vsakoletno srečanje zbiralk in zbiralcev mleka iz Kmetijske zadruge Stična. To srečanje je vedno zelo lepo obiskano in tudi letos ni bilo drugače. Srečanja se je udeležilo 45 zbiralcev ter gostje: Rado Javornik, namestnik direktorice Mlekarske proizvodnje, Andrej Kos, vodja odkupa v Ljubljanskih mlekarnah, Slavko Podržaj, vodja obrata v Stični, Urban Udovič, dipl. vet. med., in Kmetijska svetovalna služba iz Ivančne Gorice.

Funkcija zbiralca je pri odkupu mleka zelo pomemben člen v verigi odkupa. Zato smo na tem srečanju skupaj s predstavniki Ljubljanskih mlekarn, Veterinarskega zavoda iz Ljubljane, Kmetijske svetovalne službe in Zadruga odgovorili na marsikatero vprašanje v zvezi s problemi pri odkupu in kvaliteti mleka.

Letos smo na tem srečanju že tretjič razglasili najboljše zbiralnice in najboljše družinsko kmetijo. Po strogih kriterijih je posebna petčlanska komisija izbrala najboljše.

Prvo mesto je skupaj z vestno in dosledno zbiralko Jožefo Gorše osvojila zbiralnica Krka, drugo Škrjanče in zbiralka Marija Mavsar, tretje mesto pa si delita Kopolje z zbiralko Jano Erjavec in Stari trg z zbiralko Tilko Erjavec.

Priznanje za najboljšo družinsko kmetijo pa je letos dobila kmetija Marije in Karla Groznika iz Dolenje vasi.

Po srečanju smo si nazdravili za uspešno delo tudi v bodoče.

Delo ne bo lahko, kriteriji pri kvaliteti mleka bodo iz leta v leto hujši, vendar upamo, da bomo zmogli, že zato, ker imamo tako dosledne in dobre zbiralce mleka.

M-KZ STIČNA
Milena Vrhovec

Mercator - Kmetijska zadruga Stična

vam v svojih samopostrežnih trgovinah nudi ugoden predpraznični nakup *kraškega pršuta, svinjskih krač, šinkov, orehovih jedrc in drugih dobrot*.

V Zadrugnem hramu pa vam bo kuharica Stanka tudi v prihodnjem letu pripravljala okusne malice in jedi po naročilu v dopoldanskem času.

**Poslužite se ugodnih nakupov v trgovinah
Mercator - Kmetijska zadruga Stična**

MERCATOR-

KMETIJSKA ZADRUGA STIČNA

želi vsem članom, ostalim proizvajalcem ter kupcem vesele praznike ter zdravja, zadovoljstva in uspehov pri delu.

Zahvaljujemo se vam za dosedanje zaupanje
in
SE PRIPOROČAMO!

ORGANSKO BIOLOŠKO KMETIJSTVO V AVSTRIJI

Pri nas v Sloveniji ja kar precej kmetov, ki hočejo svoje pridelke pridelovati (in jih tudi pridelujejo) ter tržiti na naravi prijazen način, kar pomeni uporabo samo določenih pripravkov za gnojenje in zaščito, ki so dovoljeni. Vendar je problem, ko moramo reči, da pri nas žal še ni ustrezne zakonodaje in s tem tudi pravil, ki bi določala, kaj vse spada pod ta pojem.

Pa pogledajmo, kako to poteka v Avstriji, kjer so kar nekaj časa pred nami. Tako imenovano biološko oz. naravi prijazno kmetijstvo v sosednji Avstriji že od leta 1990 strmo narašča. Leta 1995 je na tak način kmetovalo 22.875 kmetij na okoli 340.000 ha. Do konca leta 1996 pričakujejo dvig na 35.000 kmetij oz. 15 % vseh kmetij (vir: kologie und Landbau, 1, 1996, s. 27 - 32).

Že v 60. letih se je delo v različnih skupinah začelo malo intenzivneje. V tistem času ni bilo kontrolnih služb in je vse temeljilo na zaupanju. S povečanjem št. kmetij in ugotovitvijo, da se "bio" pridelki lažje prodajajo, je nastopila potreba po zakonski ureditvi. Leta 1985 so izdelali prve zakonske osnove za rastlinsko pridelavo v avstrijskem prehranbenem kodeksu, 1990 pa so bila vnešena pravila za živinorejo. Po priključitvi EU so prevzeli tudi vse standarde EU, zapisane v pravilih EU VO 2092/91. Kljub temu pa so pravila nekaterih združenj še ostrejša.

Subvencije

Do leta 1989 je število bio kmetij počasi naraščalo, pridelke so v glavnem prodali na kmetijah, tržnicah ali v manjših specializiranih trgov-

inah. Leta 1989 so v treh deželah (Štajerska, Spodnja in Zg. Avstrija) pričeli s subvencijami takih kmetij, leta 1991 so začeli s premijami za vzpodbujanje preusmeritve iz konvencionalnega v organsko biološko kmetovanje na državni ravni, od leta 1992 dalje pa prejemajo subvencije tako kmetije v prehodni dveletni fazi kot tudi že organsko-biološke kmetije. V letu 1989 je bilo izplačanih 2 mio ATS subvencij, leta 1994 pa že 214 mio ATS. Letos pričakujejo, da bo vsota preseгла 1 milijardo ATS.

Za različne vrste pridelave so subvencije različne. Za ta naravni prijazen način kmetovanja dobi kmetija po ha:

- specialnih kultur (tudi vinogradništvo)	10.000 ATS
- vrtnin	6.000 ATS

- poljščin	4.500 ATS
- trajnega travinja	3.000 ATS

Poleg tega prejmejo še dodatna nadomestila za plačilo kontrolnih služb in plačilo članarin v združenjih v višini 5.000 ATS ter tudi vse sicer običajne premije za kmetije, npr. na nagnjenih terenih in vodozaščitnih pasovih. Dobivajo tudi regresivne premije kot pomoč zaradi znižanja cen kmetijskih pridelkov ob vstopu v EU.

Subvencije za naravi prijazno - bio kmetovanje pokrivajo v enakih deležih država, dežela in EU.

Kmetijska svetovalna služba
Irma Lekan

Naslednjič: Pravila in poslovanje ter kontrola v združenjih bio - pridelovalcev

DRŽAVNE PODPORE ZA
KMETIJSTVO V LETU
1996

Na kratko vam bomo številčno predstavili vrste republiških subvencij na našem območju. Kmetijska svetovalna služba in KZ Stična sta na osnovi vlog poslovnemu združenju prehrane Slovenije izstavili naslednje zahteve:

1. Izravnava stroškov pridelave mleka - odobreni so bili zahtevki za 496 rejcev (1913 krav), ki oddajajo mleko, v skupnem znesku 20.000.000 SIT.

2. Regres za rejo krav do jlij - odobreni so bili zahtevki za 151 rejcev (608 krav) v skupnem znesku 12.000.000 SIT.

3. Podpora za rejo kobil za prirajo mesa - odobreni so bili zahtevki za 20 rejcev (40 plemenskih kobil) v skupnem znesku 280.000 SIT.

4. Izravnava stroškov pridelave mesa - odobreni so bili zahtevki za 425 živali v skupnem znesku 5.546.450 SIT.

5. Premija za obnovo staleža plemenskih krav - odobreni so bili zahtevki za 80 plemenskih telic v skupnem znesku 1.000.000 SIT.

Nekaj posameznih vlog je bilo odobrenih tudi za rejo ovac in koz (upravičena samo reja z licenciranim plemenjakom), pitanje telet na višjo težo, reja klavnih prvešnic ter nakup plemenskih telic in krav.

Po navedenih podatkih vidimo, da je od celotnega staleža 2500 krav več kot 30 % krav namenjenih zgolj za odrejo telet. To dejstvo potrjuje tudi podatek Ljubljanskih mlekarn, da na našem področju odkup mleka v zadnjih 10 letih stagnira. Čeprav se stalež krav za prodajo mleka zmanjšuje, količina odkupljenega mleka ne upada, ker se povečuje mlečnost po kravi.

Kmetijska svetovalna služba
Ivančna Gorica

KROMPIR

Ko Tone je odpravil v hlevu
in je na zemljo pal večer,
je srečen ženi rekel:
"Kako je letos lep krompir!"

Potem ga je okopal,
dognojeval ga je, osul, škropil,
kleti je vse očistil,
pridelka se je veselil.

Že je prišlo poletje
in spet so njive oživele.
Za vozom voz je Tone vozil,
oči so v sreči mu žarele.

Bog, bodi mi zahvaljen,
da si krompir na zemljo dal,
je Tone sebi rekel
in ves vesel še bolj garal.

Minila je jesen in zima
in Toneta vse bolj skrbi.
Krompir povsod ponuja,
a kupcev od nikoder ni.

Ko se pomlad približa,
še zmerom polne so kleti.
Zdaj spomni Tone se otroštva
in skoraj briše si oči.

Odpravil Tone je živino,
spet je bil lep večer.
O, Bog, je Tone rekel,
zakaj si dal na svet krompir?

A njive so že vse zorane,
iz brazd se spet pomlad kadi.
Po njivah traktorji brnijo
in Tone spet krompir sadi.

Pavel Mišmaš

KAKOVOST NA SVETOVNI RAVNI

Poročali smo že, da je ivanški Livar, v navzočnosti ministra Dragonje, prejel certifikat ISO 9002, za kakovost. Tokrat objavljamo prispevek Darka Štuklja, enega od nosilcev projekta kvalitete v Livarju.

POMEN CERTIFIKATA ZA PODJETJE

Podelitev certifikata nam prinaša potrditev, da smo naš sistem kakovosti gradili na pravilnih osnovah. Certifikat nam v prvi vrsti daje samozaupanje, ker smo se tudi mi pridružili podjetjem, katera so se opredelila, da bodo svojo prihodnost gradila na filozofiji kakovosti.

Hkrati nam pomeni preskok prve sicer zelo visoke stopnice, vendar še vedno prve stopnice v procesu sistemskega dela pri stalnem izboljševanju sistema kakovosti v podjetju in s tem tudi izboljševanje delovanja podjetja v vseh segmentih. Pomembno je poudariti, da standardi ISO 9000 niso nekakšni recepti za boljše kvaliteto izdelkov, pač pa predstavljajo vodila kako naj podjetje uspešno dela v vseh segmentih.

Ob podelitvi certifikata je pomembno, da se zavedamo dejstva, da nas sedaj še bolj izrazito kot doslej pričakuje stalno delo v neskončni spirali kakovosti. Razumljivo je namreč, da je vsako samozadovoljstvo in iz tega izvirajoča stagnacija popolnoma nesprejemljiva. Pogoj za obstanek na trgu je stalen napredek na vseh področjih, kar daje kot končni rezultat boljše kakovost, nižje stroške in večjo zadovoljstvo kupcev.

Našim kupcem certifikat dokazuje,

PO LJUBLJANI DIŠI...

Društvo podeželskih žena iz Ivančne Gorice kljub bližajočim se praznikom in zimskemu času ne počiva. Letos se je kar nekaj deklet in žena odločilo, da bo svoje kulinarično znanje in sposobnosti ponudilo na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču v okviru sejma Veseli december v obliki domačih dobrot, peciva, suhega sadja ter pijač, narejenih doma.

Ker so tovrstni poskusi ponudbe v domačem kraju zaenkrat še premalo obiskani in zato žal tudi tržno premalo zanimivi, so s svojo ponudbo poskušale "osvojiti" Ljubljano, kar ni le širša promocija njih samih, temveč tudi pristna predstavitev občine Ivančna Gorica.

Ker traja sejem do konca leta in ker vemo, da ga veliko domačinov obišče, si le utrgajte nekaj časa in jih obiščite tudi vi v hali B2.

Kmetijska svetovalna služba
Irma Lekan

Mir božičnega večera
naj pronica kakor luč
skozi vaše besede in dejanja.

V letu 1997 pa zdravja -
doma, v hlevu in na polju -
ter dobro letino vsem
kmetovalcem in bralcem
Klasja

želi

Kmetijska svetovalna služba
Ivančna Gorica

da smo izgradili sistem v skladu z normami, ki veljajo v najuspešnejših svetovnih podjetjih. Kupci na tej osnovi lahko zaupajo Livarju, da jim bo ta dobavljala izdelke (ulitke), v skladu z njihovimi pričakovanji. Podjetje, ki je certificirano ima seveda na trgu prednost pred podjetjem, ki certifikata nima. Ob tem pa je potrebno poudariti, da bo prej kot slej to obvezen pogoj za trženje na evropskem trgu. Posebej to velja za tržni segment na katerem se uveljavlja Livar, saj služi pretežno z velikimi družbami, za katere predstavljajo naši ulitki polizdelke, ki so vgrajeni v zahtevne končne izdelke.

V našem podjetju smo v pripravljalnem obdobju urejanja sistema v skladu z zahtevami standarda ISO

9002 in zahtevami avtomobilske industrije vključili v poslovnik tudi poglavje EKOLOGIJA. To ni zahteva standardov serije 9000, ampak smo to poglavje dodali zato, ker se zavedamo pomena čistega okolja in smo se zato odločili, da bomo naredili kar največ zato, da naša proizvodnja ne bo obremenjevala okolja in bo v sožitju z okoljem v katerem se nahajamo.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil presojevalski hiši, ki nas je certificirala, to je BVQI. Presojevalci nas niso le presojali, ampak so nam pri svojem delu nudili veliko pomoči, ki nam je v precej primerih ključno pomagala pri naših naporih ob izgradnji sistema kakovosti v podjetju.

V bodoče pričakujemo, da bomo ob sodelavi BVQI-ja uspešno nadaljevali naše delo in kot rezultat tega pričakujemo napredek naše družbe na vseh področjih.

Darko Štukelj

IMP LIVAR, d.d.
Ivančna Gorica
Ljubljanska c. 43
1295 IVANČNA GORICA

VABI K SODELOVANJU

1. VODJA SPLOŠNE SLUŽBE - za nedoločen čas

Od kandidata pričakujemo, da bo poleg zakonskih izpolnjeval še naslednje pogoje:

- končana VI. stopnja strokovne izobrazbe pravne ali upravne usmeritve,
- potrebna dodatna znanja in zmožnosti: usposobljenost za delo na računalniku,
- drugi posebni pogoji: komunikativne sposobnosti za delo z ljudmi, sposobnosti za organiziranje dela, samostojnost in kreativnost.

Pisne prijave z ustreznimi dokazili sprejema IMP LIVAR, d.d. Ivančna Gorica, Ljubljanska c. 43, 1295 Ivančna Gorica, Kadrovska služba, do 8. 1. 1996.

2. RAČUNOVODJA - za določen čas enega leta

Od kandidata pričakujemo, da bo poleg zakonskih izpolnjeval še naslednje pogoje:

- končana VI. stopnja strokovne izobrazbe ekonomske usmeritve,
- potrebna dodatna znanja in zmožnosti: usposobljenost za delo na računalniku,
- zaželena znanja; računovodski seminarji preko CISEF, pasivno znanje enega svetovnega jezika.

OD FUŠARJA DO OBRTRNIKA

Vprašanje:

Želel bi odpreti »vročo linijo« ali »vroči telefon«, pa me zanima, kaj moram storiti za to. V hiši moje babice, pri kateri živim, je telefon, in sicer na njeno ime. Ali je to, da je na njeno ime, ovira?

Odgovor:

Med dejavnosti, ki se lahko opravljajo v R Sloveniji, spadajo tudi t.i. dejavnosti za sprostitev, kamor sodi tudi vroči telefon (sem spada npr. tudi vedeževanje po telefonu ipd.). Ker to ni obrtna niti obrti podobna dejavnost, ne potrebujete drugega, kot da zadevo prigrasite na upravni enoti, kjer imate stalno bivališče. Po ogledu poslovnega prostora - pisarne, ki (ga) jo boste uredili (sprememba namembnosti) v hiši vaše babice ste zadostili pogojem upravne enote.

Telekom Slovenije, kjer se boste oglasili s prigrasitvenim listom za dodelitev številke 090, pa ima svoje zahteve, med drugim tudi potrdilo Telekoma o dodelitvi in plačilu neobjavljene telefonske številke. Dostaviti jim morate tudi izveček iz poslovnega načrta, odločbo agencije za plačilni promet oz. banke o dodelitvi žiro računa in še kaj.

Neobjavljena (tajna) telefonska številka, ki jo boste naročili v ta namen pri Telekomu, pa vas bo veljala 51.000 SIT, s prištetim davkom.

Da pa je telefonski priključek na ime vaše babice, ni ovira. Prej pa, ko se boste resno lotili zadeve, vam priporočamo en vroč razgovor z vašo babico.

Vprašanje:

V našem kraju nimamo kemične čistilnice. Pa sem razmišljala, ker imamo doma na voljo ustrezen prostor, da bi tako čistilnico odprla in pričela z delom kot s.p. Kaj še potrebujem za to?

Odgovor:

V vprašanju niste navedli svoje izobrazbe, a kakorkoli že: dejavnost »kemično čiščenje, barvanje, beljenje in plemenitenje tekstilij« spada v listo A obrtnih dejavnosti. To pa pomeni, da se zahteva ustrezna strokovna izobrazba, in sicer kemični čistilec in vzdrževalec tekstilij, ali poklicna izobrazba tekstilne ali kemijske smeri. Pa seveda tista obvezna tri leta delovne prakse (zakonodajalec je tu pozabil na besedico »ustrezne«, zato zadostujejo tri leta delovne dobe ali zavarovalne dobe).

Kasneje enkrat bo pogoj še mojstrski izpit, vendar kasneje ...

Če ne izpolnujete pogoja o zahtevani izobrazbi, lahko na Srednji tekstilni, obutveni in gumarski šoli v Kranju opravite dokvalifikacijo z izobraževanjem ob delu. Pogoj za prijavo pa je zaključno spričevalo ene od poklicnih šol ali seveda višja stopnja izobrazbe od navedene, ne glede na smer. Izobraževanje ob delu traja eno leto oz. odvisno od vaše predizobrazbe. Naziv, ki ga po uspešno zaključenem izobraževanju pridobite, je »kemični čistilec in vzdrževalec tekstilij«.

Sicer pa je dejavnost, ki jo želite opravljati kot s.p., zelo zahtevna, predvsem pa so potrebna določena znanja, ki vam jih lahko nudi le ustrezna šola, pa seveda tudi delovne izkušnje nekaj štejejo. Če želite (pravzaprav je nujno), da bo oprema v vaši čistilnici kvalitetna in ekološko primerna, pa to pomeni kar velik finančni zalogaj.

VSEM OBRTRNIKOM IN TISTIM, KI TO ŠE BODO VESELE, SREČNE, USPEŠNE IN ZADOVOLJNE PRAZNIKE.

Pripravlja: Jelka Božič

Izbrani kandidat bo sklenil delovno razmerje za določen čas s polnim delovnim časom in šestmesečnim poskusnim delom.

Pisne prijave z ustreznimi dokazili sprejema IMP LIVAR, d.d. Ivančna Gorica, Ljubljanska c. 43, 1295 Ivančna Gorica, Kadrovska služba, do 31. 12. 1996 oziroma do zapolnitve potreb po delavcih.

3. DVA SODELAVCA ZA DELO V MODELNI MIZARNI 4. ELEKTRO VZDRŽEVALCA V LIVARNI

Od kandidatov pričakujemo, da bodo poleg zakonskih izpolnjevali še naslednje pogoje:

- pod 1 - končana triletna poklicna šola lesne ali metalurške usmeritve,
- pod 2 - končana triletna poklicna elektro šola. Delovno razmerje se sklepa za določen čas enega leta.

Ustrezne izkušnje so zaželeno, niso pa pogoj za zasedbo delovnega mesta.

Prednost pri izboru bodo imeli mlajši kandidati, prijavijo pa se lahko kandidati, stari od 18 do 40 let.

Izbrani kandidati bodo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in dvomesečnim poskusnim delom, razen pripravnikov, ki bodo sklenili delovno razmerje za določen čas 6 mesecev, po tem roku pa je možna redna zaposlitev.

Pisne prijave z ustreznimi dokazili sprejema IMP LIVAR, d.d. Ivančna Gorica, Ljubljanska c. 43, 1295 Ivančna Gorica, Kadrovska služba, do 31. 12. 1996 oziroma do zapolnitve potreb po delavcih.

TABOR OB NOVEMBRSKEM MORJU

Na Centru za socialno delo v Grosupljem izkoristimo vsake šolske počitnice za veselje otrok in mladostnikov, ki jim Center nudi pomoč, in prostovoljcev, ki se s temi otroki in mladino ukvarjajo. Poleti smo imeli teden počitniških delavnic, jesenski prosti dnevi pa so nam prišli prav za naš tretji tabor. Ponovno je potekal v Božičih nad Ankaranom, v hišicah društva Sonček, in sicer od 2. do 5. novembra. Priprave so potekale pod skrbnim nadzorstvom Jožice, Erne in Mateje, ki na Centru med drugim tudi vodijo naše delo.

Po vožnji, ki je minila v smeju in pogovoru, smo se najprej posvetili športu in kuhinji. Branje žoge je nekatere precej segrelo, tako da smo okoli tekali kar v kratkih rokavih ali celo brez njih. Tega si doma ne bi mogli privoščiti! Nekateri so se poglobili v zidarsko delo z mivko in tam pustili močno preluknjano kup mivke, ko smo odšli na zaslužen kosilo. Za mizo nas je bila kar lepa družinica - 12 otrok in 13 prostovoljcev (Melita, ki je bila "glavna", Tatjana, Nina, Jana, Vesna, Alenka, Dušan, Sašo, Primož, Robi, Andrej in Jože). Kuhinja nas je precej družila, saj je marsikdo želel pokazati kuharske sposobnosti. Vsem kuharicam in kuharjem je šlo delo gladko od rok in prav vse je treba pohvaliti.

Morje nas je z nevidnimi rokami klicalo na obalo in nismo se mogli upreti vabilu. Popoldanski izlet nas je "napolnil" s sončno energijo in nam dal možnosti za igro, kar smo seveda izkoristili. Kdo pa ne bi? Igranje je potekalo še cel večer, ko smo se spoznavali, govorili sosedom v krogu same lepe stvari in se smejali, da so nas že bolele obrazne mišice. Po telovadbi smo se na vso moč umivali in nato naj bi se odpravili spat. Pravim naj bi se, a je to veljalo le za polovico, druga polovica pa je bila budna kot še nikoli

prej. Treba je bilo povedati še tisoč stvari, skakati s spalno vrečo, glasno govoriti, vse pogledati in raziskati, da ne govorimo o tem, da je bila misel na spanje na zadnjem mestu.

Vsi nestrpni smo pričakovali nedeljsko kopanje v bazeni v Koprju. Čakale so nas cele štiri ure v vodi, zato nam je čas do takrat mineval bolj počasi. Predali smo se morju in tam lenarili. Pa kopanje? Skoraj bi rekli, da je poletje, tako nas je prevzelo. Igrali smo se v vodi, plavalni, se tunkali, skakali v vodo, preizkušali plavutke in žoge, se škropili... Na kratko povedano, uživali smo. Na koncu smo bili tako izmučeni, da so nekateri med vožnjo do hiše zaspali. Vendar je bil kljub temu za vse precej razigran in miganja poln večer; odločili smo se namreč, da bomo plesali. Če povzamemo besede udeležencev, bi rekli: "Super žurka, noro, krasno, nimaš boljšega!" Potem pa je vse popadalo v spalne vreče.

Ponedeljek je bil v znamenju turizma in potepanja po slovenski obali, natančneje po Sečoveljah in Izoli.

Seveda si nismo samo ogledovali znamenitosti, amak smo se tudi igrali, kolikor se je le dalo. Pa večer? Najprej smo vsi okupirali kuhinjo. Spekli smo si pice in se najedli, da smo komaj stali. Tako nam je prav prišel še en zabavni večer s šalami, smeom in plesom. To je bil hkrati tudi poslovilni večer, žal.

Zadnji dan smo se prelevili v gospodinje in se s krpami, metlami in podobnim lotili prahu in umazanije. Po končanem delu je bilo vse kot iz škatlice. Bili smo precej ponosni na opravljeno delo, saj smo bili nadvse pridni. Pot domov je bila otožna, kot je zmeraj, kadar gremo z lepega kraja in se končujejo čudoviti dnevi. Če je bila otožna pot, pa še ne pomeni, da smo se tako tudi obnašali. Pri nas namreč ne gre brez smeja in veselja, kadar pa se peljemo proti domu, mislimo na to, da se bomo zopet srečali in se lepo imeli. In če bi koga vprašali, kaj smo delali vse te dni, bi odgovorili: "Ja, igrali smo se, kartali, žogali, kopali, plesali in se smejali."

Alenka Oblak

AVTOCESTA ŠE NAPREJ BURI DUHOVE V KS DOB

Na zadnji letošnji seji sveta krajevne skupnosti Dob, so svetniki kar precej pozornosti posvetili posledicam gradnje avtoceste skozi njihovo krajevno skupnost.

Res je, da so se uspešno uprli želji Ministrstva za obrambo, da bi na njihovem ozemlju zgradili avtocesto tako, da bi lahko služila kot letališče.

Sedaj pa ugotavljajo tudi, da bo sama izgradnja, kot tudi avtocesta, njihovim prebivalcem prinesla več slabega kot dobrega.

Če zanemarimo dejstvo, da bodo med izgradnjo težki gradbeni stroji in tovornjaki uničevali njihove lokalne in krajevne ceste, obstaja še utemeljena bojazen, da se bo tudi po otvoritvi tega odseka avtoceste, promet skozi Dob izredno povečal.

Ugotovljeno je, da se 10 do 20 odstotkov voznikov skuša izogniti plačilu cestnine in zato vozijo po vzporednih obvoznih cestah. Prebivalci Doba se tega še posebej bojijo, ker bodo vozniki osebnih avtomobilov in tovornjakov namesto skozi cestninsko postajo, raje naredili kak kilometer daljšo pot in to ravno skozi Dob.

Za krajane Doba, prav tako pa tudi za Ivančno Gorico, pomeni to izredno prometno obremenitev in zaradi ozkih cest izredno nevarnost za prebivalce, še posebej za otroke.

DARS-u so svoje zahteve že posredovali, vendar jih načrt izgradnje avtoceste ne upošteva.

Na seji je bilo slišati tudi grožnjo, da v kolikor graditelji ne bodo našli primerne rešitve, bodo preprosto zaprli avtocesto.

Na seji so govorili tudi o izgradnji telefonskega omrežja v njihovi krajevni skupnosti, ki bo za naročnike precej dražji kot pa za naročnike po drugih krajih. Čeprav bodo nekatere vasi lahko izkoristile sredstva samoprispevka, ki ga plačujejo že več let.

Na seji so ustanovili tudi odbor za družbene dejavnosti, ki bo za prvo nalogo organiziral obdaritev starejših občanov, starih nad 80 let. Takih je v KS Dob 17.

Naredili so tudi načrt dela za prihodnje leto in prioriteta naloga je izgradnja druge faze vodovoda in krajevne ceste SAD - Rdeči Kal.

A.A.

DONATORJI, ki so omogočili izvedbo tabora:

HOTEL ŽUSTERNA KOPER, DISKONT ŽEJA GROSUPLJE, TABOR, Trgovina, gostinstvo in turizem, p.o. GROSUPLJE, TASJA - NATURA GROSUPLJE, Sadje - zelenjava - KUTIČ GROSUPLJE, SLOVENIJAVINO LJUBLJANA, RIBARNICA POREBER GROSUPLJE, PEKARSTVO IVANČNA GORICA, PEKARNA PEČJAK ŠKOFJICA, PEKARNA MIŠMAŠ KRKA, OLIMPIC SPORT, Trgovina za šport in prosti čas, GROSUPLJE, MESARSTVO JAVORNIK GROSUPLJE, MESARSTVO MIŠIČ M&J IVANČNA GORICA, MESARSTVO MIROSLAV ZUPET ŠMARJE - SAP, MOTVOZ IN PLATNO GROSUPLJE, Trgovina MAČKON GROSUPLJE, LJUBLJANSKE MLEKARNE LJUBLJANA, GROTEX GROSUPLJE, GPG LJUBLJANA, FOTO KRALJ GROSUPLJE, FOTO ROZMAN GROSUPLJE, DALJA GROSUPLJE

HVALA VSEM!

ZADIŠALO JE PO KRUHU

Domača krušna peč, okrog katere se je zbirala družina v zimskem času. Iz krušne peči pa je prihajal tudi opojni vonj, kadar je mati pekla kruh. Tega vonja naši otroci skorajda ne poznajo več, saj le redke gospodinje pečejo kruh doma. Zato smo se domenili, da si bomo ogledali, kako pečejo kruh v pekarni.

Odpravili smo se k mojstru Gorencu v Ivančno Gorico. Prijazno nam je pojasnjeval vse, o čemer smo ga spraševali. Pokazal nam je, kje poteka delo. Ob zaključku pa nas je pogostil s kokosovimi rogljički, saj nam je prijeten vonj v pekarni vzbudil tek.

Za vso prijaznost se gospodu

Gorencu pristočno zahvaljujemo in želimo, da bi še dolgo prihajale dobrote iz njegove pekarnice.

Ko smo se vračali proti šoli mimo gostilne Pri Frenku, smo bili še enkrat prijetno presenečeni. Povabili so nas na pijačo. Po prigrizku v pekarni smo se pošteno odžejali. Ob koncu pa je Dejan raztegnil svoj meh in tako še enkrat razveselil zbrano družbo.

Tudi Srebrnjakovim prav lepa hvala za pogostitev.

Učenci in učiteljci 4. razreda

OŠ Stična

Zapisala Fani Sever

Ob zaključku koledarskega leta 1996 je župan občine g. Jernej Lampret priredil srečanja s predstavniki društev in drugih organizacij v Občini Ivančna Gorica, z ravnatelji in pomočniki ustanov s področja družbenih dejavnosti ter predsedniki svetov KS in predsedniki odborov pri Občinskem svetu Občine Ivančna Gorica. Srečanja so bila namenjena razgovoru o dosedanjem delu, predvsem pa so bila usmerjena v skupno delo za prihodnje leto. Ob tej priliki je bila vsem vabljenim izrečena zahvala za tvorno sodelovanje in seveda izrečena čestitka za bližnje praznike. (fotos)

SDS

**ŽELIMO VAM VESEL BOŽIČ,
PRIJETNO PRAZNOVANJE
DNEVA DRŽAVNOSTI TER
VELIKO SREČE, USPEHOV IN
MIRU V LETU 1997**

**OBČINSKI ODBOR SDS
IVANČNA GORICA**

SLS

Slovenska ljudska stranka

VESELE PRAZNIKE TER SREČNO IN ZDRAVO NOVO

LETO 1997 ŽELI OBČANOM

OBČINE IVANČNA GORICA

SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA

PODRUŽNICA IVANČNA GORICA

VAJA PRIPADNIKOV CIVILNE ZAŠČITE

V soboto 26. oktobra 1996 je potekala v Občini Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica vaja pod imenom "POTRES 96". Vaja je del letnega programa dela občinskih štabov civilne zaštite vseh treh občin kot tudi njihovih gasilskih zvez. Nameni vaje so bili usmerjeni v proučitev in dodelavo ocene ogroženosti občin in dopolnitev načrta potresa ter praktični preizkus delovanja vseh radijskih zvez v sistemu zaštite in reševanja, ki so v uporabi tako štabov civilne zaštite kot gasilskih enot. Seveda pa je bil osnovni cilj preveriti možnosti zaštite in reševanja ob eventualni naravni nesreči. Zato je imela vaja podmeno "POTRES 96".

Vaje so izvajali občinski štabi civilne zaštite posameznih občin in občinske gasilske zveze v sodelovanju z Izpostavo za obrambo Grosuplje.

Ob zaključku vaje je bilo ugotovljeno, da je tovrstna usposobljenost

pripadnikov tako civilne zaštite kot gasilskih enot primerna in, da je potrebno z usposabljanjem pripadnikov na vseh nivojih zaštite in reševanja nadaljevati. Radijske zveze, ki jih posredujejo tako štabi kot gasilske enote so dobro delovale, pretok informacij je bil hiter in zanesljiv, prav tako pa so bile uspešno opravljene tudi zveze z višjimi organi v

republiki. Zaključek vaje ki je bil v Občini Ivančna Gorica, so se udeležili vsi udeleženci vaje (70), prisotni pa so bili tudi župana Anton Jakopič, Jernej Lampret, tajnik Občine Grosuplje, predsednik Občinskega sveta Občine Dobrepolje ter predstavniki občinskih zvez.

Vinko Blatnik

EN HRIBČEK BOM KUPIL

Ob prvi obletnici ustanovitve KD Temenica smo v Domu krajanov v Temenici pripravili koncertno prireditev pevskih zborov pod naslovom En hribček bom kupil.

Prireditve je potekala v znamenju kruha in vina, -ki sta simbola jeseni, osnovna in vsakdanja hrana slovenskega naroda. Kruh in vino sta po besedah predsednice KDT Jelke Rojec hrana in pijača, ki je ljudi v vsej svoji zgodovini delila na revne in bogate, site in lačne, na gospodo in podložnike. V vinu, čistem in opojnem v svojih kapljicah, je veselje in sreča slovenskega naroda, a gorje in

žalost, ko vino daje svojo moč in govori resnico.

Z vso to podobo resnice in sreče smo se srečali v ljudskih in narodnih pesmih, ki so jih prepevali ubrani glasovi Moškega pevskega zbora Šmartno pri Litiji, Mešani pevski zbor SCT Ljubljana, Cerkevni moški pevski zbor Šentvid pri Stični in vokalna skupina Slavček, prav tako iz Šentvida pri Stični, in recitali naši mladi recitatorji.

Veliko lepega je bilo povedanega ta večer, še mnogo več zapetega, saj se je navdušenje prelilo v en sam glas

nastopajočih in obiskovalcev v dvorani v pesmih Kolikor kapljic tol'ko let in En hribček bom kupil.

Ob domačem kruhu izpod rok Trznarjeve mame in vinu iz naših vinogradov na Debelem hribu, smo se zbližali ljudje veselih src, kajti kdor poje rad, je v srcu svojem res bogat.

To toplino so občutili tudi obiskovalci prireditve, ki smo jim za dobrodoščico ponudili oba simbola - vino in kruh.

Marta Smole

ČUDESA NARAVE

Takole se je narava poigrala s pridelkom svinjske pese Žgajnarjevega Alojza, čebelarja z Muljave. Pravcati tjulnjevi mladič, ki pa bo, kako drugače, prej ali slej pristal v prašičjem koritu. Zalogaj bo kar obilen, saj pesa - tjulenj - tehta kar 7,30 kilograma.

Foto: Jelka Markelj,

Lučarjev Kal

Ob bližnjih praznikih, praznovanju božiča in novega leta, želim vsem občanom Občine Ivančna Gorica prijetno družinsko razpoloženje, zdravja in sreče ter razumevanja v letu, ki je pred vrati.

Delovnim kolektivom, podjetnikom in vsem pa tudi uspešno poslovanje.

JERNEJ LAMPRET, župan

ŽUPNIJSKA KARITAS STIČNA OB KONCU LETA

Bližajo se prazniki, to pa je čas veselja, zadovoljstva, miru in spokojnosti. To je tudi čas, ko se staro leto nepreklicno in enkrat za vselej izteka. Za hip se ustavimo, toda le za hip, kajti vse prehiter tempo življenja nam ne dopušča, da bi zares pomislili, kako smo ga preživeli. Spominjamo se le lepih doživetij, ki se nam zdaj zdijo le še kresničke v daljavi, saj si v istem trenutku že zamišljamo, kako bomo preživeli leto, ki prihaja. Toda, ali v svoji veri vase pomislimo kdaj tudi na tiste, ki take sreče ob bližajočih se praznikih in v prihodnjem letu ne bodo doživeli, ker so bolni, onemogli, osamljeni, ostareli? Se znamo zares ustaviti, človeku pogledati v oči, mu stisniti roko in ga vprašati, ali morda kaj potrebuje, ali mu moremo pomagati?

So ljudje, ki ne mislijo samo nase. Karitas je dobrotelna organizacija, ki pomaga ljudem v stiski. In šestega decembra letos je Župnijska Karitas Stična imela svoj šesti redni občni zbor. Pregledali so, kako so opravili svoje delo v tem letu. Povedali so, da se vsako leto število prosilcev pomoči znižuje, lani je bilo celo leto 106 obiskov, letos pa 98, to je 8 manj, in sicer zato, ker so begunci avgusta odšli nazaj na Hrvaško. Sodelavci Karitasa so obiskali bolnike po domovih pa tudi občane v Domu starejših občanov v Grosupljem, 15. avgusta pa so se srečali z bolniki in jih

tudi pogostili. 27. junija so prejeli dopis, ki jim ga je poslala Škofijska Karitas iz Ljubljane, v katerem je pisalo, naj jim pošljejo seznam družin, ki bi potrebovale pomoč pri nakupu šolskih potrebščin. Predlagali so štiri družine, ki so takšno pomoč tudi prejele. Župnijski Karitas Stična so v tem letu pomagali tudi prijatelji iz Nemčije, in sicer največ z obleko, obleko pa jim je dvakrat tudi poslalo podjetje Bomax z Muljave, pa tudi občina je septembra prispevala denar za njihovo humano delo.

Pomoč Karitasa lahko prejmejo osebe, ki niso zaposlene, če je v družini zaposlen le eden in ima družina štiri ali več članov, osebe, ki imajo zelo majhne osebne dohodke ali pokojnino oz. preživnino, da pa so do pomoči upravičeni, dokažejo z odrezki od pokojnin ali z izplačilnimi dokumenti. Župnijska Karitas Stična ima svoja vrata odprta vsak prvi torek v mesecu - takrat tudi razdeljujejo hrano in oblačila. Edini problem, ki se tu pojavlja, je, da se ljudje svoje revščine sramujejo in iz tega razloga tudi ne prosijo za pomoč. Ne želijo, da bi o njihovi stiski izvedeli sosede in jih tako obrekovali. Torej bodimo sosedom pravi sosede in jim po svoji moči tudi pomagajmo. Tako bomo oboji zadovoljni.

Petra Bahorič

PISMA BRALCEV

Še so poštenjaki (v mlinu) na svetu

V večini pisem bralcev, ki jih objavljate, so same kritike ali pritožbe na račun nekoga. Sam pa bi rad pohvalil poštenega lastnika mline v Zagradcu.

Pred dvema letoma in pol sem v njegov mlin odpeljal 200 kg pšenice, nekaj moke od tega sem takoj vzel, ostalo pa pustil v hrambi za drugič. Pa je ta »drugič« bil šele čez dve leti in pol. Zbolel sem, bil sem v bolnici, pa sem na preostanek svoje moke čisto pozabil.

Mlinar France mi je po sosedu sporočil, da me čaka v njegovem mlinu še 90 kilogramov moke.

Bil sem zelo prijetno presenečen, da je tako dolgo vodil evidenco za mene. Zato se mu lepo zahvaljujem.

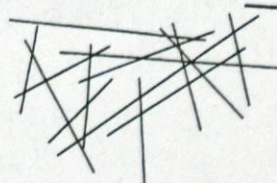
Vašemu časopisu, ki ga imam zelo rad in ga tudi vsakič preberem do zadnje črke, želim še naprej sreče in uspehov. Želim vam srečen božič in novo leto.

Ivo Topalovič,

Ljubljanska 6 a, Ivančna Gorica

Našim strankam želimo vesele božične praznike in srečno novo leto 1997.

DECOR LINE d.o.o.
podjetje za proizvodnjo, trgovino in storitve
zaščitni in finalni premazi za
betonske estrihe in tlače

Pod gozdom cesta VI/7
1290 Grosuplje
Slovenija

tel./fax: +386-61 771 049
GSM 041 662 113

Trgovina Anica Jakoš

Fužina 7, Zagradec

Cenjenim strankam želim vesel božič in srečno novo leto 1997.

Zahvaljujem se vam za obisk in se priporočam tudi v prihodnjem letu

OB 40-LETNICI OBČINSKE GASILSKKE ZVEZE

7.12.1996 je OGZ Grosuplje praznovala svoj zadnji rojstni dan v stari sestavi. Slavnostni govor predsednika OGZ Grosuplje je vseboval tudi naslednje podatke:

Občinske gasilske zveze Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje so bile ustanovljene leta 1955. Od leta 1961 naprej je OGZ Grosuplje povezovala 40 gasilskih društev z 2016 članicami in člani, s 34 gasilskimi domovi, 4 gasilskimi avtomobili in 35 motornimi črpalkami. Danes je na območju OGZ Grosuplje 40 gasilskih domov, 56 gasilskih avtomobilov, 52 motornih črpalk ter mnogo opreme in orodja neprecenljive vrednosti.

V 40-letnem obdobju so zvezo organizacijsko vodili predsedniki Franc Okoren, Ivan Perme, Ivan Ahlin in Lojze Ljubič. Na operativnem področju pa so kot poveljniki delovali Lojze Gruden, Jože Brlan in Božo Knez. Najbolj so se gasilske organizacije v občini posodobile, ko je delovala Samoupravna interesna

skupnost za varstvo pred požari in v sodelovanju z predsedniki občine ter načelniki za ljudsko obrambo in gradbene zadeve. Delo pa je bilo povezano tudi na republiški ravni, tako z GZS in Republiškimi inšpektoratom za požarno varnost.

Lojze Ljubič se je zahvalil vsemu članstvu po društvih, ožjemu vodstvu zveze in sedanjim županom občin

Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje. Zaključil pa je:

“Z zadovoljstvom zaključujem delo 40 let s tem, da so naši uspehi v pogledu požarnovarstvene kulture vidni na vseh področjih in zadovoljivi tudi za vstop v Evropo.”

Svečanosti so se udeležili gostje: predsednik Gasilske zveze Slovenije Ernest Eory, predsednik Ministrstva za obrambo RS Bojan Kopač, predstavniki vseh sedanjih občin, poveljnik GZ Ljubljana Jože Vidmar, predstavnik gasilskih zvez Gorenjske Milan Valjavec, vsi predsedniki občine Grosuplje v 40 letih obstoja in župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret.

Vsem zaslužnim članom so podelili priznanje, mladi gasilci domačini pa so pripravili kulturni program v sodelovanju z Moškim pevskim zborom. Svečanost je povezoval in vodil Vinko Blatnik, odvijala pa se je v gasilskem domu v Stični.

M. Okorn

V KRIŠKI VASI SO GASILCI DELOVNI IN USPEŠNI

Gasilsko društvo Kriška vas, ki bo prihodnje leto praznovalo 70-letnico ustanovitve, šteje približno 45 članov in pionirjev. Nekaj članov društva je starejših, vendar pa je v Novi vasi, na Pristavi in Peščeniku toliko mladincev, da so organizirani v dve tekmovalni skupini: Članice in člani, kar v prejšnjih letih ni bilo mogoče.

Mesec oktober, ki je mesec požarne varnosti je za nami. Tako so tudi za kriški gasilci razne prireditve, svečanosti, tekmovanja ter požarne intervencije.

V Kriški vasi je že kar običaj, da se vsako leto priredi tradicionalni gasilski piknik. Vsa vas ima takrat veliko dela: Gasilci pripravljajo kar najboljše domače specialitete: domače klobase, kotlete, domačo medico, gospodinje spečejo kruh in še vrsto kriških dobrot. Na pikniku so poleg “žive” glasbe tudi razne družabne igre: (ugibanje teže

odrojka, števila krompirjev v vreči, licitacija svinjske glave ipd.)

Gasilskega piknika se zelo radi udeležijo domačini iz okoliških vasi, iz Višnje Gore ter širše okolice.

Posebno radi pa se prireditve udeležijo prebivalci počitniških hiš kriško-polževske planote, saj so skoraj vsi podporni člani društva - vedno pripravljeni sodelovati in priskočiti na pomoč tudi s prostovoljnimi prispevki, ter dobitki za srečelov.

Člani PGD Kriška vas se udeležujejo raznih prireditev, obletnic, gasilskih pogrebov in drugih manifestacij na področju Občinske zveze. Tudi številnim požarom, ki so se pojavili v zadnjih letih, so se kriški gasilci s polno odgovornostjo odzvali ter bili na prizadetem območju vedno med prvimi.

Prostovoljno delo, humanost, požrtvovalnost, preventivno delovanje, pomoč ljudem v stiski, to so oblike vseh

članov PGD Kriška vas. V zadnjih dveh letih se je na častnem mestu v gasilskem domu nabralo kar šest pokalov. Ta priznanja so si prislužili: člani skupine A štiri pokale in članice skupine A dva. Veliko zaslug za tako uspešnost ima vodstvo GD in mentor Janez Jeršin. Predtekmovale vaje so trenirali z velikim navdušenjem in veseljem, vadili so tudi v slabem vremenu ali pa, ko je bilo največ dela na polju.

Ko bomo prihodnje leto praznovali 70-letnico, bomo lahko ponosni in hvaležni, da imamo usposobljene mlade člane, članice in pionirje. Starejšim gasilcem pa smo dolžni izkazovati spoštovanje ter hvaležnost, da so nam zarezali prve brazde gasilske tradicije.

Prepričani smo, da gasilstvo v Kriški vasi ne bo nikoli zamrlo, v teh vaseh smo enotni in delavni, tako kot se za kraj spodobi.

Ivica Zupančič

Gasilsko društvo ZAGRADEC

sektor požarne varnosti južnega dela občine Ivančna Gorica

Primerno in potrebno je, da gasilci GD Zagradec opozorimo nase tudi s svojim delom, zavzetostjo in požrtvovalnostjo. S ponosom lahko preštejemo našo mlado aktivno vrsto ter pohvalimo doseženo. Sodelujemo na vseh rednih občinskih, regijskih in državnih tekmovanjih, kjer preizkušamo našo usposobljenost za učinkovito delovanje.

Ponosni smo na številne pokale in priznanja, ki krasijo naše prostore, saj s tam dokazujemo, da sodimo med strokovno najuspešnejša gasilska društva.

Radi bi vam predstavili samo del dosežkov naših ekip v zadnjem letu dni.

Na medobčinskem tekmovanju gasilske zveze Grosuplje, ki je potekalo 7.10.1995 v Stični, je GD Zagradec doseglo naslednje rezultate:

- pionirke A	1. mesto
- člani A	3. mesto
- članice B	1. mesto

Na tekmovanju območja Ljubljana II., na katerem so sodelovale gasilske zveze Grosuplje, Kočevje in Ribnica, ki je potekalo dne 8.10.1995 v Stični, je GD Zagradec doseglo sledeče rezultate:

- pionirke A	2. mesto
- članice B	1. mesto

Tako so OGZ Ivančna Gorica naše članice B v Celju 1.6.1996 in pionirke

A 8.6.1996 v Hrastniku zastopale tudi na državnem prvenstvu v letu 1996. Obe ekipi sta tam dobili bronaste značke.

15.10.1996 je na tekmovanju na Hudem GD Zagradec nastopalo z dvema ekipama:

- člani A	2. mesto (v vlečenju vrvi)
- članice B	2. mesto (v gasilskem tekmovanju)
	1. mesto (v vlečenju vrvi)

Na tekmovanju v Radohovi vasi pred dvema mesecema je GD Zagradec tekmovala z eno ekipo:

- članice B	1. mesto
-------------	----------

Na zadnjem občinskem tekmovanju v Stični 12.10.1996 pa je GD Zagradec nastopilo kar s petimi gasilskimi desetinami, to so:

- pionirke A	1. mesto
- pionirji A	2. mesto

NAJLEPŠI V SLOVENIJI

V soboto, 7. decembra, so v Slovenskih Konjicah podelili priznanja Turistične zveze Slovenije, za najlepše urejene gasilske domove, ki so to dosegli v letu 1996.

Najlepše urejene gasilske domove v okviru ekološkega projekta: Moja dežela - lepa, urejena in čista, so ocenjevali v 3 kategorijah. Gasilski domovi, zgrajeni pred letom 1930, pa tisti od 1930 do 1970 in tisti, ki so bili zgrajeni po letu 1970.

V kategoriji gasilskih domov, zgrajenih med leti 1930 do 1970, so kot najboljše urejenega, izbrali gasilski dom prostovoljnega gasilskega društva Dob v občini Ivančna Gorica. Ponosni smo na dobovske gasilce, za tako visoko priznanje. Najboljši so bili med 40 gasilskimi domovi njihove kategorije, ki so prišli v ožji izbor.

Gasilske domove je ocenjevala komisija Gasilske zveze Slovenije. Pozorni so bili predvsem na pročelje doma, na urejeno notranost in na okolico.

To visoko priznanje so dobovske gasilci dobili iz rok predsednika Turistične zveze Slovenije, dr. Marjana Rožiča.

Čestitamo jim tudi mi.

A.A.

- članice B	1. mesto
- člani B	2. mesto
- člani A	4. mesto

Predstavili smo vam samo del bogate zbirke pokalov in dosežkov, ki krasijo vitrino doma našega Gasilskega društva.

Na take rezultate smo lahko danes gasilci GD Zagradec resnično ponosni.

Udeležujemo se tudi vseh drugih tradicionalnih tekmovanj in dosegamo zavidljive rezultate.

Gasilci GD Zagradec se zavedamo, da bomo le tako kos odgovornim nalogam in bomo vsi storili največ za našo skupno varnost pred požari, zato bomo še naprej negovali humano delo gasilstva.

Zapisal: Silvo Perko

OB 130-LETNICI RDEČEGA KRIŽA

V Krajevni organizaciji Rdečega križa Ivančna Gorica smo v četrtek, 14.11. 1996, ob 18. uri podelili priznanja, značke in plakete zvestim krvodajalcem, ki so kri darovali za soljudi, mnogim rešili življenje ali jim vrnili

zdravje. Podeljevanje se je odvijalo v sejni sobi Krajevne skupnosti Ivančna Gorica. Po priznanja so bili vabljeni naslednji krvodajalci:

Za petindvajsetkrat darovano kri Milan Markovič, dvajsetkrat sta jo

darovala Vinko Grabljevec in Anica Korpar, petnajstkrat Anton Zupančič in Damjana Miklavčič, desetkrat Marjan Verbič, Marjan Koželj in Branko Suhadolnik, petkrat Zlatko Klemen, Anton Kastelic, Jože Štepic, Janez Radoš, Milena Fabijan in Ivan Grmovšek.

Istočasno so diplome ob 130-letnici Rdečega križa Slovenije za dolgoletno in humanitarno delo v upravnem odboru RK Ivančna Gorica prejele naslednje članice:

Karolina Štrubelj, Malo Hudo, Anica Kovačič, Ivančna Gorica, Just Lavrič, Spodnja Draga, Marija Grden, Gorenja vas, Majda Hrovat, Ivančna Gorica, Anica Kralj, Ivančna Gorica, Marija Mavsar, Škrjanče in Marica Murgelj, Ivančna Gorica.

Podeljevanje sta z glasbenim in recitalnim programom obogatila UROŠ in SAŠO VOZELJ iz vasi Malo Hudo. Uroš je veselo igral na harmoniko ter tako vnesel v slavnostni in pogostitveni del veselo in praznično vzdušje. Bratec Sašo pa je

Skupinska slika članic RK

posebej za krvodajalce recital in skrbel za humor. Mladi četrtošolček je bil pravi humorist. In ne boste verjeli, šale so kar deževale iz njegovih ust. Vso zbrano družbo: krvodajalce, članice upravnega odbora RK Ivančna Gorica, in vse povabljene goste je navduševal in kmalu smo se mu pridružili prav vsi.

Človek razvedri in za trenutek pozabi na vsakdanje skrbi! Takšna srečanja se bodo v Krajevni organizaciji Rdečega križa Ivančna Gorica še nadaljevala, to vam zagotovo obljubim.

Predsednica KO RK
Ivančna Gorica
Lojzka Sever

Kako malo je potrebno, da se

Skupinska slika krvodajalcev

KRVODAJALSKA AKCIJA V IVANČNI GORICI

V torek, 19.11.1996, je bila na področju KS Ivančna Gorica krvodajalska akcija. Odvzem krvi je bil v nekdanjem Titovem domu, v času od 7. do 13. ure. Turobno deževno jutro se je prav kmalu spremenilo v lep sončen dan. Akcija je hitro potekala, saj je bilo večje število odvzemnih mest in tako ni bilo daljše čakalne dobe. Skupno se je odvzela krvi udeležilo 179 krvodajalcev.

Med njimi smo zlasti pogrešali vodstveno osebje iz delovnih organizacij, obrtnike, zdravnike, pedagoge itd. Ali

se res mora dogoditi huda nesreča, da se začnejo posamezniki zavedati, kako je darovana kri pomembna. Morda jo bodo prav oni prvi potrebovali.

V imenu Rdečega križa Ivančna Gorica se iskreno zahvaljujem prav vsem, ki ste nesebično darovali kri. Med nami živite, morda v sosednji ulici ali pa se srečujemo vsak dan na cesti in se na prvi pogled prav nič ne razlikujemo. Toda le na prvi pogled. Vaša drugačnost je skrita globoko v

vaših srcih, v vaših dušah. Vi ste ljudje, ki vam ni žal darovati del svoje krvi, del svojega življenja. Znete ubogemu bitju, ki se komaj rodi in so mu štete sekunde, ponovno vdihniti življenje in iz njega prepoditi vonj po smrti. Veste, da se beseda Življenje piše z veliko začetnico.

Pridružite se jim še ostali. Po darovani krvi za sočloveka boste v sebi čutili veliko olajšanje in veselje. Vstopili boste v vrste dobrih ljudi, ljudi, ki jim ni vseeno, da vsak dan ugasne toliko življenj, tudi zato, ker ni dovolj krvi.

Hvala vsem, ki ste letos darovali kri in nasvidenje na naslednji krvodajalski akciji.

Predsednica Rdečega križa
Ivančna Gorica
Lojzka Sever

Vsi vemo, kako je dragocena kri, toda cenit je ne znamo vsi, ker vse preveč se je po nepotrebnem izgubi.

Le kri daruje nam življenje, do smrti hrani nam telo, največje je bogastvo, kar je bogastva sploh lahko. Še bolj bogat je človek, human in spoštovan, ki svojo kri daruje, da imel bo tisti, ki jo potrebuje, srečen dan.

50-letnica AMD Šentvid pri Stični

V decembru je AMD Šentvid pri Stični praznoval 50-letnico delovanja. Ob tej priložnosti je bila v Kulturnem domu v Šentvidu pri Stični proslava s podelitvijo priznanj zaslužnim članom. Vsak udeleženec je ob prihodu dobil spominsko plaketo in značko.

Priznanja AMD Šentvid pri Stični so dobili: Franc Kalar, Martin Bajc, Franc Retar, Stane Kastelic in Milan Kralj - predsedniki AMD in člani; Stanka Sadar, Mimi Anžlovar, Albin Zupančič,

Franc Bivic, Marjan Oven, Franc Dremelj, Janez Kastelic, Korel Hribar, Alojz Zadelj, Tone Vencelj, Andrej Vencelj, Ivan Vencelj in Janez Bajc

Leta 1946 je moto grupa začela s svojim rednim delovanjem v Titovem domu v Ivančni Gorici, takrat še Mleščevu. Že v prvi tečaj cestnih predpisov in vožnje se je vpisalo veliko tečajnikov. Leta 1948 se je za izpit prijavilo 38 kandidatov, od katerih jih je bilo uspešnih 19. Konec leta 1950 se je Avt-moto grupa

preselila v Šentvid pri Stični in se preimenovala v AMD.

V marcu 1948 so s tečajniki organizirali tekmovanje v športnem avtoreliju z ocenjevalno vožnjo. Proga je potekala preko Krke na Prestran, naprej na Vrhe, Polzevo in v Višnjo Goro, cilj pa je bil v Ivančni Gorici. Edini, ki je prišel na cilj pravočasno in brez napak, je bil Vinko Kos z avtomobilom Chevrolet.

Leta 1956 so začeli s cestno hitrostno moto dirko od centra Šentvida pri Stični do železniške postaje. Od leta 1958 do 1962 so bile dirke organizirane na krožni progi okrog Šentvida pri Stični. V tem času so bile nekajkrat tudi gorske dirke iz Stične na Pristavo. Zaradi hitre-

ga razvoja moto športa so se dirke leta 1963 preselile na pobočja Gradišča nad Stično, kjer so organizirali prvo tekmovanje v motokrosu. Od leta 1963 do 1976 so se na Gradišču prirejale RP, DP in mednarodna prvenstva.

Zaradi zelo kamnitega terena na Gradišču so začeli iskati boljši teren za motokros.

V dolini pod Kalom je bil primeren teren in ob razumevanju lastnikov zemljišč so lahko naredili progo za motokros. Tako se je leta 1977 dirka organizirala v dolini pod Kalom. V nekaj letih so pridni prostovoljci, člani AMD, zgradili dom.

Za organizacijske potrebe in razvoj

motošporta so se izobraževali člani AMD v športne funkcionarje avto moto športa do najvišjih rangov.

Tekmovalcev, ki so tekmovali za AMD Šentvid, je bilo zelo veliko, ravno tako tudi njihovih uspehov.

Omenimo naj pionirje motošporta, kot so Zupančič, Bivic, Rus, Bajc in tudi današnje tekmovalce: Alojza Fortuna, Boruta Koščaka, Andreja Rusa in druge, ki so v letošnjem letu s svojimi dobrimi uvrstitvami prinesli avto - moto društvu Šentvid naslov državnega ekipnega prvaka v motokrosu.

Vesna Kralj

KRVODAJALSKKE AKCIJE SO ZA NAMI

V maju in novembru 1996. leta se je krvodajalskih akcij, ki jih je organizirala Območna organizacija Rdečega križa Grosuplje, v petih dneh udeležilo skupaj 719 krvodajalcev iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje. Lahko rečemo uspešno, uspešneje od leta 1995, vendar pa še vedno manj od pričakovanih in dejanskih potreb po krvi. Takšno stanje pripisujemo težjim gospodarsko-ekonomskim razmeram v podjetjih, ki so verjetno botrovali nekoliko slabši udeležbi krvodajalcev v občini Dobrepolje, in premajhnemu odzivu mladih, čeprav ravno pri njih beležijo večje potrebe po krvi, ki so posledica večjega števila prometnih nesreč, katerih udeleženci so.

Priznanja in značke za leto 1996 je prejelo skupaj 144 krvodajalcev: Marjan Šircelj, Jakhlova 12, Grosuplje za 60 krat darovano kri, Vinko Kastelic, Jerova vas, 9 za 45 krat darovano kri, Boris Sinkovič, Taborska 3, Grosuplje, za 40 krat darovano kri, Peter Kokošinek, Polica 47, za 40 krat darovano kri, Danilo Horvat, Kriška vas 5, za 35 krat darovano kri, Andrej Bernik, Mestni trg 15, Višnja Gora, za 35 krat darovano kri in Franc Štibernik, Pod gozdom IV/17, Grosuplje, za 30 krat darovano kri.

V nadaljevanju je priznanja in značke prejelo za:

25 krat darovano kri 7 krvodajalcev,
20 krat darovano kri 11 krvodajalcev,
15 krat darovano kri 37 krvodajalcev,
10 krat darovano kri 32 krvodajalcev in
5 krat darovano kri 50 krvodajalcev.

Vsem iskrene čestitke in prisrčna hvala za nesebično in požrtvovalno delo.

Iskrena zahvala tudi vodilnim in vodstvenim delavcem v podjetjih in ustanovah ter zasebnikom, ki kljub težki situaciji znajo ceniti tudi takšna humana dejanja.

DOVOLJ KRVI ZA ZAPOSLENE, NEZAPOSLENE, ZA ŽIVETI, PREŽIVETI, ZA DANES, ZA JUTRI.

Zahvala seveda velja tudi vsem v Krajevni skupnosti Ivančna Gorica in v osnovnih šolah v Grosupljem, Šentvidu in Dobrepolju, ki nam vsako leto omogočajo prostorske in druge pogoje za nemoteno izvedbo krvodajalskih akcij.

Na koncu naj zaželimo vsem občanom in krajanom oz. krajkankam uspešno, zadovoljno in predvsem zdravo novo leto 1997.

OBMOČNA ORGANIZACIJA
RDEČEGA KRIŽA
GROSUPLJE

Osnovna šola Stična

Na slikovito razgibano Libeliško goro smo se učenci 6. c in 6. d razreda OŠ Stična odpravili 25. novembra 1996. V domu Ajda, organizacijski enoti Centra šolskih in obšolskih dejavnosti, smo preživeli teden dni: pravzaprav smo se vanj vračali le zvečer in v času obrokov, kajti naš delovni dan je potekal v naravi.

Prvi vtisi, ki človeku ustvarijo podobo, so bili enkratni: samotne kmetije s temnimi gozdovi tik nad koroško vasjo Libeliče, razgled na Dravsko dolino, mejno goro Košenjak in avstrijsko Štalensko goro.

Dom Ajda - kot bi prišel v toplem! Vse v lesu, toplo, prijetne spal-

nice in učilnice... Kar pa je najpomembnejše za nekoga, ki mogoče še ni zapustil domačega ognjišča za teden dni, pa so prijazni ljudje, pedagogi, upravnik, snažilka in delavci v kuhinji (Tako dobro in okusno smo jedli, da so skoraj vedno romali prazni krožniki v velik pomivalni stroji!).

Zdaj pa k našemu delu: jutro smo začeli z malo razgibavanjem, po okusnem zajtrku pa je sledilo učenje; pa ne tako po šolsko, ampak bolj zabavno: spoznali smo, kako se strelja z lokom, kako se orientira v naravi, kjer se znaješ čisto sam, kako se naredi voz... Tudi tekmovali smo; ampak prej smo morali spoznati razne znake, sicer bi prišli zadnji na cilj ali pa bi se izgubili. Sprehodili smo se do državne meje z Avstrijo, primerjali polja na eni in drugi strani in obiskali bližnjo kmetijo.

Najbolj nam je ostal v spominu pohod na Strojno (v snegu), kjer smo spoznali tipične koroške hiše z gospo-

darskimi poslopji (ena med njimi ima še črno kuhinjo!).

Kar veliko časa smo prebili tudi v gozdu, ga spoznavali, iskali sledi živali ter se učili to okolje spoštovati! Gorska kolesa in kanuje na Dravi pa smo morali zaradi sneženja opustiti.

Izdali smo tudi časopis z našimi vtisi in risbicami. Seveda smo se tudi zabavali, predstavili naše kraje, igrali na flavte, dekleta pa so na modni reviji predstavila zimsko kolekcijo oblačil. Kar dvakrat smo zvečer tudi plesali...

V petek, 29.11.1996, se je bilo kar težko posloviti. O doživetjih in našem delu bi lahko še marsikaj lepega napisali, pa ne bomo vsega izdali.

Pojdite na Libeliško goro v Dom Ajda in zagotovo vam bo teden minil kot veter.

Učenke in učenci 6. c in 6. d
in učiteljica Zlata Kastelic
OŠ STIČNA

Na Libeliški gori...

Foto: Z. Kastelic

NEPOZABEN TEDEN V DOMU BREŽENKA V FIESI

V ponedeljek, 25.11.1996, smo se učenci 6. a in 6. b razreda iz Višnje Gore in 6. a iz centralne šole v Ivančni Gorici z avtobusom odpeljali proti Fiesi. Spremljala nas je učiteljica Metoda Mihelčič. Med pogovorom nam je pot hitro minila in ob 10,30 smo že stali pred ČŠOD Breženka - Fiesa. Pričakali so nas upravnik doma in vsi domski uslužbenci. Razporedili smo se v sobe in poskrbeli za prtljago. V sobah smo bili po štirje ali šest učecev. Popoldne smo se odpravili na bližnje obalo, kjer smo imeli terensko delo s področja biologije in geologije. S polnimi žepi kamenja in školjčnih lupin smo se napotili v Piran. Ogledali smo si čudovito staro mesto in na Tartinijevem trgu kupili razglednice za domače. Po večerji smo si ogledali diapozitive geoloških značilnosti slovenske Istre. Narisali smo še

plakate in jih pritrdili na sobna vrata. Trdno smo zaspali, kajti za nami je bil naporen dan.

V torek po kosilu smo zaradi slabe napovedi vremena oblekli domske pelerine in odšli na pohod na hrib Šentjane. Po večerji nam je vodnica Barbara predstavila potapljaško opremo. Po predavanju smo šli spat.

V sredo smo odšli v Portorož, kjer smo se vkrkali na ladjo Laho. Delovne skupine smo dobile naloge, zemljevide in daljnogleda. Pluli smo po Tržaškem zalivu. Imeli smo zelo lepo vreme. Popoldne smo v delovnih skupinah odšli na orientacijski pohod Lahkih nog naokrog. Pot nas je vodila po Piranu, in ko smo brzeli naokrog in reševali naloge, smo se izvrstno zabavali. Po večerji nam je vodnik Tihomir, ki je ornitolog, povedal

mnogo zanimivosti o pticah z mokrišč. Ta dan je bil res naporen in smo kar popadali v postelje.

V četrtek smo se učili vezati taborniške vozle in kuriti taborne ognje. Zvečer smo tekmovali v kvizu Nenavadna vprašanja, nato je sledil še ples. Glasba je bila različna, a to nas ni motilo. Še vodnika Igorja je spravila na noge. Ker smo se zabavali do enajste ure, smo spet spali zelo zelo dobro.

V petek smo po skupinah še narisali in zlepili plakate o našem tednu v ČŠOD Breženka. Izvedeli smo tudi za zmagovalno skupino. Zahvalili smo se uslužbencem doma in se po kosilu z avtobusom odpravili proti zasneženemu domu.

Bivanje v Breženki je bila zame nepozabna izkušnja.

Ena Kobentar, 6. a
podružnična šola Višnja Gora

UPORABI ZNOVA ... IN ZNOVA

Ljudje, ki v določenem okolju živimo, smo od njega odvisni in ga hkrati soustvarjamo. V zadnjem času se je tehtnica prevesila v škodo okolja. Nekoč so ljudje uporabljali robce, brisače in prtičke iz blaga. Te so lahko prali in jih nato čiste znova uporabili. Takrat ni nikomu prišlo na misel, da bi kako stvar uporabili samo enkrat, tako kot se dogaja danes.

V novembru smo na naši šoli kljub slabemu vremenu spet uspešno izpeljali akcijo zbiranja odpadnega papirja. Vendar ga ne bi zbrali toliko brez prizadevnosti Andreja in Uroša, saj sta vsako jutro čakala pred kontejnerjem s polno "šatrgo" papirja. Zelo aktivni so bili Igorjevi, Pavlovi, Gregorjevi, Rokovi, Damjanovi, Gašperjevi, Vesnini, Francijevi, Jurijevi, Stankovi, Petrini, Aleševi, Tanjini, Matijevi, Borutovi in drugi starši. Papir so vozili celo s prikolicami. Tomaž, Tina, Sebastjan in Majda pa so večkrat "pritovorili" velike količine papirja kar z avtobusom.

Veseli smo, da je akcija uspela; dobili bomo nekaj denarja ter ohranili nekaj dreves.

Joža Zajec, Osnovna šola Stična

Zbiramo stari papir...

(foto: Jože Glavič)

RAZBITI VOGAL

V domu Breženka sva jaz in moj prijatelj Teo razbila vogal. In kako se je to zgodilo?

Ko sva zagledala učiteljico, sva oba pohitela v svoji sobi, a na vrhu stopnic sva se zaletela drug v drugega. On je tekel po levi, jaz pa po desni strani. Najini sobi pa sta bili ravno v drugi smeri - njegova na levi, moja na desni strani. Zaletela sva se, ker sva hotela biti čim prej v sobah. Ko je drugič butnil vame, sem se jaz zadel ob vogal. Takrat je dobil priložnost, da je lahko odhitel v svojo sobo, jaz pa v svojo. Dokler ni prišla učiteljica, nisva vedela, da sva povzročila škodo. Učiteljica nas je vse poklicala na hodnik in takrat sva zagledala na tleh omet. Priznala sva krivdo in se naslednje jutro napotila k upravniku.

Upala sva, da ne bo nič hudega. In res ni bilo. Upravnik je sam popravil vogal.

Simon, 6.r., podr. šola Višnja Gora

PLES V BREŽENKI

Po kvizu smo pripravili jedilnico za ples. Mize in stole smo zložili ob straneh, gospod Igor je skrbel za glasbo, seveda pa smo ugasnili luči, da je bilo temno kot v pravem disku. Na začetku ni bilo nikogar na plesišču. Zato je gospod Igor izbral plesalke in plesalce za kavbojsko polko. Led je bil prebit. Plesali smo kot nori. Tudi Igor je plesal. Vmes smo hodili na čaj, ker nam je bilo zelo vroče.

Po deseti uri smo se počasi odpravili spat. Nekateri so bili skoraj brez glasu, tako so se drli. Vsi smo se strinjali, da je ples uspel in da je bilo "ful v redu".

Maja in Kristina, 6. r.

ŠOLSKO ŠAHOVSKO TEKMOVANJE

V soboto, 14.12.1996, smo v Stični organizirali šolsko šahovsko tekmovanje za posameznike. Tekmovanja se je udeležilo 16 šahistov. Razdeljeni so bili v dve starostni skupini. Pri dečkih do 10 let je zmagal Aleksander Polak, drugo mesto pa je zasedel Ivo Grlica. Pri dečkih do 12 let je zmagal Stanko Govekar, drugi pa je bil Srečko Maček. Tekmovanja sta se udeležili tudi dve mlajši deklici, od katerih je bila boljša Mateja Praznik.

Jože Glavič, OŠ Stična

Na zasneženem Medvedjem Brdu ...

Foto: B. Križman

..Kaj prineslo bode leto,
novo leto zdaj začeto,
nam odkrito, znano ni.
Ali bo nam srečno, mило,
ali v revii nastopilo,
škrto nam je pred očmi...

(Četrto berilo za obče, ljudske in
nadaljevalne šole, 1904)

**Želimo vam lepe praznike
in v prihajajočem letu
sreče in zdravja!**

POLŽEVO - KDO BO TEBE LJUBIL ?

Biser turizma ujet v nesoglasja in zmedo birokratskih lukenj ter površnosti

Ivančna gorica, 15 - Oživiljanje turističnih objektov in trud za vse boljše promocijo novepečenih občin je postal kar trend zadnjih nekaj let. Trud, da bi še tako skriven kotiček postal turistična atrakcija se kaže po vsej Sloveniji. Pri pletenju turistične ponudbe med Grosupljem in Ivančno Gorico pa je ušla zelo pomembna nit za celotno podobo turistične podobe - Polževo. Zapuščeni objekt kaže žalostno podobo in meče temno luč na obe občini. Planota, ki bi lahko postala biser turizma, ostaja le jasen dokaz nesoglasij med odgovornimi, kar noče biti nobeden, in rak rana dolenskem turizmu.

Sama zgodba spominja na zgodbo o bogati siroti, od katere vsak izvleče kar največ koristi, potem pa jo zopet prepusti v nemilost času, in življenje

teče dalje... Zatem se pojavijo zopet krušni starši, pa tudi oni potegnejo njeno bogastvo, in odidejo... To je prav gotovo Polževo.

Turistična postojanka nad Višnjo Goro se je rodila že pred drugo svetovno vojno. Takrat je tam stala le lesena koča, narejena v planinskem slogu. Bila je namenjena planincem. Leta 1942 je bila koča požgana, na istem mestu pa je kasneje zrasla velika zidana stavba z bogato turistično ponudbo, ki je gostom poleg gostinskih storitev nudila tudi sobe. Lokacija stavbe je idealna, saj preko nje vodijo planinske poti, transverzale, Jurčičeva pot. Možnosti za rekreacijo so neštete. Sama neokrnjena narava ponuja možnosti izletov, pozimi je možno smučanje, saj je objekt opremljen tudi z 200 metrov dolgo žičnico, šole bi lahko organizirale šolo v naravi, možna bi bila tudi razna delovna srečanja, vendar....

Po drugi svetovni vojni je objekt

potoval iz rok v roke, nekaj časa je živel, potem je zopet zamrl... Od leta 1991 do danes se je zamenjalo kar osemnajst skupin najemnikov. Zadnji uradni lastnik nesrečne postojanke je bilo podjetje ABC Tabor, ki pa se je 1994 odpovedala Polževu kot poslovno nepotrebnemu objektu. Dom je prešel v roke Sklada za razvoj malega gospodarstva občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje (dalje SRMG).

Istega leta pa je prešel objekt iz rok najemnika, ki je sklenil pogodbo še z podjetjem ABC Tabor, Vlada Lojaka, v roke družini Skrbis iz Žabnice. Kmalu pa se je izkazalo, da je inventar, s katerim je družina poslovala, uradno razprodan bivšemu najemniku. Šoki so se nadaljevali kljub vzornemu poslovanju Tatjane Skrbis. V najemno pogodbo z družinskim podjetjem namreč SRMG ni vključil tudi investicijskega vzdrževanja objekta in kritja stroškov odpravljanja napak preteklosti pri obnovi objekta. Lastnik pa za izboljšanje objekta ni ničesar storil. Pojavila se je tudi dilema, kdo je izdal preimenovanje planinskega doma v hotel Polževo, saj objekt nima niti lastnega vodovoda, vodo namreč dobiva iz cisterne.

V SRMG so bili tudi obveščeni, da je proti družini Skrbis ukrepala tržna inšpekcija. Zavedali so se tudi, da od SRMG kot zemljiškoknjižnega formalnega lastnika objekta pričakujejo odpravo številnih pomanjkljivosti na Polževu. Po odpravi teh napak pa bi lahko pristojni upravni organ izdal odločbo o uporabnem dovoljenju. Končalo pa se je na občutljivi točki - finančna sredstva. Za obnovo so

Spoštovani!

1. Predmet javnega razpisa št. 15/96, ki je bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije št. 56 z dne 11.X.1996 so bila tudi naslednja sredstva pod oznako D:

Hotel Polževo na parc. št. 864/3 v l. št. 173 k.o. Kriška vas:

1	Hotel Polževo na parc. št. 864/3 v l. št. 173 k.o. Kriška vas (448m²)
2	Oprava v hotelu (vrednost oprave znaša 0,31% vrednosti izklicne cene)
3	Garaže Polževo
4	Polževo asfalt
5	Vlečnica 240m Polževo

2. Strokovna komisija za izvedbo javnih razpisov za zbiranje ponudb za nakup sredstev podjetij, ki so s Skladom RS za razvoj, d.d. sklenila pogodbo o načinu uveljavljanja pravice do prenosa poslovno nepotrebnih sredstev v sestavi: Silvo Hajdinjak, Samo Roš, Franc Herman Šimnovec, se je sestala dne 15.11.1996 ob 10.00 uri v prostorih Sklada RS za razvoj, d.d., Kotnikova 28.

Komisija je izbrala ponudbo "Družba za upravljanje v imenu in za račun pooblaščenih investicijskih družb" za nakup sredstev z oznako D javnega razpisa št. 15/96, ki v celoti ustreza razpisnim pogojem.

3. Izbrani ponudnik bo z vami sklenil pogodbo o prenosu sredstev, ki jih je kupil. Dodatne informacije o kupcu lahko dobite pri g. Andreju Urbasu, tel.: 141 32 35, Zdrženje družb za upravljanje-GEZ Ljubljana, Ulica Gradnikove brigade 14, 1000 Ljubljana.

S spoštovanjem

Silvo Hajdinjak

Stvari pa se že razpletajo. Sklad Republike Slovenije za razvoj je že prodal Polževo najboljšemu ponudniku, kar vidite tudi na zgornjem faksimilu.

namreč potrebne anormne količine denarja. Pa tudi pogodba za daljše obdobje ni bila sklenjena. Konec februarja so Skrbisevi odšli s Polževga, saj, po njihovem mnenju, njihov trud ni bil cenjen. Za Skrbiseve je ostala slaba izkušnja in razočaranje, vrata na planoti pa so se na razočaranje marsikoga zopet zaprla.

Dejstva, da se je našel skrbni najemnik, smučarska sezona bi se lahko začela, smučišče je namreč bilo pripravljeno, so izginila zgolj zaradi zamrznjene miselnosti odgovornih do objekta.

Na občini Ivančna Gorica so povedali, da Polževo ne spada v delitveno bilanco občin, ampak še naprej ostaja lastnina SRMG, zato občina čaka na odločitev lastnika.

Tudi KS Višnja Gora je v pretek-

losti izrazila željo, "da se Hotel Dom na Polževu s pripadajočim zemljiščem prenese v lastništvo KS Višnja Gora." Svoj predlog so utemeljili s tem, da je bil predhodni smučarski dom na Polževu zgrajen z veliko napora, dela in sredstev njihovih prednikov, z namenom, da bi se na tem predelu razvil turizem. Po vojni pa so pri obnovi doma veliko prostovoljno pomagali domačini.

Komu in kdaj bo planota zopet padla v "milost ali nemilost", zaenkrat še ostaja uganka, vendar bo čakanje "boljših časov" škodilo tako lastniku kot objektu. Zima pa je pred vrati...

Andreja Podlogar

50 LET LD SUHA KRAJINA PONOSNI NA PRETEKLOST, OPTIMISTI ZA PRIHODNOST

V nedeljo, 1. septembra 1996, je LD Suha krajina praznovala zlati jubilej - 50. obletnico svojega obstoja in uspešnega delovanja. Pri lovskem domu v Tatenci se je zbralo več kot 400 domačinov - krajanov Ambrusa, Zagradca in okoliških vasi, poleg njih pa še predstavnikov občine, krajevnih skupnosti, kulturnih društev, šol, gozdarjev, kmetijcev, gasilcev ter seveda vsi domači lovci in lovci sosednjih LD. Kot častna gosta sta bila posebej pozdravljena župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret in podpredsednik LZS Franc Golija. Na prireditvenem prostoru je poleg državne in občinske zastave plapolalo kar 15 lovskih in gasilskih praporov.

V kulturnem programu, ki ga je v domačem in sproščenem vzdušju pripravilo kulturno društvo iz Ambrusa, so sodelovali učenci OŠ Zagradec, recitatorji KD Ambrus, lovski rogisti iz Žužemberka ter lovski oktet domače LD Suha krajina, ki je ob tej priložnosti proslavil 20. obletnico delovanja.

Program je povezovala predsednica KD Ambrus Martina Hrovat, ki je po pozdravu gostov in dobrodošlici vsem navzočim dejala, da je današnji praznik LD Suha krajina praznik nas vseh! Zemlja, voda, zrak, okolje, divjad - to je naše skupno bogastvo, za katero smo odgovorni vsi! Lovci so k vzdrževanju in ohranjanju tega bogastva posebej poklicani in zavezani.

V slavnostnem govoru je predsednik LD Suha krajina Martin Hočevar navzoče najprej spomnil na pomembnost trenutka izpred 50. let, ko se je osem suhokranjskih mož, zavednih rodoljubov in velikih ljubiteljev narave,

odločilo, da ustanovi LD Suha krajina. Začeli so praktično iz nič, saj je bilo lovišče prazno in izpropano od tedanjih zakupnikov, večini vrst divjadi je grozilo popolno iztrebljenje. Načrtno delo in gospodarjenje z divjadjo, ki so se ga takoj po ustanovitvi LD lotili lovci, pa je kmalu obrodilo sadove.

LD Suha krajina danes gospodari s 5780 ha velikim lovskim revirjem, ki je daleč naokrog znan kot bogat življenjski prostor velike in male divjadi. Številčno in gospodarsko najpomembnejša je srnjad, sledi jelenjad, divji prašič, medved, občasno tudi volk in ris. Poleg vseh vrst male divjadi, od katere so najpomembnejši poljski zajec, lisica, jazbec, divja mačka, kuna in dihur, živi v dolini reke Krke tudi vsa vodna in obvodna divjad. Lovci smo za vso divjad dobro poskrbeli, saj je v lovišču stalno zloženih 8 krmišč s koruzo, na 6 krmnih njivah pridelujemo krmni ohrovt, topinambur, kolerabo, peso in koruzo. Vsako leto vzdržujemo in negujemo tudi več kot 3 ha pašnikov in grmišč. V lovišču je poleg lovskega doma in dveh lovskih koč - bivakov, zgrajenih še 130 visokih prež, okrog 200 solnic, 2 mrhovišči za medveda, 2 krmišči za pernat divjad, številne kaluže, napajališča, lovske steze ipd. Organizacijsko je LD vključena v ZLD Ljubljana, gojitveno pa v LGO Krim. Podatki zadnjih 15 let za LGO Krim kažejo, da ima ves ta čas ravno LD Suha krajina telesno najtežjo in trofejno najmočnejšo srnjad kot glavno vrsto divjadi.

Predsednik LD je nadaljeval: "Suhokranjski lovci zato s ponosom ugotavljamo, da smo kljub nenehnemu poslabševanju in krčenju življenjskega prostora divjadi, umiranj

gozdov, onesnaženosti rek, večji urbanizaciji, novim cestam, zastupljanju polj s pesticidi in herbicidi ipd. uspeli ohraniti v primernem številu in dobrem zdravstvenem stanju vse vrste avtohtone divjadi in vso drugo divjad, prav tako pa smo lovišče vzorno uredili in bogato opremili z lovskimi napravami..."

Članov v družini je skupaj 72, in to vseh starosti, vseh poklicev, vse mogoče izobrazbe, skupaj smo sposobni opraviti vsako, še tako zahtevno delo ali nalogo. 65 je rednih članov, 5 pripravnikov, 2 sta častna člana. Vsak član do 60. leta starosti mora na leto opraviti najmanj 20 delovnih ur, večina pa jih ta minimum preseže in tako je vsako leto opravljenih več kot 2000 ur prostovoljnega dela.

Zgodovina oz. prehojena 50-letna pot LD Suha krajina je vredna spoštovanja in občudovanja, še pomembnejša pa je prihodnost slovenskega lovstva. Trenutno smo v občutljivem obdobju sprememb, v katerem nastaja nov zakon o lovstvu. Suhokranjski lovci z optimizmom gledamo na bodoči razvoj, če novi zakon ne bo rušil že doseženega, ampak bo gradil na tistem, kar je že ustvarjeno in kar se je izkazalo za dobro. Upošteva naj vsa nova sodobna strokovna spoznanja in načela pri sonaravnih rabi prostora ter pri gospodarjenju in gojitvi divjadi. Na področju lovstva Evropa odkriva Slovenijo in se hoče primerjati z njo! Zakon mora upoštevati tudi to, da smo lovci, združeni v lovskih družinah, organizacijsko in strokovno najbolj usposobljeni, da tudi v bodoče upravljamo in gospodarimo s tako občutljivo naravno dobrino, kot je divjad. Na področju naravnih dobrin ne sme zavladati logika kapitala in trenutnih

interesov in koristi. Narava tega ne prenese, in če bodo namesto prostovoljnega dela 23.000 članov tudi na področju lovstva zavladale tržne razmere, bo kratko potegnila divjad in še enkrat divjad. Lovci za take napake ne bomo mogli prevzeti odgovornosti.

Zadnje besede v svojem nastopu je predsednik LD namenil navzočim krajanom. Pohvalil je njihov izredno pozitiven odnos do divjadi in lovstva na splošno, z ugotovitvijo, da je divjad naravna dobrina, ki smo jo podedovali od naših prednikov, z nalogo, da jo ohranimo za naše potomce. Končal je z besedami: "Lovci upamo, da bomo dosedanje vzorno sodelovanje s kraji ohranili tudi v bodoče in da bomo skupaj, uspešno in v zadovoljstvo vseh nas, dočakali in praznovali še kakšen visok jubilej!"

Sledili so pozdravni govori in čestitke podpredsednika LZS Franca Golija, predstavnika ZLD Ljubljana Staneta Brozoviča, predsednika LGO Krim Janeza Petka in župana občine Ivančna Gorica Jerneja Lampreta. Z izbranimi besedami so orisali pomembnost dela lovskih organizacij na področju varstva narave in ohranitve divjadi ter zaželeli

slavljenki - LD Suha krajina še veliko uspehov tudi v bodoče. Posebej prirčnega aplavza je bil po pozdravu navzočih deležen Franc Tomanič, predsednik LD Ptuj, s katero LD Suha krajina že vrsto let prijateljsko sodeluje.

Podpredsednik LZS Franc Golija je nato podelil članom LD odlikovanja Lovske zveze Slovenije, predsednik LD Suha krajina Martin Hočevar pa je podelil priznanje domače LD najzaslužnejšim posameznikom - kmetom, 2 organizacijam, društvom in sosednjim LD.

Po končanem kulturnem programu so si navzoči ogledali lovski dom, v katerem je bila razstava fotografij znanega fotolovca Janeza Papeža iz Kočevja. Domači lovci so nato vse kraje počastili z odličnim lovskim golažem, sledil pa je družabni večer ob prijetni glasbi in plesu, ki se je zavlekel pozno v noč.

Prijetno praznovanje bo krajanom in lovcem ostalo v trajnem spominu in le želimo si lahko, da bi bilo takih trenutkov še več.

Martin Hočevar

UTRINKI Z DECEMBRSKIH KULTURNIH DOGAJANJ

V krajevni skupnosti Zagradec so letos povabili v svojo sredino Miklavža na nedeljo, 8. decembra popoldne. Ta dan so izbrali zato, ker se jim je lahko bolje posvetil, saj je vse, kar se je namenil, že postoril.

Kulturni dom je bil prepoln otrok, ki so z nestrpnostjo pričakovali tako željen obisk. Še prej pa so otroci za otroke zaigrali igro o mucu Copatarici. To je bila taka muca, ki je ponoči pobirala po hišah razmetane, izgubljene in založene copate in jih spravljala v svoji hišici sredi gozda.

Končno se je prikazal pred otroki Miklavž. Prišel je z

dvema vražičema in angeli ter polnimi koši daril, saj je bilo veliko, veliko otrok, ki so nanj čakali celo leto. Obdaroval pa je tudi tiste, ki so stari, bolni in osamljeni.

Tudi joka je bilo nekaj, saj so se tisti otroci, ki Miklavža še niso srečali ali pa so ga od lani že malo pozabili, bali starčka z dolgo belo brado in belimi lasmi.

No, vse se je kar dobro izteklo, Miklavž je prav vsa darila pustil v Zagradcu in se nato od vseh lepo poslovil, do drugega leta, ko bo spet prišel njegov čas.

J.B.

Teden dni pozneje. Spet v Stični, spet nabito polna dvorana. 3. božično-novoletni koncert pihalnega orkestra z gostjo sopranistko Dragico Čarman. Utrujen, a srečen dirigent Maks Kozole, nasmejani člani, navdušeno občinstvo. Najlepše plačilo za celoletni trud.

FOTO: Studio Markelj

Napeto pričakovanje sv. Miklavža med otroki v Stični.

Sedaj, ko imajo v kraju Sušica že od poletja javno razsvetljavo, je tudi Miklavž našel pot v vas, med vaške otroke. Na okrašenem koleslju, po zasneženi poti, s spremstvom kot se za Miklavža spodobi, je 5. decembra priclingljal v vas. Obdaril je prav vse otroke, kar okoli 30 jih je bilo. In ni delal posebnih razlik med pridnimi in malo manj pridnimi.

Svoj koš, ki je bil pred prihodom v vas, zvrhan dobrot za male Sušičane, je izpraznil do dna in se nato poslovil do drugega leta, saj je imel ta večer in tudi noč še toooliko opravkov.

J.B.

Resda brez foto dokumentacije, a silno lepo in nepozabno je bilo tudi v Temenici in v petju, igri ter plesu predanih Šentvidu in Krki. V Ambrusu in na Muljavi malo zasluženega zatišja, Višnja Gora vsa v pričakovanju brez nad Tolmunom.

Naj bo lepo vse praznične dni!

Likovniki v Ljubljani

Na dan pred miklavževim smo likovniki, včlanjeni v likovno sekcijo Ferdo Vesel v Šentvidu pri Stični, priredili skupinsko razstavo svojih izdelkov, ki so nastali v zadnjem obdobju. Razstavo smo postavili v prostoru Inštituta za celulozo in papir v Ljubljani. Ta ustanova tudi sicer goji in podpira likovno umetnost s tem, da slikarjem nudi možnost razstavljanja v njenih prostorih. Sedem likovnikov je predstavilo 25 slik, narisanih v različnih tehnikah. Žal razstaviščni prostor ni primeren za prikaz male plastike. Tako Vlado Cencel ni mogel predstaviti več svojih kipcev, ki jih izrezuje iz lesa pa tudi iz kamna. Boris Klemenčič je pokazal, da dobro napreduje v izdelavi vitraž; s to zvrstjo umetnosti se ukvarjata še Vincencij Sternad in Bojan Zorec. Martin Šuštaršič, Tone Drab in Brane Gabrovec pa ostajajo zvesti oljnemu slikarstvu, madtem ko Slavko Cencel kombinira svoje slike z vložnimi reliefnimi elementi.

Kulturni program ob otvoritvi razstave so izvedli člani kulturnih skupin iz Šentvida. Moški pevski zbor je zapel nekaj pesmi, pari folklorne skupine Vidovo zaplesali nekaj svojih plesov, posamezne točke pa je povezovala tajnica Inštituta za papir in celulozo.

Razstava bo odprta predvidoma do konca decembra, ogled pa je možen v delovnih dneh od 8. do 15. ure.

Tone Drab

MATIC ZOREC

- osemletni pojoči deček iz Ivančne Gorice

Mogoče se je Maticova zgodba začela že v zibki, pravzaprav na maminih rokah, ko mu je nežno in ves čas in vsak dan prepevala, saj ni in ni mogel zaspati, le pesem pa ga je pomirjala. Mogoče je že takrat vzljubil petje, mogoče je bila ta ljubezen v njem zapisana celo že prej...

Njegova mami pravi, da je bil prve prave, resne vzpodbude pravzaprav deležen od tovarišice Majde Adamič, ki mu je že v vrtcu zaupala vlogo solista v zborčku Cici opere. In dobro je opravil. Spraševala sem ga, če je bil takrat (star je bil šest let) kaj utrujen od skoraj enourne glavne vloge: "Nisem bil utrujen, vendar pa so se mi malo tresle noge." Trema torej, ki pa je ni bilo videti. Sicer pa je s tremo dobro opravil že, ko je bil star štiri leta in je nastopil na Veselem toboganu s pesmico Hruška, sladka hruška.

Najbolj pa smo si ga zapomnili po nastopu na Karaokah. Zapel je pesem Čukov, Ta vlak. Kako je bilo takrat: "Najprej smo imeli avdicijo in kmalu smo dobili sporočilo, če smo prišli v finale. Jaz sem prišel in izbral sem si pesem Ta vlak."

Tako preprosto, a vendarle, ko je bil Matic gladko sprejet na avdiciji RTV za njihov zborček, se je malce zalomilo, saj je bilo prevažanje trikrat na teden v Ljubljano in večerne vaje le prenaporno, predvsem za Matica.

Matic je namreč zvedav, radoživ fant tudi na drugih področjih: "Rad telovadim, rad sem na igrišču, vključen sem tudi v gasilsko društvo. Dobili smo že tudi svoje prve gasilske trenirke..."

Poleg tega že hodi v glasbeno šolo, od male šole naprej. Njegova učiteljica teorije je Tanja Tomažič, kot instrument si je izbral sinthesizer, prepeva pa tudi v cerkvenem zborčku pri Bojani Kek in v šolskem pevskem zborčku pri Loreni Mihelač; sodeloval je že na njenem počitniškem tečaju v Višnji Gori...

Sicer pa je zanimiva tudi tale zgodba: "Matica je oči peljal na vajo Stiškega kvarteta in z navdušenjem jih je poslušal. Všeč so mu namreč tudi ljudske pesmi. Pa ne samo otroške, tudi tiste prave. Kvartetovci so, med drugimi, vadili neko pesem, ki mu je morala biti še posebej všeč, saj jo je čez štirinajst dni kar na lepem zapel povsem brez napake."

Takole naj zaključim; Matic je star šele osem let in verjamemo, da bomo o njem še brali.

Ksenija Medved

Pet uspešnih let

In nad prelepim večerom umetniško izvedenih pesmi in skladb je bila gospa Štefka Kučan nadvse navdušena. Visoka gostja je s svojo prisotnostjo najlepše nagradila slavljenice - stiški kvartet, njihovo vodjo in pianistko Loreno Mihelač, tenorista Miloša Genorija ter vokalni kvartet Kog.

Čestitamo!

KINO IVANČNA GORICA

26. december 1996, ob 15. uri
ameriški mladinski film

DELFIN FLIPPER

2. januar 1997, ob 18. uri
ameriška nora komedija

KRETEČKOVI

Klasje
Srečno 1997

VIŠNJANJE DALEČ SEŽEJO

V tem letu smo zvedeli - nekaj tudi iz dnevnika Delo - da živi v Grčiji prevajalka slovenskih knjig v grščino Lojzka Avajano. Nekateri Višnjanje pripovedujejo, da prihaja vsako leto poleti v Višnjo Goro, saj je po svoji materi Milki Pajk Višnjanka. Milka Pajk, rojena leta 1916, je sedaj že pokojna. Spoznala je svojega moža

Grka v Stični, kjer je nekaj časa delal kot mizar. Odšla sta živeti v Grčijo, rada pa se je vračala v Višnjo Goro. Milka je bila sestra sedaj že tudi pokojnega znanega Višnjana Tineta Pajka, rojenega leta 1915. Njun dom je še ohranjen "pod malo vratco" v našem starodavnem mestecu. Tineta in Lojzkin oče Alojz je umrl

*Novo leto je neznanec.
Prav lepo ga bo spoznati,
mu zaupati, pa vednar
ne preveč pričakovati.
Staro leto je minilo,
ne oziraj se nazaj,
novega pa ne priganjaj -
presenetiti se daj!*

Vsem ustvarjalcem in poustvarjalcem v
ljubitelski kulturi ter našim zvestim prijatel-
jem SREČNO 1997!

Zveza kulturnih organizacij občin Ivančna Gorica,
Dobrepolje in Grosuplje

leta 1939, bil je čevljarški mojster, ki je poučeval tudi druge. To je bila ena izmed treh znanih čevljarških družin Pajk. Čevljarstvo je bilo v našem kraju do zadnje vojne sploh zelo razvito, kakor v odmev nekdanjemu cehovstvu. Znano je, da je bil prav čevljarški ceh tukaj najmočnejši. V stari zgodovinski hišici stanuje sedaj Minka Pajk, Tinetova vdova in Pavelca.

Vrnimo se k Lojzki Avajano, prevajalki. Treba bo temeljito raziskati, kaj vse je že prevedla iz slovenščine v grščino. V naglici naštejmo vsaj nekaj: Pravljičice za očeta našega pisatelja Žarka Petana. Izdala je to knjigo založba Savalas v Atenah. Ta knjiga je tudi v grščini opremljena s slikami Marjance Jemec - Božič. Sedaj prevaja Petanovo knjigo Veseli diktator. Že lani je ista založba izdala prevod otroške knjige Kajetana Koviča Moj prijatelj Piki Jakob, ta Piki je v grščini Pitsilotos. Ilustratorka je tudi v grški knjigi Jelka Reichman. Pri založbi Savalas je izšlo to delo v 2000 izvodih.

Torej: ko bo v letu 1997 poleti Lojzka obiskala Višnjo Goro, jo bomo morali ujeti, da bo povedala vse o svojem prevajalskem delu v grščino!

Mihaela Zajc

26. DECEMBER - DAN SAMOSTOJNOSTI

*» ... Rečem jim, ko me sprašujejo zate,
da si dežela srečnih ljudi,
kajti ne vem, če ni kdo med njimi,
ki ti pogubo in žalost želi,*

*rečem jim, da so obdelana polja,
da nam pšenica dvakrat zori
in da strastna življenjska volja
žene ljudi,
ljudi na zemlji,
ljudi pri strojih,
ljudi pri peresu ... «*

Že v prejšnji številki smo vas opozorili na védro decembrsko kulturno dogajanje, še enkrat pa vas vabimo na našo skupno prireditev - na praznični četrtek, ko bomo v Kulturnem domu Ivančna Gorica počastili dan samostojnosti. Torej, 26. decembra 1996 se bomo ob 18. uri zbrali, da prisluhnemo slavnostnemu govorniku Jerneju Lampretu ter pestremu kulturnem programu, ki ga bodo izvedli: Moški pevski zbor Ambrus, Folklorna skupina Krka, Folklorna skupina Šentvid, Pihalni orkester Stična, Stiški kvartet, učenci Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica in član KD Muljava.

Tatjana Lampret

UTRINKI IZ PARAGVAJA

NEDELJSKI SPREHOD

Ko smo prišli do hiše, je bila ura 12h. Pripekalo je močno opoldansko sonce južnega povratnika tam nekje v paragvajskem Chacu. Pred kolibo je sedela cela družina indijancev plemena Nivacle in si kuhala nedeljsko kosilo - tri bučke so se kuhale v počrneli posodi nad ognjiščem. Tri generacije. Najbliže ognjišču je sedela najstarejša ženska. Glava družine. Sedela je pokončno, obraz so ji rezale globoke gube, ki so jo delale neskončno staro. Na obrazu so se videli sledovi črt, ki so ji jih narisali, ko je v mladosti skozi iniciacijo postala ženska. Bila je suha. Za njo so stali mlajši pripadniki družine: hči, njen mož in kup njunih otrok. V ozadju je stala koliba, narejena iz izdolbenih debel, postavljenih pokonci, ki so gradila stene. Med debli so bile za prst ali dva velike odprtine in kar predstavljal sem si, kako med dežjem v notranjost prši voda. Notranjost je bila iz dveh prostorov, predeljenih z leseno steno. Na sredini večjega prostora je bilo ognjišče, okrog njega pa nekaj lesenih ležišč, opetih v posušene živalske kože, ki so služile kot jogi. Na taki postelji je ponavadi spalo več ljudi. Med nogami odraslih so spali otroci.

V enem kotu je bila napeta malo večja cunja, razprta z dvema rogovilama, v kateri je spal najmlajši otrok - edini, ki je izgledal primerno prehranjen. Na tleh je bilo nekaj odej, na katerih so večinoma poležavali povsem sestradani psi. Prav tu, na istih tleh, je mama indijanka v polsedečem položaju rodila svoje otroke, medtem ko so ostali člani družine, vključno s psi in kurami, spali v istem prostoru.

Zdrnil sem se, ko je stara indijanka odprla pokrovko in pogledala, če so bučke že narede. Bil je čas, da se odpravimo.

VSE ENKRAT MINE

Bil je lep dan v sredini aprila, med "siesto". Sedel sem na verandi naše hišice, pred svojo sobo, in lovil opoldansko sonce. Vsak dan 20 minut. Da ne bi kdo podvomil, ko se vrnem v Slovenijo, da sem bil pod tropskim soncem. Razmišljal sem o dnevih, ki sem jih preživel v misijonu. O Justinu, petletnem fantku, ki ga je v obraz ugriznil pes. Ker je do najbližje bolnice najmanj 10 ur vožnje v avtomobilu, pa še tam, če si indijanec, nisi deležen kakšne posebne oskrbe, smo bili prisiljeni to rano sami zašiti in

oskrbeti. Dobro je uspelo, čeprav smo se bali. Justino zopet teka naokoli in se igra z vrstniki. Po tem dogodku so nam še bolj zaupali. Tu je porod, pri katerem sta pomagali Dušanka in Petra. Desetletna Amalija, ki so jo večkrat sredi noči prinesli z visoko vročino in hudimi bolečinami v trebuhu, dokler nismo ugotovili, da ima gliste - ogromno glist. Pa 26 letna žena, ki je splavila in skoraj izkravavala. Nastavili smo ji infuzijo in jo z avtom 10 ur vozili v najbližjo bolnico. In stari Marcelino, dvojčici Quiones, Maria-Lisa, Julio, Emilio, Valeria...

Dnevi našega bivanja so se iztekli. Jutri gremo domov. Doživeli smo delo, veselje, žalost, jutranje vreščanje papig, mir in umirjenost. Vse to nam je do konca napolnilo življenje. Vsak dan, ki sem ga doživel, mi bo do konca življenja dajal samozavest in vedenje, da golo pehanje za denarjem, slavo in pomembnostjo, nikakor ni tisto, kar daje človeku topel stisk roke, prijazna beseda in otroški pogled.

Zbogom in hvala - saj veste, za kaj!

Gorazd Kavšek

Humanitarno akcijo v Paragvaju smo izvedli: Petra Mesec, Dušanka Kavšek, Klemen Stražar, Jernej Breclj in Gorazd Kavšek. Pri tem so nam izdatno pomagali naši številni sponzorji, med njimi tudi Občina Ivančna Gorica.

ODMEVI NA 4. IN 5. STRAN KLASJA ŠT. 10

Domačin sem, čeprav po mnenju občinskih svetnikov "furešt", in rad prebiram Klasje, ker me zanima vse, kar se dogaja v domačem kraju, kjer preživim dve tretjini leta. Razumem vse križe in težave, s katerimi se ubada nova občina in njeni svetniki. Tudi to, da občini, kot nam vsem, primanjkuje denarja, le da imajo občinski svetniki bujnejšo domišljijo, kako na hitro priti do njega. Iz napisanega se že vidi, da imam v mislih kolumno Vikendašem se slabo piše.

Najprej, kaj je vikend in kdo so vikendaši, v lepi slovenščini. Po angleško je to dela prosti konec tedna, ki ga ljudje preživljajo kjerkoli: V počitniški hišici, na izletih ob rekah, jezerih, morju, v gozdu itd. Pomeni, da vikend ni počitniška hišica, saj je ona nepremičnina in zato ne preživlja prostega konca tedna. Tega preživljajo ljudje. Torej so vikendaši vsi ljudje - družine, ki preživljajo dela prosti konec tedna. Torej neizčrpen vir obdavčitve, kot v srednjem veku mostnina, desetina, kravji repi ali rogovji itd. No, pa konec s tem in začnimo resno.

Prepričan sem, da nismo vsi, ki smo si s prihranki in odrekamjem zgradili skromen domek, da bi starost v miru preživeli v domačem kraju, za domači kraj in krajane neko nujno zlo in je zato potrebno "te furešte" pritisniti, kolikor se le da. Torej so občinski svetniki hujši dacarji od Drnovška in

Gasparija.

Resno. Če se pozanimamo, večina "vikendašev" razen nekaj izjem, kakršne so povsod, živi z domačini v dobrih odnosih. Prispevamo, enako kot domačini, za napredek kraja, prispevamo svoj delež, npr. za asfaltiranje vaških cest, vodo ali kar je potrebno. Torej le nismo "neki tujek na zdravem telesu občine." Redno plačujemo poleg davka tudi krajevne samoprispevke. Tu pri samoprispevku je pa le potrebno nekaj povedati, zaradi principa. Tu vikendaši, kakor nas zmerjate, le nismo enakopravni in enakovredni.

Kot zavezanci samoprispevka, kar smo in se tega ne branimo, nismo zadovoljni, ker se vse dela mimo nas. Ne vabijo nas in ne dajejo nam možnosti, da sodelujemo na zborih krajanov, ko se sprejema program samoprispevka. Ne sodelujemo na referendumu za samoprispevek. Ne vključujejo nas v odbore za izvedbo progama referenduma in ne v nadzorne organe referenduma. Tu smo diskriminirani, saj dobimo samo odločbe KS za plačevanje samoprispevka, ne vemo pa, za kaj. Enakopravni nismo niti pri plačilu višine samoprispevka. Krajan prispeva čisto določen del od katastrskega dohodka oz. od pokojnine ali plače. Mi pa dobimo edino obvestilo, da je svet KS sprejel sklep, da "vikendaši" plačujemo pavšal toliko in toliko DM na leto. Praviloma je ta

znesek višji od ostalih, npr. za upoko-jence. Smo za enakopravnost in za to, da vemo, za kaj plačujemo. V Delu sem pred časom prebral, da je potrebno 10-kratno obdavčiti vikende, ker da so breme za občino, tudi zato, ker mora le-ta skrbeti za njihovo infrastrukturo. Dejstvo pa je, da kar imamo infrastrukture, imamo le tisto ki smo jo sami naredili ali plačali zanj polno ceno, poleg prispevka za spremembo namembnosti zemljišča, zemljiškega prispevka itd. Zato je nesprejemljivo, da bi bili pri plačevanju davkov neenakopravni "črnci" v primerjavi z drugimi občani. Na to, da bi nas za 3-krat ali 10-krat več obdavčili kot "domače" občane, po sloganu "udri po črncih", pa nikakor ne pristanemo, ker bi to bilo nezakonito, neustavno, predvsem pa nepošteno.

Pa še o strani 5. Ta je v celoti posvečena predvolilni kampanji oz. reklami za nekatere niti ne najbolj pomembne stranke in liderje oz. kandidate. Ne vem, ali je to plačana lastna reklama. Moti me pa vsekakor, če se že reklamira kandidate desničarskih ali desnosredinskih strank, zakaj ni zraven vsaj še dovolj uglednega in edinega kandidata, iz naše občine, dr. Rada Genorja, čeprav je iz leve stranke zgoraj. Upam, da je to povsem slučajno.

Metod Jurčič
Potok pri Muljavi 20

ALI VODILNI V KS VIŠNJA GORA
IN NA OBČINI IVANČNA GORICA
SPLOH VEDO, KAJ SE DOGAJA
NA ROBU PODSMREKE?

Živimo tik ob peskokopu v Podsmreki. Sprašujemo pa se, koliko časa bomo še zdržali v prahu, hrupu strojev ter v nepričakovanih in močnih stresljajih in pokih ob nenajavljenih miniranjih.

Vemo, da so za vsak kamnolom in peskokop strogi predpisi, po katerih se mora ravnati vodstvo take firme. V Podsmreki se taki predpisi nikakor ne izvajajo. Dela se od jutra do večera. Stroji razbijajo v poletnih večerih celo do 10. ure in še dlje. Tudi ob sobotah ni nikakršnega miru. Za tovarnjaki se valijo oblaki prahu in človek je primoran ostajati doma.

Pri nas pa sta hiša in novo gospodarsko poslopje že vidno razpokana. V nevarnosti je tudi naš izvir vode. Kajti Podsmreka nima javnega vodovoda. Zato imamo svoje lastno zajetje majhne zmogljivosti, in ne bi bilo prvič, da bi ob stresljajih močnega miniranja presahnilo. Če se ne bodo stvari izboljšale, bomo zahtevali, da nas preselijo drugam, kjer bo vsak od nas lahko živel mirnejše življenje.

Sedaj pa nam grozi, da bo nekdo speljal cesto, po kateri bi vozili težki tovarnjaki iz peskokopa, tik pred našimi hišami. S tem bi preusmerili hrup in ropot težkih tovarnjakov pod podsmreške hiše.

Kaj so storili vodilni v peskokopu, da do tega ne bi prišlo? Našega predloga, da bi šla ta cesta ob novi avtocesti, niso podprli. Mi pa ne bomo dovolili, da bi se nam hrup še bolj približal. Ko pa smo vprašali na KS, kakšen je novi načrt o graditvi avtoceste in ostale infrastrukture, pa zglede, da sprejetega načrta niso še videli.

Smo pa tudi najbližji sosedje podsmreškega gradu. Z grenkobo opazujemo njegovo propadanje. V njem je bil Etnografski muzej, a ker je peskokop popolnoma uničil cesto pod mostom in jo puščal zalito z vodo, se je muzej izselil, kajti obiskovalci zaradi vode pod mostom niso mogli do gradu.

Zaradi močnega miniranja so popokali temelji, kamenje, ki je letelo iz peskokopa, pa je razbijalo opeko, ki je ni nihče zamenjal. Sosedje graščine smo že našli rešitev za graščino, vendar je bil spet peskokop oz. nekateri iz vodstva, tisti, ki so se temu krčevito upirali.

Zato lahko mirno zatrdimo, da je za propad graščine kriv peskokop. Sedaj izgleda, da lahko samo čakamo, z nami pa KS, občina in R Slovenija, kdaj jo bo peskokop popolnoma uničil. Prav zaradi te graščine je bila naša dolina pred leti lepa. Še sedaj marsikateri obiskovalec zaide k njej, a se lahko samo zgraža.

Verjemite, nas pa usoda gradu boli.

Družina Primc

KRAJINSKI PARK
ZGORNJA KRKA

POBUDA DOMAČINOV ZA RAZGLASITEV OŽJEGA PODROČJA OB ZGORNJI
KRKI ZA KRAJINSKI PARK- V TURISTIČNI PROJEKT DOLENJSKE IN BELE KRA-
JINE SE ŠE POSEBEJ AKTIVNO VKLJUČUJE PODROČJE OB ZGORNJI KRKI

Interes za turistični razvoj mora res biti predvsem v kraju. Tega se mnogi domačini ob zgornji Krki zelo dobro zavedamo. Vemo namreč, da je mogoče strokovno in z veliko volje in dela, ob pomoči ožje in širše skupnosti, na področju turizma pri nas veliko storiti. Zato tudi dajemo pobudo za ustanovitev in ureditev krajinskega parka Zgornja Krka. Odmevnega turističnega projekta Po poteh dediščine Dolenjske in Bele krajine, ki ga financira evropska komisija, smo zelo veseli in si želimo tesnega sodelovanja.

V Inventarju najpomembnejše naravne dediščine Slovenije, ki ga je izdal Zavod republike Slovenije za varstvo naravne in kulturne dediščine, je zapisano, da ima reka Krka varstveni status naravnega spomenika na območju občine Novo mesto. Strokovna služba pa je tudi dala predlog za krajinski park Zgornja Krka in krajinski park Otočec ter za naravni spomenik v tedanjih občinah Grosuplje, Krško ter Brežice. Tu je naša reka označena kot edina v Sloveniji, ki v strugi ustvarja lehnjakove pragoje. Je druga največja slovenska kraška reka s porečjem, velikim 2050 m². To je tudi najbolj značilna reka Dolenjske z veliko estetsko in krajinsko vrednostjo.

Država in njene institucije, ki naj bi skrbele za zaščito izjemne naravne in kulturne dediščine v

Sloveniji, ima veliko dela. Vzrokov za to je več. V Sloveniji imamo namreč najmanj 50 področij, ki so brez dvoma vredna statusa naravnega parka zaradi svojih naravnih in kulturnih vrednot izjemnega pomena za našo državo in jih je zato potrebno ohraniti.

Na tem področju je bilo danes mnogo premalo storjenega. Jasno je, da se tega hitro ne da nadoknadi. Institucije za delo na tem področju imajo gotovo premalo podpore, tako na nivoju države kot tudi na področju lokalnih skupnosti.

Pomankanje izkušenj je za vse velika ovira.

Je pa pri nas že tudi precej svetlih primerov zelo dobrega dela na tem področju, ki so na vsak način vredni posnemanja. Samo v Logarski dolini in dolini Trente so domačini od občine pridobili koncesijo za upravljanje s prostorom in kljub majhnim sredstvom, ki so iz privatnih in drugih fondov na voljo, zelo lepo urejajo svojo naravno dediščino. Enako in prilagojeno našim razmeram ob Krki se nameravamo lotiti tudi mi razvoja turizma. Domačega interesa je precej in ob pospešenem ozaveščanju o naravnem potencialu naših krajev bo pripravljenosti za to delo gotovo vse več.

Želimo si, da bi na področju zgornje Krke, ki spada v občino Ivančna Gorica, in občine Novo mesto še naprej tesno sodelovali. Treba bo posebej za to ožje in tudi

širše področje izdelati skupno strategijo razvoja. Tu bo brez dvoma turizem, kot ena glavnih panog gospodarstva na tem področju, v prihodnje moral dobiti mesto, ki si ga zasluži.

Turistična društva imajo in bodo imela tudi naprej pri tem delu veliko vlogo. Kot pa kažejo izkušnje v sosednjih deželah in omenjeni primeri pri nas, amatersko delo, ko govorimo o tej panogi gospodarstva, iz mnogih razlogov ne zadostuje. Zato nujno razmišljamo o ustanovitvi primerne podjetja, ki bo profesionalno skrbelo za delo na tem področju ob zgornji Krki. Izkušnje in pripravljenosti za pomoč pri tem je s strani državnih institucij, lokalnih skupnosti in tistih domačinov, ki zelo uspešno delajo na teh projektih v različnih delih Slovenije, dovolj. To smo tudi za naše skupno dobro dolžni izkoristiti.

Pisali smo tudi o projektu malih hidroelektrarn na Krki. Del dohodka od proizvedene električne energije, ko bodo le-te seveda zgrajene, bo namenjen razvoju krajev in turizma ob Krki. Omenjena sredstva in delo na tem področju je tudi vključeno v projekt nastajajočega podjetja.

Zato ob tej priložnosti vabimo in prosimo vse, ki želijo k temu prispevati svoj delež, da aktivno sodelujejo pri oblikovanju in ustanovitvi tega podjetja.

Darko Zavodnik

**VARNNA
ZIMSKA
VOŽNJA**

Dočakajmo dež, meglo, sneg in poledico
pripravljeni. Dodatna previdnost in večja pozornost sta
v jesenskih in zimskih razmerah nujni, a za varno
vožnjo še vedno nezadostni, kajti tudi vaše vozilo mora
biti tehnično brezhibno in dobro opremljeno.

Pravočasno preverite

- pnevmatike
- svetlobne naprave
- zavore
- zimsko opremo

MALE HIDROELEKTRARNE NA KRKI

Na Krki imamo še danes več kot trideset bolj ali manj ohranjenih mlinov in žag, ki jih želimo lastniki in drugi investitorji obnoviti. Uporabili jih bomo za energetske, turistične in druge splošno koristne namene. Male hidroelektrarne so brez dvoma koristna pridobitev za graditelje in tudi za celo skupnost, saj vemo, kakšne težave so danes s preskrbo električne energije. Vodna energija je obnovljiv, čisti vir energije. Na Krki naj bi gradili res male hidroelektrarne s povprečno močjo nekaj nad 100 kW. Skupna moč naj bi dosegala minimalno 3 do 5 MW. Po skupnem projektu naj bi zgradili objekte, ki so ekološko in naravovarstveno povsem sprejemljivi in nemoteči. Ustrezati bodo morali celo kriterijem, ki jih zahteva predvidena ustanovitev krajinskega parka Zgornja Krka.

Da je to mogoče, ni dvoma, ker poznamo take kvalitetne in primerne male hidroelektrarne (mHE) tudi znotraj naravnih parkov v tujini in pri nas. Lep primer take mHE je Krajcarica v dolini Trente znotraj triglavskega narodnega parka, narejena na potoku Krajcarica, ki je pritok reke Soče blizu njenega izvira, v začetku te doline. Ta mHE ima moč 750 kW in jo je pred tremi leti zgradila zadruga, ki so jo ustanovili domala vsi gospodarji domačij te doline. Prinaša dohodek 400 000 DEM letno in večji del le-tega namenja v sklad za razvoj kraja glede na zapisani program (turizem, infrastruktura, štipendiranje, stanovanjski sklad.....).

Gradnja mHE na Krki naj bi prinesla tudi hkratno obnovo mlinov, ureditev njihove okolice, izboljšanje režima erozijskih vplivov na bregove in pričakovati je tudi druge ugodne vplive.

Podlaga za take posege v občutljiv ekosistem Krke je že leto trajajoča intenzivna in strokovna študija Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU- Inštituta za raziskovanje

Krasa z imenom PROBLEM VARSTVA IN UREJANJA REKE KRKE NA ODSEKIH Z INTENZIVNO RASTJO LEHNJAKA. Projekt financirajo Ministrstvo za znanost in tehnologijo, Ministrstvo za okolje in prostor ter Mestna občina Novo mesto. Študija je samo delno končana. Izsledki pa že kažejo, da reka Krka, vsaj v zgornjem toku, le ni še preveč onesnažena, tako, da lehnjakovi slapovi oz. pragovi še naravno rastejo. Prav tako je še možno dovoliti turistične spuste s kajaki v približno sedanjem obsegu. Študija pa pravi, da bo treba poskrbeti tudi za vrsto dejavnosti, ki bo vse slabe vplive kar najbolj zmanjšala. Celotno študijo strokovno spremlja Zavod za naravno in kulturno dediščino, ki tudi sodeluje pri projektu mHE. Cel projekt mHE omenjene moči 3 do 5 MW bi stal okrog 10 milijonov DEM, saj bodo morale mHE biti zgrajene kvalitetno, zaradi že omenjenih okoljevarstvenih zadev. Prav tako je treba vedeti, da so hidroelektrarne investicija za pol stoletja in več. Zato pa, podjetniško gledano, projekt ni nič manj zanimiv, saj bi letni dohodek dosegal tudi nekaj milijonov DEM.

Pravno velja, da so vse lokacije za tako gradnjo last zasebnikov. Mogoče, in zaradi mnogih razlogov tudi smiselno pa bi bilo, da bi mHE gradili nekako povezano. Nekakšna

skupna družba, kateri še iščemo najbolj primerno obliko, bi lahko poskrbela, da bi tisti, ki bi želeli koristiti njene usluge, prišli do kvalitetnega projekta, da bi pridobila kvalitetna finančna kreditna sredstva za privatne investitorje in garancije za ta sredstva, da bi skrbela za strokovno, a ceneno skupno gradnjo, ter tekoče obratovanje in vzdrževanje mHE v daljšem obdobju. Hkrati pa bi ta družba imela domače ljudi in bi, kot v primeru iz doline Trente, oblikovala sklad za financiranje dejavnosti, ki so bile že večkrat omenjene.

Gotovo je mogoče zelo kompleksne interese lastnikov lokacij, zainteresiranih privatnih investitorjev, lokalnih skupnosti, državnih, okoljevarstvenih institucij, bank in ostalih kar najbolj pravično sestaviti in jim dati primerno pravno obliko. Tako bi prišlo lahko do hitre realizacije projekta. Po mnenju strokovnjakov s tega področja bi na ta način potrebovali leto dni za pripravo dokumentacije za celoten projekt, spomladi leta 1998 pa bi lahko začeli pospešeno graditi.

Vsi, ki bi želeli sodelovati pri tem projektu po strokovni plati ali kako drugače, ste lepo vabljeni.

Trenutni vodja projekta s strani investitorjev

Darko Zavodnik

TISTO SONČNO POPOLDNE NA KORINJU

Uspelo mu je, gospodu Leopoldu Severju, raziskovalcu: brez napovedi, kar na hitro naju je z gospo Nano Vehovec (Skrunovo vnukinjo) vsidral v svoje vozilo in hajdi v sončen novembrski dan na izlet na Ciganov hrib, na Korinju.

Komaj sem si mogla v Gorenji vasi prav malo ogledati spominsko ploščo na rojstni hiši čbeličarja Miha Kastelica, že smo odbrzeli mimo Muljave in Krke.

Med potjo se seveda pogovarjamo o rimskih cestah, o milnikih, o važnih križiščih, o izkopaninah in kaj vse so že našli na Korinjskem vrhu; bakreni sekirici, bronasto in železno orodje in okraske, rimske novce, obrambne stolpe, nekropolo, tloris starokrščanske cerkve in še in še.

Gospod Sever zamahuje in kaže, kam so hodili staroselci, ki so bežali na hrib, doli po vodo.

Gladek asfalt, ob obeh straneh zlato jesensko drevje, že malo golo, ravne bukve, vmes pa sonce, sonce. Tu in tam križ ob poti: koliko nesreč je moralo biti včasih navkreber in navzdol. Vmes zasveti bela kapelica. Nobenega drugega avtomobila ni nikjer. Zelo se dvigamo po klancu, na levi se odpro spodaj v sončnem sijaju široke gozdnate samote, prelepe.

Nenadoma začne gospod Sever pozdravljati in odzdravljati: aha, vasi se bližamo, Malemu Korinju, on pa je nekaj tam učil v šoli; danes je zaprta, otrok je premalo. Srečujemo kakšnega mlajšega pešca ali pa voznika traktorja z debelo repo, z drvmi, z gnojem. Vasica je malo na ravnem, malo navkreber. Nekaj starih, nekaj obnovljenih hiš ima, tudi kakšno zapuščeno. Ob trgovini obiščemo 95-letno Mežnarjevo mamo, ravno danes se slabo počuti. Odhitimo peš iskat rojstni dom pesnika Antona Hribarja Korinjskega (1864 - 1935), ljudskega in umetnega pesnika. Leta 1898 je izdal obširno zbirko Popevčice milemu narodu. Nepozabne so njegove balade (Kumski romar!) in legende (Trije svetniki: Mogočno vrh skalovja korinjski grad je stal). Hišica ni velika, zapuščena ni, na okencih cveto rože. Starejši možakar pripravlja drva za zimo na širokem dvorišču spredaj; pravi: "Zime se ne boj, pripravi se nanjo!" Marsikaj ve o pesniku, oče

Hribarjev da se je baval z vzrejo konj, imel je štiri otroke in je dal Tončka šolat, ker je bil zelo bister. Tudi sosedov sin Stane Zajc je postal študent in zdravnik, njegov sin, tudi Stane Zajc, je še danes zdravnik za revmo. Možak še tole pravi: "Toliko so zvlekli ljudje z našega hriba starin, pa še zdaj nimamo mi domačini nobene knjižice, kjer bi bil Korinju popisani!"

V hrbet vleče mrzla sapa, gorska.

Prileže se zopet zavetje avtomobila. Sedaj pa na Veliki Korinju. Tu je kaj videti - lepo obnovljene domačije ali pa zapuščene, tudi prazne, stara "cimpraja" so odveč, lesene podrtje pokrivajo kakšno šatrgo, ograjo, zapuščene kamne za mletje sadja. Nekje zagledaš ob zid prislonjeno leseno lesno, ki so jo nekoč rabili v sušilnici sadja, drugje nas preseneti premična pletena stena iz protja pod podom - tako je gospodar lahko prostor ožil ali širil, gotovo je bil dober gospodar. Nevesta s Korinja, Drobeževa, ima spomin le še v ruševinah svojega doma. Sredi vasi stoji spomenik tu padlim Italijanom. Izven vasi je vsaka kraška jama ali kotanja skrbno pognojena; vidimo, zemlja je tem ljudem nekaj vredna.

Zagledamo se doli v vso brezbrežnost jesenske pokrajine, tja proti Kočevskemu Rogu. Stojimo tik pod vrhnjim korinjskim vršičem: ko bi mogli še tja gori! Eno uro hoda po skalnatem. Novembrsko popoldne je kratko, odločimo se za drugo pot domov. Še pogled proti korinjski cerkvi Sv. Jurija. Sedaj po gozdni cesti v drugo smer, zopet z obeh strani ceste jesenska drevesa. Kar pričakuješ, da se bo zdaj zdaj prikazal pravilni Repoštev. Gozdnato se redči, zagledamo trto in zidanice, že je tu urejena podolžna vas Kuželjevec s čedno malo cerkvico Sv. Antona Padovanskega, tudi zvonove ima. Tu se je rodila Karolina Zakrajšek, pranečakinja pesnika Hribarja, tudi ona pesnikuje in objavlja poezijo in prozo.

Nazaj proti domu, mrači se, čez Krko se še beli Zagradec. Zopet med avtomobile. Od večerne zarje osvetljeni podolgovati rožnati oblaki nam sijejo za slovo od Suhe krajine.

Mihaela Zajc

SMRT ČLOVEKA Z JASNO VIZIJO

Njegova življenjska pot se je začela v Brezovem Dolu junija 1924. leta. Med dvema bratoma in tremi sestrami je bil drugi, zelo navihani, a ubogljiv otrok. Njegova pot se je končala daleč od doma, v tujini, ki pa mu je postala drugi in tudi zadnji dom.

Ob zadnjem srečanju, ko je bil še doma v Brezovem Dolu, se je nekega dne oglašil in rekel v prijetnem klepetu: "Moji možgani so vedno na preži in nenehno na tem, da jih zaposlujem, nenehno razmišljam o prihodnosti in imam vizijo o svojem delovanju, ki ga povežem v sklop družbe - v tem primeru vasi Brezovi Dol.".

Kako zelo je imel rad ta pozabljeni del Slovenije, vemo povedati vsi, ki smo imeli kakršen koli stik z njim. Teh nas pa ni bilo malo. Žalostno dejstvo je samo to, da smo ga premalo časa poznali. Njegov vedno nasmejani obraz je včasih dobil grenak izraz, toda samo za kratek čas, če je beseda nanesla na 2. svetovno vojno. Sicer pa je bil je neizmeren optimist, ki je znal tudi v težkih trenutkih najti ohrabrujoče besede in ustvarjati prijetno vzdušje.

S svojimi 72 leti je veliko prepotoval. Bil je poslovnež do zadnjega trenutka, ko ga je prehitela smrt, sicer bi po načrtih, ki jih je imel, napravil še

veliko tudi za naš kraj. Njegovo delo na rodni grudi čutimo vsi vaščani Brezovega Dola. S svojimi prizadevanji in pomočjo za domači kraj je v zelo kratkem času storil ogromno. Prepričan sem, da če bi ne bilo njega, danes ne bi bilo takšnega razvoja in napredka v Brezovem Dolu, kot je sedaj, čeprav je to še vedno premalo.

Njegov moto je bil prihodnost. Duh njegovega jaza je bil živahen in vedno pripravljen priskočiti na pomoč z nasveti ali materialnimi dobrinami. Njegova dejanja so živa pri nas in vidna na vsakem metru ceste do Ambrusa in v sami vasi na cerkvi.

Osebnost sem ga občudoval in ga imam za velikega vzornika. On je dokaz, da tudi mali človek brez česar koli lahko uspe v krutem kapitalističnem svetu le, če sta vztrajnost in marljivost združeni v nekem optimalnem razmerju.

Zelo me je impresioniralo njegovo prizadevanje za enotnost v vasi. Vedno je nagovarjal k "druževanju" ljudi v vasi. Ob vsakem obisku je dejal: delati je potrebno, ampak temu primerno tudi jesti in se boriti za to, da boste šli z razvojem naprej.

Ko danes pogledam malo nazaj in prisluhnem še živčim pričam polpretekle zgodovine, dejansko vidim, da je bil totalitarizem s titoizmom

velik hendikep za naš narod in še posebej za posamezne ljudi, med katerimi je bil tudi France Glivar - Matev Frane, kot smo ga domačini poimenovali. Razdvojevanje lastnega naroda je vsekakor za nacijo pogubno - tudi danes to čutimo, ko statistika ugotavlja, da je naravni prirast vse manjši: torej narod izumira.

Žal mi je, da ga praktično nismo poznali do pred nekaj leti, ko se je lahko sproščeno vrnil domov na obisk po slovenski pomladi, saj je moral zapustiti domovino sredi štiridesetih let, sicer bi lahko že tedaj nasilno zaključili njegovo življenjsko pot.

Taki ljudje so morali svoja življenja razprodati za kos kruha, da so lahko preživeli v tujini in si potem ustvarili vsaj skromno streho nad glavo. Velikokrat pa so pošiljali domov denar, da so lahko njihovi domači na rodni grudi sploh živeli in preživeli.

Bridka je misel, da je umrl človek s tolikšno mero energije. Lahko samo ugibam, kaj vse bi še ustvaril, če ne bi vmes posegla smrt. Nekje sem prebral: Kaj je smrt? Ali je smrt konec ali prehod? Mislim, da se to sprašujemo še dandanašnji.

Sicer pa je Shakespeare zapisal: Kdor umre letos, si drugo leto prihrani to neprijetnost.

Jože Hrovat

ZASTORČEK d.o.o.

DEKORACIJA in OPREMA

VAŠIH PROSTOROV

Izdelava in montaža zaves, rolojev, pahljač, prtov,...

INFORMACIJE:

na tel.: 0609/618-239

tor.: 12-19

sreda obiski na domu

pet.: 10-13

Cenjene stranke obveščamo, da smo se preselili na nov naslov: RDEČ KAL 15, ŠENTVID PRI STIČNI

Možnost plačila z LB in EUROCARD

ŠE VEDNO O PESKOKOPU PODSMREKA

Glede na zakon o javnih glasilih prosimo, da objavite odgovor na članek, v občinskem časopisu Klasje št. 10 - oktober 1996 ki ga je napisala uprava peskokopa Podsmreka pod naslovom: Neutemeljene trditve OOZA v javnih občilih ter pojasnila k očitkom okoliških krajanov.

OOZA Ivančna Gorica je občasno organiziral okoljevarstveno patroljo, ki je ugotavljala, kdo onesnažuje okolje. Pri ugotavljanju obremenjenosti okolja člani nimajo meril, da bi merili emisije in imisije ali druge delce in prašino, ki nastaja pri obratovanju proizvodnih programov. Okoljevarstvena patrolja je ugotovila in sporočala le tisto, kar je videla, slišala ali čutila ter preverjala ali opravljala dela v okviru Zakona o varstvu okolja.

Dne 05.07.1996 si je okoljevarstvena patrolja ZA ogledala tudi peskokop v Podsmreki, ki ga upravlja Delniška družba d.o.o. Posmreka, sedež Malo Hudo 4a, 1295 Ivančna Gorica. Namen ogleda je bil, da se ugotovi:

1. Kakšen je bil poseg v okolje: Izkoriščanje in uporaba naravnih dobrin:

- a) izkopavanje peska
- b) drobljenje peska
- c) sejanje peska po debelosti
- d) prevoz peska z motornimi tovornimi vozili

2. Kakšna je obremenitev okolja zaradi posega:

Pri izkoriščanju peska nastane razvrednotenje okolja, tveganje zanj in poškodovanje le-tega. Pri izkopu peska se posega v okolje, ki je poraslo z mešanim gozdom, ter v travnato in z grmovjem poraslo površino.

3. Emisija in imisija onesnaževanja okolja:

Pri pridobivanju peska za prodajo nastane emisija onesnaževanja zraka, zemlje, vode, hrup, vibracije, in eksplozije pri miniranju. Ravno tako nastane imisijsko onesnaževanje, ki je posledica emisije.

• Pri ogledu peskokopa je ugotovljeno, da na lokaciji izkopa peska ni varovalne mrežaste ograje, ki bi varovala ljudi in živali pred padcem v globino peskokopa.

• Ugotovljeno je bilo tudi, da delniška družba peskokopa ne sanira v prvotno stanje, kakršno je bilo pred izkopom.

• Vodotoki niso zaščiteni. V bližini je izvir vode.

• Pri miniranju peska nastanejo močne eksplozije, dviga se ogromno prašine. Ravno tako nastane prašina pri drobljenju peska in nakladanju. S tem pa nastane emisijiska obremenitev okolja.

• Cesta, ki vodi od peskokopa in po njej poteka promet v zvezi s prevozom peska, je makadamska. Pri prevozu z motornimi vozili nastane veliko prašine, kar povzroča emisijisko ones-

naževanje poljščin na poljih ob imenovani cesti ter travnikov v bližini.

Zaradi zgoraj imenovanih ugotovitev OOZA predlaga sledeče:

1. da se v najkrajšem možnem času, najmanj pa v 30 dneh, začne okoljevarstvena sanacija okolja,
2. da se makadamska cesta na relaciji peskokop - regionalna cesta Višnja Gora - Ivančna Gorica asfaltira,
3. da se namesti oziroma postavi zaščitna mrežasta ograja okoli peskokopa, tako da ne more človek ali žival zaiti v nevarno področje - prepad,
4. da se zaščiti izvir vode,
5. da se po izkopu peska sanira izkope v prvotno stanje, okolje zasuje z zemljo in se ga zasaadi z drevjem,
6. da se protiprašinsko zavaruje stroje, pri katerih zaradi drobljenja nastaja prašina, tako da ne bo obremenjeno okolje ter da se uvede monitoring.
7. Pri nadaljnjem izkoriščanju naravnih dobrin mora delniška družba upoštevati Zakon o varstvu okolja in druge zakonske predpise o peskokopu.
8. Če ne bodo zgoraj imenovani pogoji izpolnjeni, bo ZA zahtevala od inšpekcijskih institucij, da se peskokop zapre in delniška družba okolje ekološko sanira v prvotno stanje.

Uprava peskokopa Podsmreka je navedla podatke strokovne analize in meritev, ki so bile narejene v tem peskokopu. Zraven pa niso bili navedeni podatki, s kakšno kapaciteto se je delalo v peskokopu za časa meritev. S svojimi strokovnimi navedbami ste dokazali, da je vaša proizvodnja pri pridobivanju peska obremenjujoča za okolje in s tem vznemirjate bližnje prebivalce vasi Podsmreka. Nadalje navajate 8. in 5. člen Zakona o varstvu okolja. Bralcev pa ne seznanite z vsebino členov.

8. člen (načelo preventive)

1. Pravila ravnanja, mejne vrednosti in druge norme morajo biti zasnovane, vsak poseg v okolje pa projektiran in izveden tako, da povzroči čim manjšo spremembo okolja in čim manjše tveganje za okolje ter tako, da se v največji možni izmeri zmanjša poraba prostora, snovi in energije v gradnji, proizvodnji, prometu in porabi vključno z upoštevanjem načela nadomestitve, reciklaže in regeneraci-

je ter prepreči in omeji obremenitev okolja že pri izvoru nastanka.

2. Pri uresničevanju prejšnjega odstavka se teži k uporabi najboljših v praksi uspešno preizkušenih in na trgu dostopnih zasnov, tehnologij, naprav in proizvodnih postopkov in k nadomestitvi, reciklaži in regeneraciji, četudi ob razumno višjih stroških.
3. Iz previdnosti je odstopanje od uporabe zasnov, naprav in proizvodnih postopkov iz prejšnjega odstavka dopustno samo pri posegih v okolje, za katere je znanstveno ali drugače zanesljivo dokazano, da ni mogoče pričakovati nepredvidenih posrednih ali neposrednih obremenitev okolja.
4. Kadar grozi resna in nepopravljiva poškodba okolja, pomanjkanje znanstvene zanesljivosti ne sme biti uporabljeno kot razlog za odlaganje ukrepov.

15. člen (načelo varstva pravic)

1. Vsakdo mora pri odločanju o posegu v okolje in med njegovim trajanjem ukrepati kot je predpisano, in izvesti vse predpisane in druge razumne ukrepe, s katerimi se zagotavlja uresničevanje pravice drugih do zdravega in čistega življenjskega okolja, ne da bi za to zahteval kakršnokoli nadomestilo.
2. Za uresničevanje pravice do zdravega in čistega življenjskega okolja lahko državljani kot posamezniki ali njihova društva, združenja in organizacije s tožbo zahtevajo od sodišča, da nosilcu posega v okolje odredi njegovo ustavitev, če bi poseg povzročil ali povzročal neposredno nevarnost za življenje ali zdravje ljudi oziroma mu prepove pričetek izvajanja posega v okolje, če je izkazana velika verjetnost, da bi povzročil takšne posledice.
3. Sodišče odredi ukrepe iz prejšnjega odstavka samo, če posledic ni mogoče preprečiti z drugimi ukrepi.
4. Za uresničevanje pravice do zdravega in čistega življenjskega okolja imajo osebe iz 6. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona pravico biti stranka v postopku, v katerem se odloča o dovolitvi posega v okolje, če bi odločitev o stvari, ki je predmet postopka, lahko posegla v to pravico. Za zavarovanje pravice do zdravega življenjskega okolja kot posebnega področja je v skladu z zakonom pristojen tudi varuh pravic državljanov.

Nadalje imenujete 5.2. točko 5. člena zakona o varstvu okolja. Tudi pri tem

členu niste napisali nobenih obrazložitvev o vsebini oziroma pojmov.

5. člen (pojmi)

5.1. Emisija je izpuščanje oziroma oddajanje snovi (v tekočem, plinastem ali trdnem stanju) ali energije (hrup, vibracije, sevanje, toplota, svetloba) iz posameznega vira v okolje.

5.2. Imisija je koncentracija snovi in drugih pojavov v okolju kot posledica emisije in delovanja naravnih in antropogenih dejavnikov.

Nadalje trdite, da upoštevate vsa navodila, ki so vezana na delo peskokopa, in to pod strogo kontrolo republiškega rudarskega inšpektorja. Upravo peskokopa Podsmreka bi rad opozoril, da ni potrebno zavajati bralcev Klasja in trditi, da vsa dela potekajo po predpisih. Pri tem bi vas opozoril le na nekatere neizpolnjene obveznosti:

a. Ljubljanski regionalni zavod za spomeniško varstvo Ljubljana, Karlovska 1. št. BS - GR - 1140/78, datum 13.3.1979.

Pogoji: Investitor je dolžan izdelati načrt postopne in dokončne sanacije...

Uprava peskokopa Podsmreka ga do 27.11.1996 še ni dostavila in ga ni v dokumentaciji peskokopa v RS, Upravna enota Grosuplje.

b. Slovenski etnografski muzej Ljubljana, Prešernova cesta 20, p.p. 73, št. 6/75, zveza: vaša št. 215/74, datum: 1.10.1974

Zadeva: Gradnja separacije v peskokopu Podsmreka, da naš pristanke pogojujemo s sledečim:

• Podjetje Univerzal ne sme načeti gozdnega predela nad gradom in z razširitvijo peskokopa spremeniti okolja.

• Podjetje prevzame vse materialne odgovornosti za vso škodo, ki bi nastala na stavbi gradu zaradi razstreljevanja v peskokopu. Isto velja tudi za vsa gospodarska poslopja gradu.

• Podjetje mora skrbeti za redno vzdrževanje ceste v peskokop in jo tudi asfaltirati.

• Podjetje ne more uporabljati za prevoz peska iz peskokopa ceste, ki pelje neposredno mimi graščine.

UPRAVA PESKOKOPA! Ali izpolnujete zgoraj imenovane pogoje do gradu in gospodarskega poslopja? Ali je to vaša resnica?

c. Republiški inšpektorat za rudarstvo, Ljubljana, arh. št. 15/14 - 76, oper. št. 13.XII.76, oktober 1976

Zadeva: Rudarski projekt pridobivanja dolomita v peskokopu Podsmreka Pod točko 2.7.7. Zavarovanja okolja med izvajanjem eksploatacijskih del

• Delovno območje peskokopa, zlasti zgornjih etaž, je potrebno zavarovati z žično ograjo, ki mora imeti napeljavane količke, dovolj gosto postavljene, in jo opremiti z barvnimi oznakami, da se poveča vidljivost.

• Na vsakih 100 m je treba ob ograji namestiti opozorilne table z napisom, da je prehod prepovedan in življenjsko nevaren zaradi strmih pobočij.

• Na vseh pristopnih poteh in cestah je treba namestiti table z opisom zvočnih signalov za najavo minerskih del. Na tabli mora biti označen tudi časovni razpored miniranja...

• Etaže je treba ozeleniti z ustrezno vegetacijo, tako da ne bo fitocenoloških anomalij zaradi nepravilne izbire rastlinskih vrst...

Uprava peskokopa Podsmreka naj odgovori bralcem časopisov Klasje in Višnja, ali res upošteva zgoraj navedene pogoje pri izkoriščanju peska.

Nadalje se uprava sklicuje na to pod kakšno strogo kontrolo rudarskega inšpektorata dela peskokop. Za neresničnost teh trditev imam dokaze. Peskokop posega v privatno lastnino na parceli št. 149/11 v površini 548 m². To je razvidno iz izvedenskega mnenja sodnega izvedenca z dne 8.3.1993. Je to v dogovoru z inšpektoratom? Nadalje ste posegli v privatno zemljišče tudi pri gradnji poti v peskokop. Z lastnikom se o tem niste predhodno nič dogovorili.

Imenovano podjetje prosim, da na omenjeno vsebino odgovori bralcem časopisov Višnja in Klasje. Le tako bodo bralci lahko presodili o njihovem članku v Klasju in o resničnosti uresničevanja pogojev za obratovanje peskokopa in okoljevarstvene sanacije. Bralci in občani si lahko tudi sami ogledajo imenovani peskokop in grad z gospodarskim poslopjem v Podsmreki in naj sami presodijo o vašem članku in delu.

Okoljevarstveni člani društva si bomo še z večjo vnemo prizadevali za ohranitev čistega in zdravega okolja.

Predsednik OOZA - SEG
Franc Hegler

KAJ NAREKUJE 40. ČLEN ZAKONA O VARSTVU OKOLJA?

1. Kdor ve, da obstaja nevarnost za okolje, kritična obremenitev ali poškodba okolja, je to dolžan nemudoma prijaviti inšpektoratu za varstvo okolja, drugemu državnemu organu oziroma organu lokalne skupnosti.
2. Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za tistega, ki ve za ekološko nesrečo.
3. Policisti, pooblaščenice uradne osebe organov za notranje zadeve in druge pooblaščenice uradne osebe, ki pri opravljanju zadev iz svoje pristojnosti ugotovijo kršitev iz 100. člena tega zakona, morajo podati poročilo inšpektoratu za varstvo okolja.
4. Upravni in drugi državni organi ter organi lokalne skupnosti sodelujejo in pomagajo inšpektoratu za varstvo okolja pri odkrivanju okolju škodljivih pojavov in podatkov o povzročiteljih obremenitev okolja.

Če ugotovite, da nekdo onesnažuje okolje, ga lahko prijavite, in sicer na sledeče telefonske številke:

• Inšpekcijske službe Grosuplje, Kolodvorska c. 5	061/ 761 -360
• Policija	113 (92)
• Policijska postaja Ivančna Gorica	061/ 778 - 402
• Policijska postaja Grosuplje	061/ 763 - 122
• Občina Ivančna Gorica	061/ 777 - 697
• Krajevna skupnost Ivančna Gorica	061/ 777 - 367
• Republiški urbanistični inšpektorat	061/ 317 - 268
• Inšpektorat RS, Parmova 33	061/ 322 -343, fax: 132 - 32 - 75
• Republiški vodnogospodarski inšpektorat	061/ 327 - 461
• Okoljevarstvene inšpekcije za okolje in prostor	061/ 214 - 835
• Komite za urejanje prostora in varstvo okolja	061/ 761 - 211
• SEG - Slovensko ekološko gibanje (ekološka patrolja)	061/ 133-41-38 061/ 133-42-56 0609/ 637-499

ZAHVALA

Družina Steklačič, z Vrha pri Višnji Gori se iskreno zahvaljuje vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in gasilcem, ki so nam tako požrtvovalno pomagali ob požaru gospodarskega poslopja. Naj vam Bog povrne.

Vsi domači

Družba IMP, TOVARNA ARMATUR, izdelava in servis industrijskih armatur, d.d., Ivančna Gorica, Ljubljanska cesta 43, odda v najem poslovne prostore - trgovino, namenjeno prodaji tehničnega oz. podobnega blaga, velikosti 55 m², ki se nahaja v poslovni zgradbi družbe IMP, TOVARNE ARMATUR d.d., Ivančna Gorica, Ljubljanska cesta 43.

Če ste zainteresirani, se oglasite v splošno-kadrovski službi na sedežu družbe in pogovorili se bomo.

IMP, TOVARNA ARMATUR d.d.
Ivančna Gorica

KARATE KLUB IVANČNA GORICA

V vseh številkah občinskega časopisa ste lahko brali o Karate klubu Ivančna Gorica in uspehih mladih karateistov, manj pa sem pisala o karateju nasploh, kakšen šport je to in kako treniramo. Pred nekaj leti je bil karate zelo eksotičen šport, mnogim neznan, zdaj pa se tako v Sloveniji kot tudi v naši občini čedalje bolj uveljavlja.

V decembrski številki bi vam na kratko predstavila del tehnike pri karateju, ki se imenuje IPPON KUMITE. Ippon kumite so sklopi tehnik, ki jih izmenično po določenem vrstnem redu izvajata dva borca. Za posamezne vrste napadov (z roko ali nogo v telo ali v glavo) so dogovorjene določene vrste obrambe (metanja, blokade, udarci z nogo ali roko...). Pri tej tehniki se učimo iskati pravi trenutek za napad in obrambo, ki morata biti izvedena močno, odrezavo, pravilno, precizno (distanca) in v pravi smeri.

Vlado Paradižnik, naš tehnični mentor, se je odločil za tekmovalne v ippon kumiteju in kot novost se je ta tekmovalna oblika prvič pojavila na sankukai tekmovalju v Grosupljem, kasneje tudi v Kočevju. Ugotovil je, da se borbene tehnike izvajajo preveč statično oz. po principu naprej - nazaj. S tekmovaljem v ippon kumiteju bi se v borbo vneslo več gibanja in več različne sankukai tehnike, ki se je učimo na rednih treningih in je pogoj za napredovanje pri pasovih. Dosegli bi, da se ne trenirajo samo tehnike, ki jih posameznik uporablja v športnih borbah, temveč tudi zahtevnejše, ki zahtevajo veliko mero vztrajnosti pri treniranju in disciplino. Dvignila bi se tudi uspešnost borcev na tekmovalnem področju. Precej težko delo imajo sodniki, saj

morajo biti pozorni na vsak napad in obrambo, ki jo tekmovalec izvaja. Kriteriji točkovanja so zelo strogi, saj mora biti tehnika za dobljeno točko izvedena korektno, če pa je tehnika nepravilna ali izvedena s kontaktom (lahko poškodujemo nasprotnika), se dosodi kazenska točka.

Sankukai tekmovalja 27. 10. 1996 v Grosupljem se je udeležilo 13 karateistov iz KK Ivančna Gorica. Tekmovalci iz dvanajstih klubov smo se pomerili v športnih borbah, katah in ippon kumiteju. Najuspešnejša smo bila tokrat dekleta. Vesna Kastelic je osvojila odlično 1. mesto v katah za dekleta, Urška Volk pa 3. mesto ravno tako v katah. V športnih borbah pa sem 3. mesto osvojila Vesna Kralj.

Z Gregorjem Kastelicem sva se 19. 10. 1996 udeležila državnega mladinskega prvenstva v Žalcu. Gregorja je še vedno pestila poškodba gležnja s prejšnjega prvenstva, zato poškodovan ni mogel pokazati resničnega znanja. Jaz sem si priborila 5. do 8. mesto pri mlajših

mladinkah, kar pa zame ni nič kaj preveč blesteč rezultat. Konkurenca je bila zelo močna, saj se je 180 tekmovalcev borilo za mesta v reprezentanci za evropsko prvenstvo.

Prav tako smo bili uspešni 24. 11. 1996 v Kočevju, kjer je presenetil Janko Kastelic, saj je v težki kategoriji starejših dečkov zmagal, v lahki kategoriji pa je Franci Tomšič med drugim premagal državnega prvaka in osvojil 2. mesto. Simon Čučuk je v lahki kategoriji mlajših dečkov osvojil 3. mesto, prav tako 3. mesto je v srednji lahki kategoriji zasedel Mitja Glavan. Dekleta smo se tokrat pomerila v ženskih katah in tekmovalje končala z mojim 2. mestom in 4. mestom Blanke Markovič.

Za konec pa še misel mojstra Kostanede: "Borec je človek, ki je dosegel ravnotežje med občutkom, da je človek, in občutkom ponosa, ker je človek."

Vesna Kralj

Igralci namiznega tenisa zaključili letošnja tekmovanja

V letošnjem letu so bili zelo aktivni tudi igralci namiznega tenisa, saj so poleg raznih turnirjev in posamičnih tekmovanj odigrali tudi razmeroma dolgo in naporno Medobčinsko namiznoteniško ligo, ki je imela svoj spomladanski in jesenski del. Ekip je toliko, da so jih organizatorji razvrstili v dve kakovostni ligi: prvo in drugo. V kvalitetnejši 1. ligi so nastopale tudi tri ekipe iz naše občine: Muljava ter Krka 1 in Krka 2. V ostri konkurenci so se zelo dobro odrezale, v prihodnje pa si seveda želijo še više.

Rezultati jesenskega dela in končna lestvica medobčinske lige v namiznem tenisu za leto 1996 v 1. ligi:

Kompolje - Dobropolje	0 : 9
Šmarje-Sap - Šmarje-Sap Upina	4 : 5
Krka II - Krka I	3 : 6
Dobropolje - Šmarje-Sap	7 : 2
Šmarje-Sap Upina - Muljava	8 : 1
Krka I - Kompolje	9 : 0
Kompolje - Krka II	0 : 9
Šmarje-Sap - Krka I	4 : 5
Muljava - Dobropolje	3 : 6
Dobropolje - Šmarje-Sap Upina	1 : 8
Krka II - Šmarje-Sap	3 : 6
Krka I - Muljava	6 : 3
Šmarje-Sap - Kompolje	9 : 0
Šmarje-Sap Upina - Krka I	5 : 4
Muljava - Krka II	6 : 3
Kompolje - Muljava	0 : 9
Dobropolje - Krka I	6 : 3
Krka II - Šmarje-Sap Upina	0 : 9
Dobropolje - Krka II	6 : 3
Šmarje-Sap Upina - Kompolje	9 : 0
Muljava - Šmarje-Sap	5 : 4

KONČNA LESTVICA ZA LETO 1996

1. ŠMARJE-SAP UPINA	12	11	1	22 TOČK	79 : 29 (+50)
2. DOBROPOLJE	12	10	2	20 TOČK	73 : 35 (+38)
3. KRKA I	12	7	5	14 TOČK	61 : 47 (+14)
4. MULJAVA	12	5	7	10 TOČK	47 : 61 (-14)
5. ŠMARJE-SAP	12	5	7	10 TOČK	58 : 50 (+ 8)
6. KRKA II	12	3	9	6 TOČK	41 : 67 (-26)
7. KOMPOLJE	12	2	10	4 TOČKE	19 : 89 (-70)

Končna lestvica 2. lige :

1. ELEKTRO	10	8	2	16 TOČK	62 : 28 (+34)
2. VIZ VIŠNJA GORA I	10	7	3	14 TOČK	48 : 42 (+ 4)
3. ČUŠPERK	10	5	5	10 TOČK	50 : 40 (+10)
4. KRKA	10	5	5	10 TOČK	49 : 41 (+ 9)
5. DOBROPOLJE	10	5	5	10 TOČK	48 : 42 (+ 6)
6. VIZ VIŠNJA GORA II	10	0	10	0 TOČK	13 : 77 (-64)

Urednik

Decembra aktivni tudi odbojkarji in odbojkarice

V Šentvidu pri Stični smo letos gostili kar nekaj tekmovanj, med njimi tudi Medobčinsko ligo v odbojki za moške, ki je že končana, ter enako ligo za ženske, ki pa jo čaka še eno kolo. Izmed sedmih moških ekip so se v zaključni del uvrstile 4, med njimi tudi ekipa Šentvida. Žal je ta v finalu imela precej smole, saj je v krogu treh, ki so na koncu imele enako število točk, zasedla nevhvalno 4. mesto. Naj bo to motiv več za boljši rezultat v naslednjem letu, pa tudi malo več vadbe pred tekmovaljem ne bi škodilo.

Končna lestvica za ženske bo objavljena v naslednji številki Klasja.

Rezultati in končna lestvica Medobčinske lige v odbojki za moške za leto 1996 :

Rezultati finalnega dela:	
ŠD GROSUPLJE - ŠENTVID	2 : 0 (13,6)
MLADINSKA PISARNA - MUČITELJI	2 : 0 (5,11)
ŠENTVID - MUČITELJI	2 : 1 (9,-13,11)
ŠD GROSUPLJE - MLADINSKA PISARNA	1 : 2 (8,-12,13)
MLADINSKA PISARNA - ŠENTVID	2 : 0 (5,10)
MUČITELJI - ŠD GROSUPLJE	2 : 1 (-9,7,9)

KONČNA LESTVICA

1. MLADINSKA PISARNA	3	3	0	6 TOČK	6 : 1
2. ŠD GROSUPLJE	3	1	2	2 TOČKI	4 : 4
3. MUČITELJI	3	1	2	2 TOČKI	3 : 5
4. ŠENTVID	3	1	2	2 TOČKI	2 : 5

Urednik

Vsem partnerjem, kupcem in uporabnikom naših storitev želimo zdravja, sreče in uspeha ter prijetno topel dom v letu 1997.

VIRMAG d.o.o.

Trgovsko in proizvodno podjetje
Vir pri Stični 53, 1295 Ivančna Gorica, tel/fax 061 777-955
Mob. 0609-611-821

- pooblaščen servis za gorilce THYSEN, ECOFLAM, HANSA, OLYMP
- elektronske meritve in nastavitve izgorovanja
- dobava in montaža oljnih in plinskih gorilcev, peči, kotlov, termoblokov
- predelava kotlovnice na kurilno olje ali plin
- dobava in montaža regulacij za talno ali radiatorsko ogrevanje
- izdelava projekta, dobava materiala in izdelava ogrevanja na ključ
- sanacije dimnikov s kislinoko in ognjeodpornimi RF cevmi
- plačilo na več obrokov ali ugodni krediti do 4 let
- garancija za storitve in servis za vgrajene dele

V A Š E Ž E L J E - N A Š E R E Š I T V E

zavod za prostorsko,
komunalno in stanovanjsko
urejanje grosuplje p.o.
taborska 3, 61290 grosuplje

**KUPIMO ZAZIDLJIVE PARCELE, STANOVANJA
IN STANOVANJSKE HIŠE V OKOLICI LJUBLJANE,
GROSUPLJE ALI IVANČNI GORICI**

TEL.: 061/762-246, 061/763-078

Na katerih mestih bodo prezimili nogometaši Ivančne Gorice ?

Kot sem obljubil v zadnji številki Klasja, objavljam končne lestvice nogometašev Ivančne Gorice po končanem jesenskem delu v Ljubljanski medobčinski nogometni ligi po starostnih kategorijah :

Urednik

KONČNE LESTVICE UVRSTITVE - JESEN 1996 :

1/ PRVA ČLANSKA LIGA

1.	ARNE TABOR 69	13	11	2	0	28:10	35	+18
2.	BELINKA	13	10	7	0	41:17	33	+34
3.	KRESNICE	13	7	5	1	19:9	24	+10
4.	DOB	13	5	5	3	20:16	20	+4
5.	SVOBODA LJ	13	6	1	1	22:23	19	+1
6.	JEZERO	13	5	5	3	18:15	18	+3
7.	RADOMLJE	13	5	5	3	13:18	17	+3
8.	FLOK KOMENDA	13	4	4	4	17:19	16	+2
9.	TČR-DELO KRIM	13	4	4	4	15:18	16	+3
10.	KAMNIK	13	4	4	3	17:18	15	+1
11.	TERMIT	13	4	4	0	14:28	12	-14
12.	VRHNICA	13	4	3	0	15:33	12	-18
13.	B.KRAJINA	13	3	3	0	15:24	11	-9
14.	SMARTNO /-2/	13	2	2	9	12:28	6	-16

2/ DRUGA ČLANSKA LIGA:

1.	DOLOMITI ROTAR	13	8	5	0	42:10	29	+32
2.	KOČEVJE	13	9	5	0	36:16	29	+20
3.	IV.GORICA	13	8	5	0	26:9	29	+17
4.	DREN DRAGOMER	13	7	5	1	25:24	24	+11
5.	VIR	13	7	5	1	24:13	24	+11
6.	JEVNICA	13	7	5	1	25:23	23	+2
7.	CERNICA	13	6	6	1	16:22	18	+6
8.	INDUPLATI	13	4	4	4	22:20	17	+2
9.	DANA	13	4	4	6	20:22	15	+2
10.	BOROVNICA	13	4	1	8	19:32	13	-13
11.	C-KLUB	13	3	3	8	15:27	11	-12
12.	MEDVODE	13	2	3	8	13:32	9	-19
13.	IHAN /-1/	13	2	2	9	12:37	7	-25
14.	TABOR G	13	1	2	10	13:31	5	-18

3/ MLADINSKA LIGA

1.	ZAGORJE	12	10	2	0	49:9	32	+40
2.	DOB	12	9	2	1	56:14	29	+42
3.	SVOBODA K	12	7	0	5	35:16	24	+19
4.	MEDVODE	12	7	1	5	24:14	21	+10
5.	VRHNICA	12	6	1	5	33:18	19	+15
6.	KOČEVJE	12	5	3	4	31:18	18	+13
7.	KRESNICE	12	5	3	4	30:38	17	+8
8.	LITIJA	12	3	3	6	28:35	12	-7
9.	DOMŽALE /-1/	12	3	3	6	24:28	11	-4
10.	BELINKA /-1/	12	4	2	8	16:51	11	-35
11.	ARNE TABOR 69	12	2	3	7	21:39	9	-18
12.	ČRNUČE /-1/	12	2	3	7	11:26	8	-15
13.	TERMIT	12	2	1	9	18:70	7	-52

4/ PRVA KADETSKA LIGA

1.	SLOVAN-SLAVIJA	10	9	0	1	38:11	27	+27
2.	KAMNIK	10	8	1	1	29:7	25	+22
3.	B.KRAJINA	10	5	1	4	24:14	19	+10
4.	TABOR G	10	5	1	4	28:21	16	+7
5.	ELAN	10	4	3	3	20:15	15	+5
6.	SMARTNO	10	4	3	3	18:23	14	+5
7.	RUDAR T	10	4	3	3	21:25	12	+4
8.	DOMŽALE	10	3	3	6	16:23	10	-7
9.	ČRNUČE	10	2	2	7	10:27	7	-17
10.	ZAGORJE	10	2	1	7	15:40	7	-25
11.	JEZERO	10	1	2	7	17:30	5	-13

5/ DRUGA KADETSKA LIGA:

1.	RADOMLJE	10	7	0	3	37:16	21	+21
2.	MEDVODE	10	6	0	4	32:27	18	+5
3.	DANA /-1/	10	5	0	5	33:23	14	+10
4.	IV.GORICA	10	4	1	5	32:26	13	+6
5.	CERNICA	10	3	2	5	14:31	11	-17
6.	BELINKA	10	2	3	5	17:42	9	-25

6/ PRVA LIGA STAREJŠI DEČKI:

1.	SCT OLIMPIJA	11	11	0	0	63:1	33	+62
2.	SVOBODA LJ	11	10	0	1	32:10	30	+22
3.	JEŽICA	11	8	0	3	18:11	25	+7
4.	ELAN	11	8	0	3	29:12	25	+15
5.	SLOVAN-SLAVIJA	11	7	0	4	29:15	17	+14
6.	IV.GORICA	11	6	0	5	14:20	12	-6
7.	ZAGORJE	11	5	1	5	25:31	10	-6
8.	KOLPA	11	5	1	5	26:39	10	-13
9.	RUDAR T	11	5	1	5	16:36	10	-20
10.	B.KRAJINA	11	5	1	5	12:39	10	-27
11.	LJUBLJANA	11	2	2	7	10:23	8	-13
12.	KAMNIK	11	2	0	9	4:39	6	-35

7/ DRUGA LIGA STAREJŠI DEČKI

1.	KOČEVJE	9	7	0	2	37:9	21	+28
2.	LITIJA	9	6	0	3	29:13	20	+16
3.	FLOK KOMENDA	9	6	0	3	27:15	19	+22
4.	ILIRIJA	9	6	0	3	27:18	18	+10
5.	SMARTNO	9	4	4	1	31:13	13	+5
6.	ČRNUČE	9	4	2	3	18:13	11	+1
7.	SVOBODA K	9	3	3	3	14:15	11	+1
8.	DOB	9	3	3	3	23:42	9	-19
9.	TERMIT	9	1	1	7	11:47	4	-36
10.	VRHNICA	9	0	0	9	4:50	0	-46

8/ TRETJA LIGA STAREJŠI DEČKI

1.	IHAN	11	9	0	2	56:11	27	+45
2.	MENGEŠ	11	7	0	4	47:15	23	+32
3.	DOMŽALE	11	7	0	4	35:11	23	+22
4.	SLOVAN-SLAVIJA -2	11	7	0	4	38:18	19	+20
5.	MEDVODE	11	6	0	5	43:25	18	+18
6.	DREN DRAGOMER	11	6	0	5	38:24	18	+14
7.	BOROVNICA	11	6	0	5	29:24	17	+9
8.	TČR-DELO KRIM	11	5	1	5	25:24	16	+1
9.	CERNICA	11	5	1	5	23:39	10	-14
10.	ENOTNOST K	11	3	2	7	12:68	8	-56
11.	LOGATEC	11	2	1	8	21:42	7	-21
12.	DOLOMITI ROTAR	11	0	2	9	5:73	2	-68

9/ PRVA LIGA MLAJŠI DEČKI:

1.	SLOVAN-SLAVIJA	13	11	2	0	39:5	35	+34
2.	SCT OLIMPIJA	13	11	1	1	82:4	34	+78
3.	ELAN	13	9	1	3	46:19	28	+27
4.	JEŽICA	13	9	1	3	36:11	28	+25
5.	RUDAR T	13	6	1	6	35:19	28	+16
6.	IV.GORICA	13	6	1	6	31:19	23	+12
7.	LJUBLJANA	13	5	1	7	24:28	19	+4
8.	SMARTNO	13	5	1	7	12:23	16	+1
9.	SVOBODA LJ	13	4	1	8	10:27	11	-17
10.	LITIJA	13	4	1	8	15:33	13	-18
11.	TABOR G	13	4	0	9	19:44	12	-25
12.	ZAGORJE	13	3	3	7	8:42	9	-33
13.	ILIRIJA	13	1	3	9	8:47	6	-39
14.	MEDVODE	13	0	1	12	6:61	1	-55

10/ DRUGA LIGA MLAJŠI DEČKI

1.	B.KRAJINA	13	10	1	2	42:14	31	+28
2.	DOMŽALE	13	10	1	2	32:11	31	+21
3.	RADOMLJE	13	9	0	4	37:8	27	+29
4.	TČR-DELO KRIM	13	8	0	5	35:17	26	+31
5.	KRESNICE	13	8	0	5	35:19	26	+31
6.	SLOVAN-SLAVIJA	13	7	2	4	45:13	23	+12
7.	SVOBODA K	13	7	1	5	23:28	22	+5
8.	KOLPA	13	6	1	6	29:25	19	+4
9.	INDUPLATI	13	5	2	6	18:26	17	+8
10.	ARNE TABOR 69	13	5	1	7	24:29	16	+5
11.	ČRNUČE	13	3	3	7	22:28	12	-6
12.	LOGATEC	13	2	0	11	13:37	6	-24
13.	MENGEŠ	13	2	0	11	16:50	6	-34
14.	JEVNICA DOL	13	1	0	12	3:82	3	-79

Letos prvič izbiramo najboljše športnike v naši občini

Predsedstvo Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica je na svoji redni seji sklenilo, da prvič v naši novi občini priredimo svečano podelitev priznanj najboljšim športnikom občine Ivančna Gorica. Športnike smo razdelili na različne kategorije (glede na starost, spol, kolektivni oz. individualni šport itd.), da smo lahko naredili ustrezen izbor. Na Zvezo je prišlo kar precej predlogov, kljub temu pa predsedstvo z določanjem najboljših športnikov ni imelo večjih težav. Ta prireditev bo (oz. v tem času, ko prebirate ta članek, je že bila) na Krki v novem Družbenem domu v soboto, 21. 12., ob 18. uri. Upam seveda, da se je bo (je) udeležilo čimveč prijateljev športa iz naše občine.

Več o prireditvi in naših najboljših športnikih pa v naslednji številki Klasja, po novem letu.

Vsem bralcem Klasja pa tudi tistim, ki ga ne berete, želim, da bi v novem letu kar najbolj uživali svoje življenje in da bi se seveda čimveč ukvarjali s športom.

Srečno !

Urednik

Balinarji ekipe Gradnja iz Šentvida

Tiskarski škrat za miklavževo pri rokometaših in balinarjih

V zadnji številki Klasja je na športni strani prišlo do neljube napake pri tiskanju. Pri članku Šolski roket dobiva nov zagon je bila objavljena napačna fotografija balinarjev ekipe Gradnja, medtem ko je bil podnapis pod njo namenjen rokometašem Osnovne šole Stična, ki so bili občinski prvaki. Slika le-teh je očitno izginila v »Macedoniji« (tiskarski firmi).

Tako balinarjem ekipe Gradnja iz Šentvida, ki so letošnji medobčinski prvaki, kot rokometašem OŠ Stična se iskreno opravičujem za nastalo napako, sliki odličnih športnikov pa ponovno objavljamo.

Rokometaši OŠ Stična

Šentviški košarkarji presenetili g. Cevca

Konec novembra se je končala prva občinska liga košarkarskih trojk. V telovadnici OŠ v Šentvidu pri Stični sta prednost domačega terena dobro izkoristili dve šentviški ekipi : Cedevida in Košir Dream Team. Le-ti sta takorekoč izpred nosu potegnili prvi dve mesti (1. in 2. mesto z občinske lige sta vodili na medobčinsko prvenstvo) ekipi Kremenčkovi, ki so bili po mnenju mnogih prvi favoriti. Realno bi se za vrh lahko borili še dve ekipi : Gimnazija in Poštari, a so prve pokopale poškodbe, drugi pa so vse odločilne tekme tesno izgubili.

Rezultati in končna lestvica občinske košarkarske lige za leto 1996 :

Rezultati zadnjega kroga:

KREMENČKOVI - KOŠIR DREAM TEAM	11 : 21
STUDENEK - DOBROVOLJČKI	21 : 0 B.B.
CEDEVITA - KREMENČKOVI	18 : 21
DOBROVOLJČKI - KOŠIR DREAM TEAM	0 : 21 B.B.
POŠTARJI - CEDEVITA	19 : 21
KOŠIR DREAM TEAM - STUDENEK	21 : 8
GIMNAZIJA - POŠTARJI	0 : 21 B.B.

KONČNA LESTVICA

1. CEDEVITA	6	5	1	10 TOČK	123 : 81 (+42)
2. KOŠIR DREAM TEAM	6	5	1	10 TOČK	118 : 73 (+45)
3. KREMENČKOVI	6	5	1	10 TOČK	116 : 78 (+38)
4. POŠTARJI	6	2	4	4 TOČKE	113 : 97 (+16)
5. GIMNAZIJA	6	2	4	4 TOČKE	65 : 101 (-36)
6. STUDENEK	6	1	5	2 TOČKI	72 : 105 (-33)
7. DOBROVOLJČKI	6	0	6	0 TOČK	46 : 126 (-80)

Na medobčinskem prvenstvu, ki je bilo v Dobropolju, sta obe naši ekipi več kot častno zastopali našo občino, saj sta med šestimi ekipami iz občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica dosegli 2. in 3. mesto, lahko pa bi se katera izmed obeh zavihtela tudi na vrh. S temi rezultati sta naši ekipi krepko presegle napovedi strokovnega delavca za šport iz vseh omenjenih občin g. Cevca, ki je našima ekipama napovedoval boj za 5. mesto.

Končni rezultati in vrstni red medobčinskega prvenstva košarkarskih trojk :

Polfinale :	Cedevida : Košir Dream Team	21 - 20
	Šmarje : Mizarstvo Tekavčič	17 - 21

Za 5. mesto :	Loctite : Avtoprevoznitvo Potočar	21 - 16
Za 3. mesto :	Šmarje : Košir Dream Team	20 - 21
Za 1. mesto :	Cedevida : Mizarstvo Tekavčič	14 - 21

1. Mizarstvo Tekavčič iz Dobropolja
2. Cedevida iz Šentvida
3. Košir D.T. iz Šentvida
4. Šmarje
5. Loctite iz Grosupljeja
6. Avtoprev. Potočar iz Kompolj

Za ekipo Cedevide so igrali : Janko Jelenčič, Lado Kutnar, Jaka Volkar in Zvonimir Om

Zadnji decembrski dnevi v knjigah

Zadnji decembrski dnevi so ponavadi najbolj čarobni v letu. Verjetno zaradi tega, ker nas navdajajo z upanjem v boljše novo leto, pa zaradi vseh prijetnih praznikov, ki sledijo drug drugemu. Še posebej pa najbrž tudi zato, ker si vzamemo čas drug za drugega.

Še posebej nam znajo biti hvaležni za čas in pozornosti naši otroci. Mogoče bi jim letos radi praznike približali še drugače kot sicer. Se mogoče sprašujete, če je že dovolj vseh mogočih daril in bi radi otroku dali še kakšno duhovno dobrino? Če je tako, potem je pravi čas, da sedeta skupaj h knjigi.

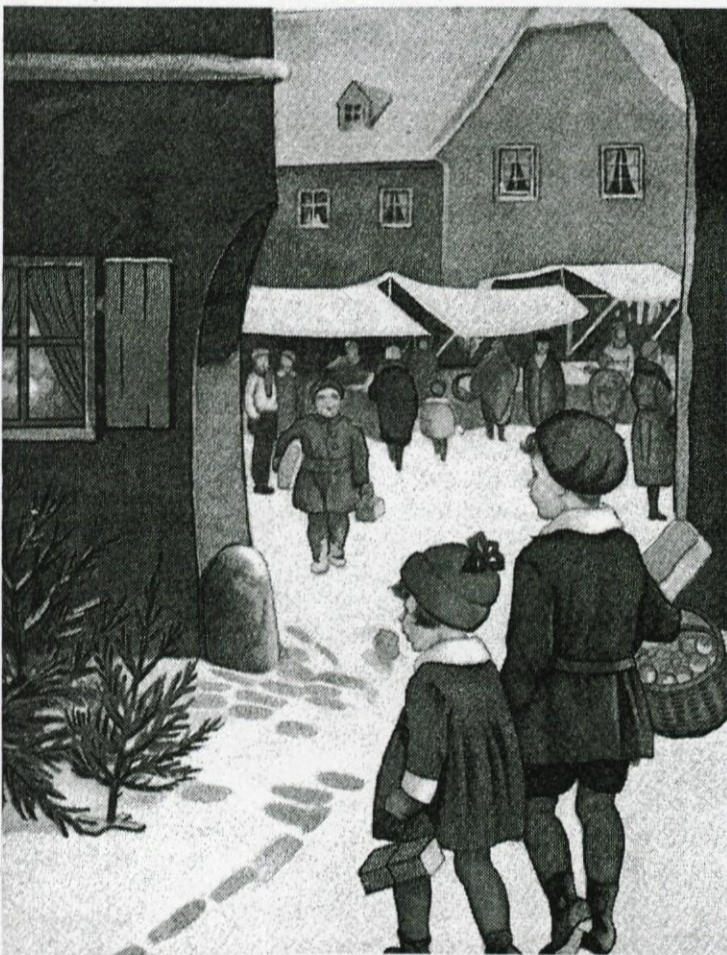
Svetega Miklavža otroci najbrž že poznajo, manj znana pa jim je svetnica, ki v decembru praznuje svoj god. To je sveta Lucija, ki praznuje 13. decembra. Vzemite v roke recimo knjigo *Nika Kureta Praznično leto Slovencev*, v kateri boste izvedeli marsikaj o njej. Na njen god sejemo pšeničko. Ta navada se je začela, ko so kmetje iz strahu pozimi preverjali žito, če še kali. Vzklajeno žito so postavljali v jaslice. Z otrokom se lahko pogovorite še o pšenici, kruhu. Primerna je *Knjiga o kruhu Dušice Kunaver*.

25. decembra, na božič, praznujemo luč. Tudi mi prižgimo luč! Svečo lahko postavimo v pšeničko in prižgimo kadilo. Naj zasije in zadiši po hiši. Zraven si lahko ogledujemo tudi knjige o Rojstvu. Zelo primerni sta knjigi, ki sta izšli pri Ognjišču: *Prva božična darila in Božično dete*. To sta zgibanki z besedilom in figurami, ki jih lahko vzamemo ven in razporedimo pred ozadjem na hrbtni strani knjige, kjer je naslikano prizorišče rojstva.

Tu so še slikanice o ljubezni, obdarovanju- sprejemanju in dajanju. Ovčka *Mili* avtorice *Scamell Ragnhild* vse leto razdaja svojo volno drugim živalim za njihova gnezda, ko pade sneg, pa je Mili gola. Vsa nesrečna se zateče k dobri babici, ki ji splete topel pulover. Podobna je knjigi *Zvezdni tolarji* *Jakoba Grimma*.

Čisto pravo Božičkovo obdarovanje pa lahko spremljamo v knjigi *Psst! Sykes Julie*. Božiček ima namreč lahko nemalo težav. Takrat, ko otroci spijo, mora raznesti toliko daril. Ker pa je zelo glasen in neroden, ga muca, kuža, jeleni in snežak kar naprej opozarjajo: "Psst, zbudil boš otroke!" Ko ves izmučen pride domov in zleknjen v naslonjaču zaspi, jeleni zunaj cmokljajo svoje seno, miška pa jih opozori: "Psst, zbudili boste Božička!"

Tudi vam predlagam in želim tiho, umirjeno stopanje po naslednjem letu. Naj bo Božiček naspan in dobre volje, ko vam bo naslednjič prinašal darila!

Morda niste vedeli...

...da je bilo treba čakati 300 let, preden se je v Cerkvi uveljavil praznik Kristusovega rojstva. Še danes natančno ne vemo, ali so ga uvedli l. 336 ali 354, vemo pa, da je papež Liberij leta 360 sezidal v Rimu kapelo božjega rojstva v cerkvi, ki je od 9. stol. dalje znana kot bazilika Santa Maria Maggiore;

...da so na Dolenjskem razširjeni različni nazivi za žito, ki ga sejemo ob sveti Luciji, Barbari ali na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja. Žitu rečemo "zeleni božič", "kalitev" ali "pšenička";

...da so prve jaslice postavili jezuiti l. 1560 v svojem kolegiju v Coimabri na Portugalskem, prve cerkvene jaslice pa so uredili l. 1562 v svoji cerkvi v Pragi;

...da je Silvestrov večer dobil ime po papežu Silvestru. Bil je papež, za čigar vladanja se je rimski cesar Konstantin spreobrnil h krščanstvu... Na nekaterih podobah drži tudi ključ. Razlagajo ga tako, da pač z njim odklene novo leto;

...da je kakih 150 let navada, da si ljudje tudi pisno voščijo. V dvajsetih letih prejšnjega stoletja so se pojavile prve tiskane voščilnice, ki so jih spočetka prodajali v dobrodelne namene;

...da je vraža, da dimnikar prinaša srečo, izšla iz njegove povezanosti z ognjem in ognjiščem. Ognjišče je nekdanje predstavljalo središče domačije, kjer plapolala "večni" ogenj. Za srečo pri hiši je bilo treba včasih vsak dan očistiti ognjišče ali peč pepela in saj. Svojo simboliko ima seveda tudi dimnik, ki je pomenil prostor, skozi katerega je mogoče oditi ali zbežati v nebesa. Ni čudno, da Božiček z neba pride ravno skozi dimnik.

Kozmetika

Letošnja modna zapoved pri frizurah se glasi: čimveč barv. Za tiste, ki prisegajo na naravna barvila, smo poiskali nekaj praktičnih nasvetov o barvanju s kano.

Barvanje s kano ni preprosto. Las ne obarva tako enakomerno kot kemične barve in tudi barvnega tona ne moremo natančno določiti. Če dvomimo, se raje posvetujemo s frizerjem. Posebna previdnost je potrebna, če so lasje že obarvani ali trajno skodrani.

- Najprej lase skrbno umijemo in splaknemo.
- Kano zmešamo z vročo vodo, da nastane gosta kaša. Če ji dodamo malo kave ali rdečega vina, bo rdeč odtenek manj intenziven. Če dodamo kamilice, bo barva svetlejša.
- Še toplo kašo nanesemo na lase, tako da so vsi dobro prekriti.
- Lase prekrijemo s plastično čepico in frotirasto brisačo. Za uspeh je najpomembnejša konstantna toplota.
- Glede na želeno intenzivnost barve naj kana učinkuje od 20 minut do 2/3 ure.

Kuharski recepti

NOVOLETNI KOLAČ SESTRE VENDELIN

60 dag moke

1 žlička soli

15 dag masla

4 rumenjaki

8 dag sladkorja

2 dl toplega mleka

kvasec iz 3 dag kvasa, 1 žličke sladkorja, 2 dl toplega mleka, 1 žlice moke

nadev:

30 dag v rumu namočenih rozin

15 dag narezanih orehov

obliv:

1/2 l belega vina

10 dag sladkorja

cimet, klinčki, limona in pomarančna lupina

Moko presejemo v skledo in solimo.

Posebej v lončku umešamo maslo, dodamo rumenjake, sladkor in prilijemo vroče mleko. Mešamo nad vročo vodo, da se vse segreje, in vlijemo v moko. Dodamo kvasec in testo dobro pregnetemo. Pokrijemo in pustimo, da vzhaja na toplem.

Vzhajano testo zvrnemo na pomokan prt, robove zavijamo, nato testo zvaljamo kar se da na tanko. Potresemo z rozinami in orehi, zvijemo ter kolač položimo v namazan model. Pustimo, da vzhaja, nato ga namažemo z jajcem in pečemo 60 do 70 minut pri 220°C. Ohlajen kolač prebodemo s pletiko in prelujemo s kuhanim vinom.

Drobni nasveti

- Preden se podaš na dolgo pot, napolni rezervoar v avtomobilu in izprazni mehur.
- Ne pričakuj, da bodo najlepša darila prispela zavita v lep papir.
- Izberi si cerkev, kjer pojejo vesele pesmi.
- Kadar režeš božičnega purana, ponudi prvi kos osebi, ki ga je pripravila.
- Kadar si gost na večerji, vzemi še eno porcijo, če ti jo ponudijo, nikoli pa tretje.
- Kadar veš, da se je nekdo zelo potrudil, da bi se lepo oblekel, mu povej, da je videti čudovit!
- Umij si zobe, preden si zavežeš kravato.
- Postani tak človek, da bo prostor zasijal, ko boš samo stopil vanj.

SILVESTROVANJE

-Nikoli ne bom pozabil silvestrovanja, na katerem sem srečal svojo ženo!
-Ali je bilo tako romantično?
-Niti najmanj! Takrat sem bil prepričan, da je doma, z otroki.

IZRAČUN

-Kje boš pa letos silvestroval?
-V Mariboru. Slišal sem, da je tam pivo cenejše.
-Kaj pa prevozni stroški?
-Bom pa toliko časa pil, da se mi bo splačalo.

ZA LAS

Konec leta reče direktor računovodji: "Letni presežek prikažite s krepkimi in velikimi črnimi številkami!"
"Žal nimam nobenega črnega flomastra."
"Kupite ga!"
"Hja, če to napravim, bomo pa v minusu."

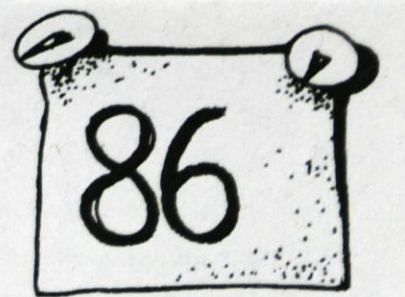
ČLOVEKOV NAJBOLJŠI

PRIJATELJ

Gorenjec in Štajerec smučata na nevarnem terenu. Zasuje ju snežni plaz. Ko se že nekaj časa rešujeta iz snega in kličeta na pomoč, nenadoma zagledata, da se jima približuje velik bernardinec s sodčkom ruma okoli vratu. Gorenjec vzdihne: "Ah, človekov najboljši prijatelj!" Štajerec pa doda: "In kaki lepi pes ga je prinesel!"

Nenavadno seštevanje

Na listu je zapisana številka 86. Kako lahko brez prištevanja število povečamo za 12?

PEVSKA TEKMA

(Po dva in poslušalstvo)
Dva pevca se skušata v petju. Vsak naj poje drugačno pesem, stojita pa naj si čim bliže. Začneta na dano znamenje in vsak mora vzdržati do konca svoje pesmi. Poslušalstvo mora imeti seveda dobre živce. Zmaga tisti, ki v tekmi najdlje "vzdrži".

PANTOMIMA

(Vsaj trije)

Prostovoljci gredo iz sobe, ostane le eden. Vodja mu pokaže (brez besed) zgodbo. Ko pride naslednji prostovoljec v sobo, mu mora prvi pokazati zgodbo, kakor si jo je pač zapomnil. Drugi jo mora nato pokazati tretjemu itd. Ko so vsi v sobi, vsak pove (začenši od zadnjega), kakšno zgodbo si je predstavljal, ko je gledal predhodnika in jo nato sam kazal. Na koncu pokaže in pove zgodbo še vodja. Zadnji prikaz in pripoved zgodbe je seveda povsem nekaj drugega kot prvi. Igra je zelo zabavna.

1901 — 1902 — 1903
1910 — *Ljudje z začetka* — 1904
1909 — *našega stoletja* — 1905
1908 — 1907 — 1906

Dobro leto dni bo od tedaj, ko smo v našem časniku pričeli posvečati nekaj pozornosti našim najstarejšim občanom, tistim, ki so se dobesedno rodili na začetku našega stoletja. Najprej smo v pričujočem kotičku pisali o dveh Terezijah, potem pa so jima sledili Francelj, Minka, Angela, še ena Terezija in Rado. Razen slepega Rada so vsi naštetih že krepko načeli deseto desetletje življenja. Če bi njihova leta sešteli, bi jih bilo natanko sedemsto petindvajset. Vse naše častitljive slavljenke sem po objavi vsaj še enkrat obiskal in videl, da se dobro držijo. Le Mežnarjeva mama s Korinja je v tem času toliko

oslabela, da se z njo nisem mogel pogovarjati, in Potokarjeva Angela je morala zaradi bolezni v bolnišnico. Njeno hišico v Zgornji Dragi sem ob zadnjem obisku našel prazno in kar nekam težko mi je bilo pri srcu.

Vsi drugi so, kljub starostnim tegobam, srečni, da so lahko ostali v družini in v okolju, v katerem so preživeli dolga desetletja. Svojim domačim so hvaležni, da so jim to omogočili.

Če bi iskali skupne poteze naših mnogoletnikov, bi ugotovili, da praviloma izhajajo iz družin s številnimi otroki in da so v življenju prestali

hude preizkušnje. Vsi so morali trdo delati že od rane mladosti. Pri njih sem pogosto slišal znameniti vzdih: "O, da bi le še lahko delal(a), pa bo vse dobro."

Hranili so se večinoma s skromno, vendar zdravo domačo hrano z malo mesa in dobro jim je storil kozarec domačega vina. Nihče med njimi ni bil kadilec in veliko so prebili na svežem zraku v naravi.

Vsakokrat sem odhajal z njihovih domov z novimi spoznanji in modrostmi, ki sem jih slišal od njih. Zato bom v prihodnjem letu z veseljem potrkal na vrata, kjer domujejo ljudje dolgega življenja. Upam, da bom povsod tako prijazno sprejet, kot sem bil doslej. Vsem svojim znancem in tistim, ki jih bom še spoznal v prihodnjem letu, če bo vse po sreči, želim ob novem letu veliko zdravja in čim manj tegob, ki jih prinašajo leta.

Leopold Sever

ZAHVALA

Nenadnoma nas je zapustil dobri mož, oče, dedek in brat

FRANC MOŽE st.

Od njega smo se poslovili 7. decembra 1996 na pokopališču v Stični. Hvala vsem za ustna in pisna sožalja, cvetje in sveče, stiskemu patru Janezu za duhovni obred, še posebna zahvala stiskemu kvartetu za prelepe pesmi, mlademu trobentaču za občuteno zaigrano Tišino ter bližnjim in daljnim sosedom za vso nesebično pomoč.

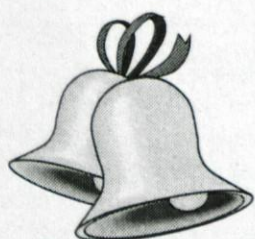
Žalujoci: sin Frane z družino in žena Ana

Vesel božič ter srečno, zdravo in uspešno novo leto 1997 voščimo vsem krajanom Šentvida, še posebno članom TD, turistični zvezi in vsem društvom v občini Ivančna Gorica.

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠENTVID

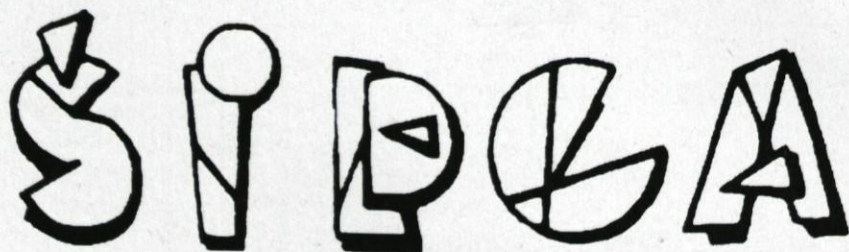
Svet Krajevne skupnosti Šentvid pri Stični vošči vsem krajanom vesele in blagoslovljene božične praznike, ter srečno, zdravo, uspešno in lepo doživeto novo leto.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI DOB

Želi svojim krajanom in vsem ostalim srečen in zadovoljen božič in uspešno novo leto. Vsem pa čestita tudi za praznik državnosti.

MARKET - BIFE - PLINI - AVTOPRALNICA

Vesele božične praznike in srečno novo leto, želimo vsem krajanom, posebej pa še našim stalnim strankam.

Hedvika Praznik, s.p.

Ul. Juša Kozaka 1, Ivančna Gorica, telefon (061) 777 366, fax (061) 778 704.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage

AMALIJE CEGLAR - MALKE

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter jo spremljali na njeni zadnji poti.

Še posebej se zahvaljujemo g. župniku Jožetu Kastelicu za lep pogrebni obred in prijateljici Cvetki za njeno nesebično pomoč v času Malkine bolezni.

Hvala vsem, ki na grobu prižigate svečke v njen spomin.

Vsi njeni

*Vse življenje si garala
vse za dom, družino dala
ako bi ti volja
do življenja zdravja povmila,
ne bi, tebe, ljuba mama
črna zemlja krila.*

ZAHVALA

Po težki bolezni se je tiho poslovila naša draga mama in stara mama

VIDA BIVIC, roj. Verbič

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje in sveče, nam pa izrazili ustno ali pisno sožalje.

Zahvala g. župniku Jožetu Koželju za lepo opravljen obred, šentviškim pevcem za lepo odpete pesmi ter gasilcem za lepe poslovilne besede.

Vsi njeni

TELEFONSKE ŠTEVILKE, KI JIH POTREBUJETE

Policija - nujni primeri	113 (92)
Polijska postaja Grosuplje	763-122
Polijska postaja Ivančna Gorica	778-402
Gasilci in reševalci	112 (93)
Občina Ivančna Gorica	777-697
	778-385
	778-384
Krajevni urad Ivančna Gorica	777-052
Zdravstveni dom n.c.	778-769
Zdravniška dežurna služba	777-039
Otroški in šolski dispanzer	777-079
Krajevna skupnost Ivančna Gorica	777-367
Lekarna	777-153
Nova Ljubljanska banka	777-101
Pošta	778-411
Železniška postaja	777-038
Veterinarski zavod	777-111
Vrtec Marjetica	777-156
Zavod za gozdove (Ljubljana)	777-371
Upravna enota Grosuplje n.c.	764-311
	764-238
	764-561

ZA DOBRO VOLJO

(Tudi to je demokracija)

Reševanje občinskih težav na izviren način
Nagaja: LEOPOLD SEVER

Občinski možje so na splošno jako domiselni, to jim že moramo priznati, radi ali neradi. Domislili so se tudi tega, da bi bilo dobro imeti kakšno sejo izven stalnega občinskega sedeža. "Bomo videli, kako živi naše milo ljudstvo," so dejali in šli naokoli, nekaj po strankarskih, nekaj pa po lokalnih merilih. Tako so ustvarjalno obdelali že nekaj priznanih "pункtov". Stvar je lepo tekla, dokler niso prišli na vrsto zeleni, pravzaprav zelena alternativa. "Kam pa naj jih damo," so tuhtali, "ko nimamo primerne prostora za sejanje. "Drevo je naš simbol, na drevo jih dajmo," se je spomnil najpametnejši, in to je obveljalo. Tako so se vrli svetniki, hočeš, nočeš, morali sestati na košatem drevesu, ki so ga določili ekologisti. Vsaka stranka je dobila svoj vrh, da ne bi prišlo kaj navzkriž.

Seja je bila kajpada javna, kako

pa naj bo drugačna v takšnih razmerah, saj bi se na sosednja drevesa lahko vse slišalo. Na sestanek sta prišla tudi dva novinarja Klasja, Andrej in Leopold. Prvi se je še nekako prerinil do prve rogovile, drugi pa je moral ostati spodaj, ker ima menda preveč piker jezik. Za vsak primer si je na glavo poveznil čelado, če bi ob burni razpravi priletelo kaj z drevesa.

Priliko sta še posebej dobro izkoristila župan Jernej in tajnik Vinko. Opremila sta se z daljnogledom in opazovala, kaj počne garaško ljudstvo populus acervus.

Gostoljubni alternativci so postregli z dobrim lipovim čajem, ki je vse pomiril, le novinar Andrej je še vedno ohranil napadalno pozo, kar se lepo vidi na sliki. Donat-Mg v takih okoliščinah res ni bil primeren. Si predstavljate,

kako nevarno bi bilo naglo spuščanje z drevesa, če bi slatina naglo učinkovala.

V drevesni krošnji je bilo veliko kisika, ki je še kako potreben za globoko intelektualno delo, kamor smemo šteti tudi dolžnosti svetnikov. V tako ugodnih razmerah so naši izbranci rešili nekaj težkih problemov, ki jim v običajnih razmerah ne bi bili kos. Na koncu so bili skoraj vsi zadovoljni, le najbolj vneti razpravljalci so bili tokrat bolj tihi. Ti namreč ob burnem razpravljanju krilijo tudi z rokami. To pa v danih razmerah ni bilo priporočljivo, saj bi lahko padli z drevesa.

Tako je to videl novinar pod drevesom

Leopold Sever

GOVORI SE ...

Tobačni zakon je res naredil pravo revolucijo, saj kot smo slišali, ne smejo prodajati niti zvečilnih gumijev v obliki cigaret.

Vsi lokali imajo že posebne prostore za kadilce. V katerikoli urad stopiš, te opozarjajo napisi, da je »kajenje prepovedano«. Najbolj dobra pa je tista, ko je v nekem podjetju šef (najbrže kadilec) po malici ukazal svojim delavcem. Kadilci naj gredo kadit ven, ostali pa delat!

Pravzaprav ni nič čudnega, če je bilo nenkrat kadilcev kar nekaj več. Pa še zares so se potrudili in prižgali cigareto.

Govori se, da je eden od eminentnih ivanških svetnikov obljubil tistemu, ki bo preprečil WOCO-u pričetek proizvodnje na Hudem, flaškon vina ob novem letu. Bomo videli, če bo besedo držal in kdo ima za to zasluge.

Po nekajletnih obljubah so pred kratkim na glavni cesti Ivančne Gorice delavci začeli graditi pločnike. Dela pa so že naslednji dan ustavili.

- Eni govorijo, da se jim je pokvaril stroj,
- drugi, da je kriv novozapadli sneg,
- tretji pa so prepričani, da bodo izvajalci raje malo počakali in bodo pločnike zgradili na račun avtoceste.

Govori se, kar pa menda niti ni tako iz trte zvito, da bo prihodnje leto v Šentvidu državno prvenstvo balonarjev. Menda jih bo prišlo najmanj 30.

Zadnjič si je ivanško zaklonišče ogledala uradna komisija, na kar so postali še posebej pozorni prebivalci bližnjih blokov.

Eni so takoj pomislili na nevarnost vojne, drugi, da bodo v zaklonišču gojili šampinjone in tretji, bolj resni, si še vedno belijo glavo, čemu je bila namenjena pozornost komisije.

Govori se, da so v Dobu kar z odobravanjem sprejeli idejo, da bi po izgradnji avtoceste, v vasi postavili vzporedno cestninsko postajo. Izračunali so že, da bi za polovično ceno, ki bi jo zaračunali tistim, ki bi se izognili uradni cestninski postaji, postali ena najbogatejših vasi v občini. Ni kaj, dobra ideja!

A.A.

IŠČEMO INŠPEKTORJA

Zopet se je nabralo kar precej pripomb občanov. Odločili pa smo se, da jih v tej številki ne bomo objavili, ker ...

Že tako inšpektorji niso kaj prida dejavni, še posebej na pozive občanov. Ker pa se bližamo koncu leta, in ve se, kaj to pomeni, bi bilo naše pisanje najbrže kot bob ob steno.

urednik

PRAV JE, DA SE VE...

Tole na podobi je pravzaprav odžagana bukova rogovila. Stari drvarji so takemu kosu lesa dali slikovito ime babje hlače. So že morali vedeti, zakaj. Ker je bil tak kos lesa zveržen, se je težko cepil v pole-na in drvarji so se ga neradi lotevali s sekuro. Zato je tak kos debla pogosto ostajal kar v gozdu.

Spoštovane bralke bodo najbrž vprašale, zakaj tako ime. Kaj ne bi bile to lahko tudi čisto navadne moške gate? Seveda lahko to reč imenujete tako, če po vaših izkušnjah

stvar ustreza stanju na terenu, vendarle na lastno odgovornost.

Vsekakor obstaja tule še eno vprašanje - ali je tak kraj še v skladu z današnjo žensko modo. Zase moram priznati, da sem zadnje čase zares slabo informiran o modnih trendih tam spodaj. Zato bo treba stvar nekako preveriti.

Nekaj pa je povsem zanesljivo: babjim hlačam še dandanašnji tudi z najboljšim orodjem težko prideš blizu.

Leopold Sever

Babje hlače - naši stari so bili presenetljivo dobri opazovalci.

AKADEMSKI SLIKAR FRANCE SLANA NA KRKI

V petek, 16. novembra so se odprla vrata Slanove hiše na Krki. Izkoristila sem to priložnost in se pridružila množici obiskovalcev. Prvič smo imeli možnost videti celotno osebno zbirko del našega znanega akademskega slikarja Franceta Slane, in to v njegovi hiši na Krki. Ko sem kasneje urejala vtise o razstavi, sem lahko ugotovila samo eno, da so se hiša in umetnine v njej zlepele v celoto. Hiša brez Slanovih umetnin ne bi bila, kar je in njegove slike zahtevajo prav tak ambient, kjer se prejšnje zlije s sedanjim, oboje pa je on sam. Zaprošila sem ga za pogovor, saj se takšne stvari človeku ne dogajajo mesečno.

S.Z. Gospod France Slana, najbrž je velika čast, da je vasica, kot je Krka, ki je sicer znana po svojih naravnih znamenitostih, dobila medse tako znanega slikarja kot ste vi. Imate kakšne poseben vzrok, da ste svojo hišo ali boljše galerijo, postavili ravno na Krki?

F. Slana: Ne gre za kakšno sentimentalno občutja, kot jih imaš do krajev, kjer si bil rojen ali si preživel kakšne posebne dogodke v življenju. Preprosto všeč mi je, ker je tu lepo in ni predaleč iz Ljubljane. Nekateri me sprašujejo, zakaj sem zgradil tako veliko hišo. Nikoli v življenju nisem imel pravega prostora. Zdaj pa nisem več študent, da bi se lahko stiskal v

kakšnem temnem in premajhnem ateljeju. Nisem imel kam spravljati svojih slik. Povsod sem jih imel in tako tudi izgubil nekaj najboljših. Če bom uspel delati, kot sem si zamislil, bo tudi ta hiša kmalu premajhna.

S.Z. Torej je hiša mišljena tudi kot atelje.

F. Slana: Seveda. Upam, da bom zdaj šel tudi ven, že dolgo nisem slikal krajine.

S.Z. Vidi se, da je ta hiša - galerija grajena s srcem, ste vanjo vložili veliko svoje energije?

F. Slana: Zelo veliko. Osem let sem jo gradil in seveda tudi razmišljal, kako in kaj. Kamenja je bilo za šest-najst velikih tovarnjakov. Potem sem brskal po tem kupu in iskal kamne, kakršne sem potreboval. Zelo naporno je bilo. Ampak mi je v veliko veselje. Vedno, kadar se je kaj delalo, sem bil zraven. Arhitekt že nariše, ampak potem moraš dati še vizijo, da je tako, kot si si zamislil.

S.Z. Kljub vsemu stě vi pravzaprav dokaz, da se da živeti od slikanja.

F. Slana: To so romantične zgodbe o revnih slikarjih. Od nečesa je pač treba živeti. Že samo barve in slikarski material je tako drag, da ne bi mogel noben slikar živeti, kaj šele delati, če ne bi imel dohodkov. Če ne

drugače, pa kakšnega sorodnika ali sponzorja. Moram pa reči, da je bilo prvih deset let težkih, zelo težkih. Ampak, če vztrajaš, prej ali slej uspeš. Mi je pa v veliko zadovoljstvo, da sem to hišo naredil sam, brez sponzorjev. Nekaterim so podobne galerijske in delovne prostore naredila podjetja. Jaz moram veliko in trdno delati. Res, da so bolj redki slikarji, ki lahko ustvarjajo zgolj za svoje veselje in samo tisto, kar jim je všeč in so pri tem še bajno bogati, ampak so.

S.Z. Ljudje najbrž najbolj poznajo vaše peteline. Vam petelin pomeni kaj prav posebnega?

F. Slana: Petelin je prav zanimiva žival. Lahko ima svojo simboliko, na primer kmečko dvorišče, lahko je jezen petelin, žalosten petelin... Za vsakega posebej sem se moral potruditi. Vsak ima nekaj pod površino. Če ni nič pod površino, potem ni nič vredno.

S.Z. Kakšne vrste slikar ste, kaj bi rekli o sebi?

F. Slana: Delaven. Vse življenje so me zanimalo zelo različne tehnike. Vsaka slika je novo pustolovščina. Zato sem kakšen motiv naslikal večkrat, v različnih tehnikah, na drugačen način. Nekateri novi materiali in tehnike so zahtevne in jih moraš raziskati, pa še potem se odpirajo nove in nove možnosti.

S.Z. Ali slikate vsak dan?

F. Slana: Kadar le morem, tudi ob sobotah in nedeljah. Ko sem gradil, mi je to pobralo veliko energije in časa, ampak zdaj pa upam, da bom lahko veliko več delal.

S.Z. Pravijo, da se umetniki tako počasi izpojejo. Vam kdaj zmanjka idej?

F. Slana: Kje pa! Idej imam še za kakšnih 350 let. Seveda pa pridejo obdobja, ko se moraš prisiliti, da primeš čopič v roko, a potem ko

France Slana in njegov priljubljeni in znani motiv - petelin.

začneš, je spet dobro. Idealno bi bilo, ko bi lahko samo slikal, ampak to je dano samo redkim.

S.Z. Pa sva spet pri vaši hiši, ki bi ji jaz rekla kar mali gradič. Kako so vas sprejeli domačini, so vam bili naklonjeni?

F. Slana: O tem raje ne bi govoril. Nekateri so mi bili in so mi naklonjeni, pri drugih pa sem naletel tudi na prav sovraženo sprejem. O tem res raje ne bi govoril, ker je bilo kar nekaj težav.

S.Z. Prejeli ste mnogo pohval in nagrad, s katero se najbolj ponašate?

F. Slana: Ne bom rekel, da sem imun na to, nihče ni, ampak se ne obešam na nagrade. Tisti trenutek je seveda lepo, pa gre življenje naprej.

Zame je največja nagrada, da imam štiri zdrave otroke. To je moja največja nagrada.

S.Z. Bi za konec želeli kaj sporočiti bralcem?

F. Slana: Težko se takole na hitro spomnim, kaj zelo pametnega.

Slikarja Franceta Slano sem povprašala, če bo njegova galerija odprta tudi za obiskovalce. Dejal je, da če bo koga zanimalo in če bo doma, če se bo kakšna skupina naprej najavila, da jim bo odprl vrata svoje galerije in ateljeja. Hiša pa je zanimiva tudi zato, ker je slikar France Slana zbiratelj in je hiša polna tudi etnoloških predmetov.

Sandi Zalar

Obiskovalci Slanove galerije so bili navdušeni nad njeno ureditvijo.

Otvoritev Slanove razstave se je udeležil tudi ivanški župan Jernej Lampret.

NAŠI KRAJI

V PRETEKLOSTI

PIŠE: LEOPOLD SEVER

KULTURA STARIH ILIROV

Zadnjič sem zapisal nekaj o radoživih ilirskih Dolenjih, kako so uživali pijačo iz znamenitih posod, imenovanih situla. Seveda se to ni dogajalo vsak dan in na čisto navadnih požrtijah, temveč ob posebnih slovesnostih, ki so imele mnogokdaj tudi versko ozadje, in ob slavlju kakega veljaka.

Na našem širšem območju se je ohranilo več takih obrednih posod. Omenil bom predvsem tri najbolj znane vedrice: situlo z Magdalenske gore pri Šmarju, situlo z Vač pri Litiji in situlo z Vira pri Stični. Resnici na ljubo moram povedati, da je naša vedrica med njimi po dekorativni poslikavi in s tem tudi po sporočilnosti najbolj siromašna. Posoda je dobro ohranjena, zlasti njen pokrov. Na pokrovu so vtolčeni liki štirih živali, ki so še najbolj podobne današnjim kozorogom. Sama vedrica je na žalost brez poslikave. Kaže, da se je virski

knez ali kak drug veljak odločil za nekoliko cenejšo opremo domačega groba.

Situla z Magdalenske gore je bogato okrašena s podobami iz življenja zahodnih Ilirov. Na nesrečo je posoda nekoliko slabše ohranjena. Od znamenite vaške situle se loči tudi po kovanem bronastem obroču, pritrjenem na spodnjem robu, kar daje posodi večjo stabilnost.

Najbolj znana, tudi daleč preko meja naše domovine, je situla z Vač pri Litiji. Podobno kot magdalenska ima poslikavo v treh vzporednih pasovih, v stilu nekakšnega stripa brez besedila. V zgornji niši je prikazano vojaško življenje Ilirov, oprema, konji in poveljniki. Najbolj zanimiv je srednji pas, ki prikazuje življenje na knežjem dvoru. Te podobe nedvoumno potrjujejo domnevo o veliki socialni razslojenosti zahodnih, to je

“slovenskih” Ilirov. Najvišje dostojanstvenike s knezom na čelu prepoznamo po značilnih koničastih pokrovalih, ki so nekakšen statusni simbol v takratni družbi. Vojaški poveljniki pa so pokriti s ploščatimi kapami in oblečeni v dolge okrašene plašče. Presenetljivo je spoznanje, da se svečeniki po zunanji opravi ne ločijo kaj dosti od vojaških uniformirancev. V tej niši so upodobljene še vitke dolgolase deklice in stasiti gologlavi sužnji. Oboji, vsak na svoj način, skrbijo za udobje in razvedrilo užitniških gospodov z dvora. Že iz teh prizorov vidimo, da je posoda pri umetniku naročil kak imenitnik iz vladajočega sloja, ker na poslikavi ni prizorov iz življenja kmetov, rokodelcev, trgovcev in drugih nižjih slojev prebivalstva. Najnižji pas kaže mimohod stiliziranih živali. Podobne so kozlom s pokrova stiške situle.

Ni povsem jasno, kje so te dragocene posode izdelovali: na ozemlju današnje Slovenije ali preko njene zahodne meje - v Italiji. Tehnika

izdelave in likovni motivi nedvoumno kažejo na vplive z območja italjskih Etruščanov in nam še bližjih Venetov. Slednji so pozneje imeli opazen vpliv tudi na oblikovanje našega naroda. Vendar so te povezave še slabo raziskane.

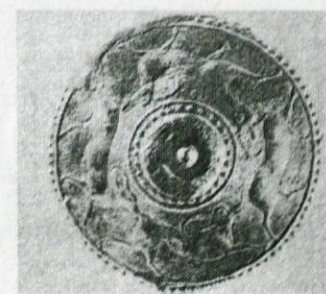
Leopold Sever

Situla z Vač

Situla z Magdalenske gore

Pokrov stiške situle